

cinsiyet gençer

Türkiye’de Cinsiyet Çalışmaları 2. Uluslararası Konferansı

7 Aralık Cumartesi

2024

December 7 Saturday

Kayıt 08.30-09.00

Registration

Eş zamanlı Oturumlar 09.00-10.30

Parallel Sessions

Açılış konuşması / Ayşe Kadioğlu 10.45-12.15

Keynote Speech / Ayşe Kadioğlu

Eş zamanlı Oturumlar 13.30-16.45

Parallel Sessions

Dicle Koğacıoğlu Makale Ödülü
Panel ve Ödül Töreni 17.00-18.30

Dicle Koğacıoğlu Article Awards
Panel & Ceremony

8 Aralık Pazar

December 8 Sunday

Eş zamanlı Oturumlar 09.00-16.45

Parallel Sessions

Şirin Tekeli Araştırma Ödülü
Panel ve Ödül Töreni 17.00-18.30

Şirin Tekeli Research Awards
Panel & Ceremony

* Konferansa katılım için kayıt gereklidir. Konferans boyunca bazı oturumlarda simultane çeviri sağlanacaktır.
Registration is required. Simultaneous translation will be provided in some of the sessions.

Minerva Han Bankalar Caddesi No: 2 Karaköy İstanbul

Sabancı
Universitesi

SU | GENDER
SABANCI UNIVERSITY
CENTER OF EXCELLENCE FOR
GENDER AND WOMEN'S STUDIES

Queer@Campus

Alperen Narmanlı
Sabancı University

Abstract

This workshop addresses how university campuses are experienced by queer individuals as a living and socializing space, and creates an environment of experience sharing among participants. Queer individuals who come from/graduate from different universities discuss “how queer they are on their campuses,” how they interact with other queer individuals and non-queer individuals on their campuses. The dimensions of these interactions can be addressed within the framework of friendship, flirting, and partner relationships, as well as their interactions with different groups on campus, such as academics, staff (especially units dealing with student communities), and shopkeepers (and owners of “queer-friendly” or non-queer cafes, etc.) are also discussed in the workshop.

Queer@Campus

Alperen Narmanlı
Sabancı Üniversitesi

Özet

Bu atölyede üniversite kampüslerinin bir yaşam ve sosyalleşme alanı olarak queer bireyler tarafından nasıl deneyimlendiği ele alınır ve katılımcılar arasında bir deneyim paylaşımı ortamı oluşturulur. Farklı üniversitelerden gelen/mezun olan queer bireylerin kampüslerinde “ne kadar queer olduklarını,” kampüslerinde olan diğer queer bireyler ve queer olmayan bireyler ile nasıl bir etkileşimde buldukları konuşulur. Bu etkileşimlerin boyutu arkadaşlık, flört, partner ilişkileri çerçevesinde ele alınabileceği gibi kampüste bulunan akademisyenler, personeller (özellikle öğrenci toplulukları ile ilgilenen birimler) ve esnaf (“queer-friendly” olan veya olmayan kafe vb. ortamlar ve sahipleri) gibi farklı gruplar ile etkileşimleri de atölye içerisinde tartışılır.

Diversity, Resilience, Hope, and Vulnerability in Queer Migration

Aslı İkizoğlu Erensü, Cenk Özbay, Kristen Sarah Biehl
Sabancı University

Abstract

This workshop explores the complex intersections of diversity, resilience, hope, and vulnerability within the context of queer migration to Turkey. It examines the unique challenges faced by LGBTQ+ migrants as they navigate displacement, discrimination, and cultural adaptation while highlighting the strength and resilience that emerge from these experiences. Hence participants to the session will explore the vulnerability inherent in migration processes, particularly how queer individuals experience both social and legal marginalization, while also emphasizing the potential for transformation and solidarity in queer migration. This workshop aims to foster a deeper understanding of the complexities of queer migration, offering both a space for critical reflection and a platform for sharing strategies of resistance, survival, and empowerment.

Kuir Göçte Çeşitlilik, Dayanıklılık, Umut ve Kırılgnlık

Aslı İkizoğlu Erensü, Cenk Özbay, Kristen Sarah Biehl
Sabancı Üniversitesi

Özet

Bu atölye, Türkiye'ye kuir göç bağlamında çeşitlilik, dayanıklılık, umut ve kırılgnlığın karmaşık kesişimlerini araştırıyor. LGBTQ+ göçmenlerin yerinden edilme, ayrımcılık ve kültürel adaptasyonla başa çıkarken karşılaştıkları benzersiz zorlukları incelerken, bu deneyimlerden ortaya çıkan gücü ve dayanıklılığı vurguluyor. Bu nedenle, oturuma katılanlar göç süreçlerinde var olan kırılgnlığı, özellikle kuir bireylerin hem sosyal hem de yasal marjinalleşmeyi nasıl deneyimlediklerini keşfedecek ve aynı zamanda kuir göçünde dönüşüm ve dayanışma potansiyelini vurgulayacak. Bu atölye, hem eleştirel düşünme için bir alan, hem de direniş, hayatta kalma ve güçlendirme stratejilerini paylaşmak için bir platform sunarak kuir göçünün karmaşıklıklarına dair daha derin bir anlayış geliştirmeyi amaçlıyor.

Couple and Family Therapy from the Perspective of Gender and Social Justice

Aysel Yıldırım, Berrak Damla Karaca, Beyza Bilal, Buket Kılıçer, Duygu Dinçer, Fatma Arıcı

Couple and Family Therapy Association, Gender Committee

Abstract

Political regimes and systems are directly related to the psyche of individuals and society. Since the 1970s, the expanding influence of feminist movements worldwide has also affected psychological theory and practice. The questioning of why the knowledge in the field of psychology has been produced by "middle-class, white, heterosexual men" for "men" and, particularly, the development of feminist interventions in the area of trauma, have opened a new field within the science of psychology. Today, that both feminist and queer struggles have revealed "the personal is political," has opened the way to relate clinical to political, historical, social, and cultural contexts. This path has highlighted the need for psychotherapeutic approaches that address gender-based cultural and social dynamics at the intersection of the individual's psyche within a biopsychosocial framework. This need has brought forward feminist psychotherapy approaches, which aim to eliminate all forms of oppression and inequality to ensure equal participation for all individuals in society and fair access to resources that regulate social life (e.g., education, career, health, etc.). The field of couple and family therapy, by viewing the family as a system and focusing on the dynamics of relationships within this system, has contributed significantly to expanding the individualistic context upon which the science of psychology is based. However, addressing the power differences that both had an impact on the family system and reproduced within the system in relation to social dynamics has been made possible through the paradigm shift brought about by feminist and queer struggles. Based on this change, we will explore how the fundamental ideas and tenets of feminist family therapy can be combined with systems theory in this presentation, which takes a post-theoretical approach that turns the psychotherapy process into a social intervention. Through the exploration of power and equality in relationships, the elements of a psychotherapeutic process aiming for social justice will be examined.

Toplumsal Cinsiyet ve Sosyal Adalet Perspektifinden Çift ve Aile Terapisi

Aysel Yıldırım, Berrak Damla Karaca, Beyza Bilal, Buket Kılıçer, Duygu Dinçer, Fatma Arıcı

Çift ve Aile Terapisi Derneği Toplumsal Cinsiyet Çalışmaları Komitesi

Özet

Politik rejim ve sistemler birey ve toplum ruhsallığı ile doğrudan ilişkilidir. 1970’li yıllardan itibaren dünyada feminist hareketlerin genişleyen etkisi psikoloji kuram ve uygulamalarına da yansımıştır. Psikoloji biliminin bilgisinin neden “orta sınıf, beyaz ve heteroseksüel erkekler” tarafından “erkekler” için üretildiğinin sorgulanması ve özellikle travma alanında feminist müdahalelerin gelişmesi ile psikoloji bilminde yeni bir alan açılmıştır. Günümüzde hem feminist hem queer mücadelelerle kişisel olanın politik olduğunun ortaya konulması, psikoloji alanında da klinik olanı politik, tarihi, toplumsal ve kültürel bağlamlarla ilişkilendirmenin yolunu açmıştır. Bu yol, cinsiyete dayalı kültürel ve toplumsal dinamikleri bireyin ruhsallığında biopsikososyal çerçeve ile kesişimsel bir biçimde ele alan psikoterapötik yaklaşımlara duyulan ihtiyacı açığa çıkarmıştır. Söz konusu ihtiyaç, bir toplumdaki tüm insanların hem topluma eşit katılımını hem de toplumsal yaşamı düzenleyen kaynaklara (ör. eğitim, kariyer, sağlık vb.) adil bir şekilde erişimini sağlamak üzere her tür baskı ve eşitsizliği ortadan kaldırmayı hedefleyen feminist psikoterapi yaklaşımlarını öne çıkarmıştır. Çift ve aile terapileri alanı, aileyi bir sistem olarak ele alması ve bu sistem içerisindeki ilişkilerin dinamiğine odaklanması bakımından psikoloji biliminin yaslandığı bireyci bağlamın genişlemesine önemli oranda katkı sağlamıştır. Bununla birlikte, toplumsal dinamiklerle ilişkili bir şekilde aile sistemini hem etkileyen hem de sistem içerisinde yeniden üretilen güç farklılıklarının gündeme alınması, feminist ve queer mücadelelerin açtığı yolda gerçekleşen paradigma değişimiyle sağlanabilmiştir. Bu değişime temellenen ve psikoterapötik süreci toplumsal bir müdahaleye dönüştüren teori-ötesi bir perspektifi benimsediğimiz bu bildiride, feminist aile terapisinin ilkelerinin ve temel kavramlarının sistem yaklaşımıyla nasıl bütünleştirilebileceği tartışılacaktır. İlişkilerde güç ve eşitlik kavramlarının irdelenmesi yoluyla sosyal adaleti hedefleyen psikoterapötik bir sürecin unsurları işlenecektir.

Women Tracing Their Past: An Analysis on Deterritorialization in New Turkish Cinema

Aslı Gürbüz

Mimar Sinan Fine Arts

Abstract

As a concept that has been prominent in academic discourse since the late 1950s, deterritorialization is a theme frequently used in the field of cinema as well as in various fields of research. As one of the important concepts of Deleuzian philosophy, deterritorialization is often associated with nomadism. On the one hand, the notion signifies not being uprooted from one's roots; on the other hand, it implies not belonging to one's past completely and not being able to connect with one's past. Since the feeling of deterritorialization can be used as a powerful tool to understand the inner worlds of individuals and their relations with their environment, it is thought that it can contribute to the theoretical framework of analyses in the field of cinema.

In Turkish cinema, which has assumed a new structure since the second half of the 1990s, there have been changes in the choice of subject and theme, the film language, the production system and screening practices. Changes in the choice of subject and theme include addressing individual problems rather than social issues. Since the theme of deterritorialization is thought to shed light on individuals' physical/emotional search for belonging and identity crises, it can be said that it will offer the opportunity for analysis in different contexts such as migration, modernisation, cultural conflicts and the search for individual freedom in cinema. Since women are mostly represented in New Turkish Cinema not as individuals but as *non being woman* (De Lauretis, 1990), this study focuses on the main female characters of three films selected as purposive samples from New Turkish Cinema with the aim of addressing dispossession from a different perspective. Depending on the question of where the individuality of the main female characters in the films *Hesitation Wound* (Nacar, 2023), *Suddenly* (Önel, 2022) and *Auf Der Anderen Seite* (Akin, 2007) is based, it has been determined that the feeling of deterritorialization is shaped around themes such as domestic relations, migration and the search for freedom.

Geçmişinin İzini Süren Kadınlar: Yeni Türk Sinemasında Yersiz-Yurtsuzlaşma Üzerine Bir İnceleme

Aslı Gürbüz

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi

Özet

1950'lerin sonlarından itibaren akademik söylemde öne çıkan bir kavram olan yersiz-yurtsuzlaşma, çeşitli araştırma alanlarında olduğu gibi sinema alanında da sıklıkla kullanılan bir tema olarak karşımıza çıkmaktadır. Deleuzyen felsefenin önemli kavramlarından biri olan yersiz yurtsuzlaşma çoğunlukla göçebelikle ilintilendirilmektedir. Bir yandan köklerinden kopmamaya işaret eden nosyon, bir taraftan da geçmişine bütünüyle ait ol(a)mamayı ve geçmişiyle bağ kur(a)mamayı imlemektedir. Yersiz yurtsuzluk hissi, bireylerin iç dünyalarını ve çevreleriyle olan ilişkilerini anlamak için güçlü bir araç olarak kullanılabileceğinden sinema alanında yapılan analizlerin teorik çerçevesine katkıda bulunabileceği düşünülmektedir.

1990'lı yılların ikinci yarısından itibaren yeni bir yapıya bürünen Türk Sineması'nda konu ve tema seçiminde, kullanılan sinema dilinde, üretim sisteminde ve gösterim pratiklerinde bir farklılaşmalardan söz edilebilir. Konu ve tema seçimindeki değişimler arasında toplumsal konulardan ziyade bireysel sorunların ele alınması da bulunmaktadır. Yersiz-yurtsuzluk temasının bireylerin fiziksel/duygusal aidiyet arayışlarına ve kimlik bunalımlarına ışık tutacağı düşünüldüğünden sinemada göç, modernleşme, kültürel çatışmalar ve bireysel özgürlük arayışı gibi farklı bağlamlarda analiz olanağı sunacağı söylenebilir. *Kadının Yeni Türk Sineması*'nda çoğunlukla birey olarak değil *olmayan kadın* (De Lauretis, 1990) biçiminde temsil edilmesi nedeniyle, yersiz-yurtsuzlaşmayı farklı bir açıdan ele almak hedefiyle, bu çalışmada Yeni Türk Sineması'ndan amaçlı örneklem olarak belirlenen üç filmin ana kadın karakterleri ele alınmıştır. *Tereddüt Çizgisi* (Nacar, 2023), *Aniden* (Önel, 2022) ve *Yaşamın Kıyısında* (Akın, 2007) filmlerindeki ana kadın karakterlerin birey *oluş*larının nerede temellendiği sorusundan yola çıkılarak yersiz-yurtsuzluk hissini aile içi ilişkiler, göç ve özgürlük arayışı gibi temalar etrafında şekillendiği tespit edilmiştir.

Double Migrants of the Double Earthquake: Intersecting Vulnerabilities and Syrian Migrants in Kayseri after the Kahramanmaraş Earthquakes

Ayça Kurtoğlu

Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar University

Fatma Armağan Teke Llyod

Abdullah Göl University

Abstract

The two earthquakes that struck Turkey's southeastern region on the same day in 2023 have left a trail of widespread destruction across 11 provinces. Turkey's lack of preparedness for handling such a large-scale catastrophe resulted in a variety of vulnerabilities, including forced migration. The earthquake affected region was home to not only 13.5 million citizens, but also more than 49% of all Syrian refugees under temporary protection. After the earthquake, 10-20% of the refugees left the region. The proposed paper argues that the gendered experiences of double migrants, experiencing two different forms of forced migration like conflict and disaster, are best sources for understanding, developing and evaluating the gendered needs of population under humanitarian situations, while adopting rights-based responses to such situations, and analyses experiences of Syrian migrants who relocated to the city of Kayseri after the earthquake from an intersectionality perspective. The paper is divided into four parts. We first briefly introduce both the historical background, and the facts and figures of the presence of Syrian refugees in both the region and Kayseri. Secondly, we present their physical security and bodily integrity related experiences during the earthquake and their stories about how and why they migrated from the region to Kayseri. The third part is devoted to their experiences relating to their access to shelter, healthcare, labour market, and education in Kayseri. Finally, we discuss the pre-existing and intersecting vulnerabilities as the challenges of recovery from the earthquake's impact in relation to both gendered nature of experiences and the norms of disaster mitigation.

Çifte Depremın Çifte Göçmenleri: Kahramanmaraş Depremleri Sonrası Kayseri’de Kesişen Kırılğanlıklar ve Suriyeli Göçmenler

Ayça Kurtoğlu

Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi

Fatma Armağan Teke Llyod

Abdullah Gül Üniversitesi

Özet

2023 yılında aynı gün Türkiye'nin güneydoğu bölgesini vuran iki deprem, 11 ilde yaygın bir yıkımın izlerini bıraktı. Türkiye'nin böylesine büyük ölçekli bir felaketle başa çıkmaya hazır olmaması, zorunlu göç de dahil olmak üzere çeşitli kırılğanlıklara yol açtı. Depremden etkilenen bölge, yalnızca 13,5 milyon vatandaşa değil, aynı zamanda geçici koruma altındaki tüm Suriyeli mültecilerin %49'undan fazlasına da ev sahipliği yapıyordu. Depremden sonra mültecilerin %10-20'si bölgeyi terk etti. Önerilen makale, çatışma ve afet gibi iki farklı zorunlu göç biçimini deneyimleyen çifte göçmenlerin toplumsal cinsiyete dayalı deneyimlerinin, insani durumlarda nüfusun toplumsal cinsiyete dayalı ihtiyaçlarını anlamak, geliştirmek ve değerlendirmek için en iyi kaynaklar olduğunu ve bu tür durumlara hak temelli yanıtlar benimsediğini savunuyor ve depremden sonra Kayseri şehrine yerleşen Suriyeli göçmenlerin deneyimlerini kesişimsellik perspektifinden analiz ediyor. Makale dört bölüme ayrılmıştır. İlk olarak, hem bölgedeki hem de Kayseri'deki Suriyeli mültecilerin varlığına ilişkin hem tarihsel arka planı, hem de sosyal gerçeklik ve rakamları kısaca tanıtıyoruz. İkinci olarak, deprem sırasında fiziksel güvenlik ve bedensel bütünlükle ilgili deneyimlerini ve bölgeden Kayseri'ye nasıl ve neden göç ettiklerine dair hikayelerini sunuyoruz. Üçüncü bölüm, Kayseri'de barınma, sağlık hizmeti, işgücü piyasası ve eğitime erişimleriyle ilgili deneyimlerine ayrılmıştır. Son olarak, hem deneyimlerin toplumsal cinsiyete dayalı doğası, hem de afet azaltma normları açısından depremin etkisinden kurtulmanın zorluklarını önceden var olan ve kesişen kırılğanlıklar üzerinden tartışıyoruz.

Wither Away The Family? Feminist Responses To The Familialist Anti-Equality And Anti-Freedom Discourses

Ayşe Alınacı & Özlem Altan-Olcay

Koç University

Abstract

This paper delves into the emerging debates surrounding the concept of family within the feminist movement in Turkey. Through the examination of 30 interviews with feminist activists and policymakers and critical frame analysis of 30 documents from two recent feminist campaigns, we present the following arguments: Firstly, while the reinvigoration of feminist theorization and mobilization in the 1980s brought significant attention to the issue, feminist activism has, until recently, remained relatively silent on the subject of the family and its political implications in public discourses. We propose that the resurgence of this debate is largely driven by the escalating anti-feminist and anti-gender discourses, wherein the discursive frame of “threats to family” is utilized to express opposition towards pro-feminist policies and social progress. Secondly, our analysis reveals that the debate among the feminist movement community is far from being resolved. Some activists advocate for the rejection of the family as the root cause of various forms of violence and discrimination, viewing it as a means through which the government can legitimize and legalize these injustices. Others disagree with this anti-family perspective. They either propose alternative frames that might resonate with a wider audience or suggest prioritizing other political issues over the family debate, asserting that these issues demand greater attention and vigilance. The contours of this debate highlight both the vibrancy and inclusiveness of the feminist movement, as well as the internal fractures within it. We contend that studying the discourses surrounding the concept of family contributes to the scholarship on plural feminisms and feminist-anti-feminist encounters.

Aile Yok Mu Olsun? Eşitlik Ve Özgürlük Karşısı Aileci Söylemlere Feminist Yanıtlar

Ayşe Almaçık & Özlem Altan-Olcay

Koç Üniversitesi

Özet

Bu çalışma Türkiye'deki aktivist feminist topluluklar içinde aile kavramı etrafında gelişen tartışmaları incelemektedir. Çalışmamızda bu tartışmaları feminist aktivistler ve politika yapımcılarla yapılan 30 derinlemesine görüşme ve son dönemde gerçekleşen iki feminist kampanyadan toplanan 30 belgenin eleştirel çerçeve analizi üzerinden incelemekteyiz. İlk olarak aktivist feminist topluluklar arasında yeniden canlanan aile tartışmasının bağlamsallığına vurgu yapmaktayız: 1980'lerde güçlenen feminist teorik tartışmaların ve mobilizasyonun oldukça merkezinde yer alan aile teması, yakın zamana kadar hareketin görece sessiz kaldığı bir konuyken son zamanlarda bu tartışma yeniden canlanmıştır. Bu yeniden canlanmayı aileye yönelik tehditler söylemsel çerçevesi üzerinden yükselen feminizm karşıtı hareketlere bir cevap üretme ihtiyacı üzerinden değerlendirmeliyiz. İkinci olarak, bu tartışmada ortaya çıkan üç farklı söylemi tespit ediyoruz. Bazı aktivistler çeşitli şiddet ve ayrımcılık biçimlerinin temel nedeni olarak ailenin reddedilmesini savunurken, aileyi hükümetin bu adaletsizlikleri meşrulaştırıp yasallaştırabileceği bir araç olarak görmektedir. Diğerleri ise bu aile karşıtı bakış açısına katılmamaktadır. Ya daha geniş bir kitleye hitap edebilecek alternatif söylemler önermekte ya da aile tartışması yerine farklı siyasi meselelere öncelik verilmesini önererek bu meselelerin daha fazla dikkat ve uyanıklık gerektirdiğini ileri sürmektedirler. Bu tartışmanın şu an bulunduğu noktada, aktivist feminist topluluklarda ailenin nasıl kavramsallaştırılması gerektiğine dair tek bir cevap olmadığını görebiliyoruz. Bu çoğulculuk bir yandan feminist hareketin canlılığını ve kapsayıcılığını göstermektedir, bir yandan da kendi içindeki olası kırılmalara işaret etmektedir. Bu çalışma ile amacımız aile kavramına dair güncel tartışmaları ve alternatif söylem önerilerini inceleyerek, çoğul feminizmler ve feminist ve feminizm karşıtı hareketlerinin etkileşimine dair literatüre katkıda bulunmaktadır.

Collaborating to The Fight Against Anti-Gender: Strengthening Our Narratives Through Academy And Civil Society Partnership

Sevcan Tiftik

Demokrasi, Barış ve Alternatif Politikalar Araştırma Derneği (DEMOS)

Berfu Şeker

Kadının İnsan Hakları Derneği (KİH)

Abstract

This two-hour workshop, which will be conducted in collaboration with DEMOS and the Women's Human Rights Association, aims to address the concept of anti-gender, the importance of combating it, and the role of academic-civil society collaboration in this fight, based on DEMOS's report *Combating Anti-Gender Narratives: Experiences of NGOs and Activists*. The workshop, facilitated by Sevcan Tiftik and Berfu Şeker, will provide participants with information about narratives constructed in Turkey and around the world regarding anti-gender discourses, and examine the effects of anti-gender narratives on women, LGBTI+ individuals, and immigrants. The first part will discuss what anti-gender is, its global context, why it is important to combat it, and how academia and civil society can collaborate in this fight. It will also emphasize how narratives are used to create social change and awareness, and the importance of research in this field. In the second part, participants will be divided into groups according to certain themes such as women, LGBTI+, immigrants, animal rights, ecology and sports, and will discuss and develop research questions on anti-gender, methods of combating it, and academic-civil society collaboration. Each group will write short research summaries in line with the questions determined and present them to each other. The workshop will end with group presentations and mutual feedback. This workshop aims to increase knowledge and awareness in combating anti-gender, and to provide participants with the necessary skills for this fight. Participants will gain competence in developing effective strategies to combat anti-gender discourses.

Toplumsal Cinsiyet Karşıtlığı İle Mücadeleyi Birlikte Örmek: Akademi Ve Sivil Toplum Ortaklığıyla Anlatılarımızı Güçlendirmek

Sevcan Tiftik

Demokrasi, Barış ve Alternatif Politikalar Araştırma Derneği (DEMOS)

Berfu Şeker

Kadının İnsan Hakları Derneği (KİH)

Özet

DEMOS ve Kadının İnsan Hakları Derneği işbirliğinde yürütülecek olan bu iki saatlik atölye DEMOS'un *Toplumsal Cinsiyet Karşıtlığı Anlatılarla Mücadele: STÖ ve Aktivistlerin Deneyimleri* raporundan hareketle; toplumsal cinsiyet karşıtlığı kavramını, bununla mücadelenin önemini ve akademi-sivil toplum işbirliğinin bu mücadeledeki rolünü ele almayı hedefliyor. Sevcan Tiftik ve Berfu Şeker tarafından kolaylaştırılacak atölye, Türkiye'de ve dünyada toplumsal cinsiyet karşıtlığına dair kurulan anlatılar hakkında katılımcılara bilgi sunacak, toplumsal cinsiyet karşıtlığı anlatılarının kadınlar, LGBTİ+'lar ve göçmenler üzerindeki etkilerini inceleyecektir. İlk kısımda, toplumsal cinsiyet karşıtlığının ne olduğu, küresel bağlamı, bununla mücadelenin neden önemli olduğu ve akademi ile sivil toplumun bu mücadelede nasıl işbirliği yapabileceği ele alınacaktır. Ayrıca anlatıların toplumsal değişim ve farkındalık yaratmada nasıl kullanıldığı ve bu alanda yapılan araştırmaların önemi vurgulanacaktır. İkinci kısımda, katılımcılar kadın, LGBTİ+, göçmen, hayvan hakları, ekoloji spor gibi belli temalara göre gruplara ayrılarak toplumsal cinsiyet karşıtlığı, mücadele yöntemleri ve akademi-sivil toplum işbirliği üzerine tartışmalar yürütecek ve araştırma soruları geliştireceklerdir. Her grup, belirlenen sorular doğrultusunda kısa araştırma özetleri yazacak ve bunları birbirlerine sunacaktır. Atölye, grupların sunumları ve karşılıklı geri bildirimlerle sona erecektir. Bu atölye, toplumsal cinsiyet karşıtlığı ile mücadelede bilgi ve farkındalığı artırmayı amaçlamakta olup, katılımcılara bu mücadele için gerekli becerileri kazandırmayı hedeflemektedir. Katılımcılar, toplumsal cinsiyet karşıtlığı anlatılarıyla mücadelede etkili stratejiler geliştirme konusunda yetkinlik kazanacaktır.

Claiming Women's Epistemic Authority in Science and Technology: Case Studies of Women Engineers in Turkey

Berna Zengin Arslan
Özyeğin University

Abstract:

Feminist epistemology has emerged as one of the most radical critiques of science. Focusing on the processes of production, interpretation, and legitimation of modern scientific knowledge, it has shown how science is deeply gendered in various ways. Since the 1970s, scholars in this field (e.g., Harding 1986; Wajcman 1991; Cockburn 1988) have shown how women have been excluded from knowledge production in a variety of ways and how their capacity to produce knowledge has been consistently denied. Although women have been active in the history of science and innovation, they are often neglected and rendered invisible. Knowledge and technologies associated with women have often been devalued as local knowledge, considered non-technical, or dismissed as anti-scientific. The gender binary system identified women with irrationality, dependency, and emotionality, while associating men with rational thinking, independence, and self-control. All this contributed to the exclusion of women from science and innovation. Feminist epistemologies, however, have gone beyond debates about how to increase the number of women and have pointed to the need for a systemic change in the masculine culture of science. With a solid critique of the claim to objectivity, it sought a "stronger objectivity" (Haraway) to overcome gendered constructions of science. My paper discusses the notion of "epistemic authority" based on in-depth interviews with women engineers in Turkey, collected as part of the TUBITAK 1001 project on women in STEM in Turkey (2024-26). It will analyze the examples of mistrust that women have experienced in their professional and educational lives.

Bilim ve Teknolojide Kadınların Epistemik Otoritesine Sahip Çıkmak: Türkiye'deki Kadın Mühendislerin Vaka Çalışmaları

Berna Zengin Arslan
Özyeğin Üniversitesi

Özet:

Feminist epistemoloji, bilimin en radikal eleştirilerinden biri olarak ortaya çıkmıştır. Modern bilimsel bilginin üretim, yorumlama ve meşrulaştırma süreçlerine odaklanarak, bilimin çeşitli şekillerde nasıl derinlemesine cinsiyetlendirildiğini göstermiştir. Bu alandaki akademisyenler (örneğin Harding 1986; Wajcman 1991; Cockburn 1988) 1970'lerden bu yana kadınların bilgi üretiminden çeşitli şekillerde nasıl dışlandıklarını ve bilgi üretme kapasitelerinin nasıl sürekli olarak reddedildiğini göstermişlerdir. Kadınlar bilim ve inovasyon tarihinde aktif olmalarına rağmen, genellikle ihmal edilmiş ve görünmez kılınmışlardır. Kadınlarla ilişkilendirilen bilgi ve teknolojiler genellikle yerel bilgi olarak değersizleştirilmiş, teknik olmadığı düşünülmüş veya bilim karşıtı olarak reddedilmiştir. İkili cinsiyet sistemi kadınları mantıksızlık, bağımlılık ve duygusallıkla özdeşleştirirken, erkekleri rasyonel düşünme, bağımsızlık ve özdenetimle ilişkilendirmiştir. Tüm bunlar kadınların bilim ve inovasyondan dışlanmasına katkıda bulunmuştur. Ancak feminist epistemolojiler, kadın sayısının nasıl artırılacağına ilişkin tartışmaların ötesine geçerek eril bilim kültüründe sistemik bir değişim ihtiyacına işaret etmiştir. Nesnellik iddiasının sağlam bir eleştirisiyle, bilimin cinsiyetçi yapılarının üstesinden gelmek için “daha güçlü bir nesnellik” (Haraway) arayışına girmiştir. Makalem, Türkiye'de STEM'de kadınlar konulu TÜBİTAK 1001 projesi (2024-26) kapsamında Türkiye'deki kadın mühendislerle yapılan derinlemesine mülakatlara dayanarak “epistemik otorite” kavramını tartışmaktadır. Kadınların profesyonel ve eğitim hayatlarında yaşadıkları güvensizlik örneklerini analiz edecektir.

A Literary Genre of Women's Writing: "Self-Defense Murder Narratives"

Bilge Ulusman

Kadir Has University

Abstract

When examining the studies of crime associated with women in the late Ottoman period, the crime of "iskat-ı cenin" (abortion; Balsoy Erkaya, 2015) and the records of "women poisoning their husbands" in the Nizamiye Court archive (Aykut, 2010) are noteworthy. Ebru Aykut emphasizes that women, traditionally positioned as "victims" in male-dominated crime studies, can also be perpetrators of crimes, highlighting the sexual politics embedded in the definitions of "crime" attributed to women. She identifies a common defense in female murderers' criminal records as a practice of seeking a "right to life" against the patriarchal system and male violence. This study, which captures the manifestations of this finding in Turkish literature, focuses on the murder narratives of female authors and suggests a new literary sub-genre for women's crime literature, which has been confined to the genre of "love and adventure novel" by the male-dominated literary canon. These female murderer narratives in women's writing, which could be defined as "self-defense murder narratives," dismantle the "heroic male" prototype produced by Eugene Sue in his novel *Les Mystères de Paris* (1842-1843), which is considered a foundational text of detective narratives. They subvert the classic detective novel's curiosity element, which revolves around the question, "Who is the killer?" by declaring the female character's agency at the very beginning of the text, dedicating the entire narrative to critiquing the male tradition that necessitates a self-defense act. In these texts, there is neither "love" nor "adventure"; instead, there is a struggle for the "right to life" by female characters who seize agency against male violence. We can begin this literary genre with Halide Nusret's serial stories ("The Serial of Women Murderer", 1923). In this context, this study attempts to restore the literary and political value that women's writing deserves by highlighting these narratives, which are neither recognized in literary historiographies nor in literary studies.

Kadın Yazınına Özgü Bir Edebi Tür: “Nefsi Müdafaa Cinayeti Anlatıları”

Bilge Ulusman

Kadir Has Üniversitesi

Özet

Modern hukukun kurumsallaşmasının ardından gelişen suç tarihi çalışmalarına göz atıldığında, geç Osmanlı dönemi itibariyle kadınlarla ilişkilendirilen suç kayıtları, Gülhan Balsoy Erkaya'nın gündeme getirdiği “ıskat-ı cenin” (kürtaj; 2015) ve Ebru Aykut'un incelediği Nizamiye Mahkemesi arşivinin “kocasını zehirleyen kadın” sicilleriyle (2010) başlatılabilir. Aykut, kadınlara isnat edilen “suç” tanımlarına mündemiç cinsel politikanın ötesinde, suç tarihi çalışmalarının daha ziyade “mağdur” konumuna yerleştirdiği kadınların da suçun “faili” olabileceklerini vurgular. Cınai suç kayıtlarına geçen savunma metinlerindeki ortak gerekçenin, patriarkal adalet sistemine güvensizlik ve erkek şiddetine karşı bir “hakkı-ı hayat” arama pratiği olduğunu tespit eder. Bu tespitin Türkçe edebiyattaki tezahürünü yakalayan bu çalışma, eril kanon ve erkek egemen edebiyat kamusunun “polisiye roman” (yahut geç dönem Osmanlı yazınında başvuru olan bir diğer atıfla “cınai roman”) türünden dışlayarak, “aşk ve macera romanı” türüne hapsettiği kadın yazarların cinayet anlatılarına odaklanır. “Nefsi müdafaa cinayeti anlatıları” olarak adlandırabileceğimiz bu metinler, polisiye anlatıların “kurucu” metni olarak değerlendirilen Eugene Sue'nün *Paris Esrarı* (1842-1843, *Les Mystères de Paris*) romanında ürettiği “kahraman erkek” prototipini lağveder. Klasik polisiye romanın “Katil kim?” sorusuna odaklanan ve katilin kimliğini metnin kapanışına saklayan merak ögesini ters yüz eder; kadın karakterin failliğini henüz metnin başında ilan ederek, tüm metni bir meşru müdafaa hamlesinin müsebbibi olan eril geleneğin eleştirisine ayırır. Bu metinlerde ne “aşk” ne de “macera”; fakat erkek şiddetine karşı failliği ele geçiren kadın karakterlerin “hakkı-ı hayat” mücadelesi vardır. “Nefsi müdafaa cinayeti anlatıları”nı, Halide Nusret'in bugüne dek ıskalanmış “Öldüren Kadınlar Serisi” (1923) üst başlığı altında tefrika ettiği hikayeleriyle başlatabiliriz. Bu bağlamda bu çalışma, bir “edebi tür” olarak değerlendirmeyi önerdiği kadın yazınına özgü bu anlatılara, ne edebiyat tarihi yazımlarında ne de mevcut edebiyat araştırmaları literatüründe tanınan; ancak kadın yazınının “polisiye roman” yapısında anlatısal oyunlarla gedikler açarak hak ettiği edebi ve politik değeri iade etmeye çalışır.

Gender and Disaster Management in Turkey: A Strategic-Relational Analysis of the State Response to the February 2023 Earthquakes

Burcu Sarı Karademir
Bilkent University

Selver B. Şahin,
Boğaziçi University

Abstract

This study examines the dynamics of the lack of gender sensitivity in the actions taken by central and provincial authorities in response to the earthquakes that struck southeast Turkey on February 6, 2023. It employs the concept of the “gender selectivity” of the state as an analytical tool to explain why the Turkish government’s disaster risk governance strategy is not informed by a gender-responsive approach. Our analysis is based on a comprehensive review of the disaster governance policy documents produced by the national government, and the provincial agencies of the earthquake-affected region. We argue that unequal gendered social relations of power that are structured in the Turkish state apparatus underpin the absence of gender sensitivity in the government’s disaster governance strategy.

Toplumsal Cinsiyet Eşitliği ve Afet Yönetimi: 6 Şubat Depremleri Bağlamında Bir Stratejik-İlişkisel İnceleme

Burcu Sarı Karademir
Bilkent Üniversitesi

Selver B. Şahin
Boğaziçi Üniversitesi

Özet

Bu çalışma, 6 Şubat 2023’te Güneydoğu Türkiye’yi vuran depremlere merkezi ve yerel otoriteler tarafından verilen yanıtların toplumsal cinsiyet duyarlılığından yoksun olmasını incelemektedir. Çalışma, Türkiye’deki afet risk yönetiminin toplumsal cinsiyete duyarlı bir yaklaşımdan yoksun olmasını açıklamak için “devletin toplumsal cinsiyet seçiciliği” kavramını analitik bir araç olarak kullanmaktadır. Analizimiz, ulusal hükümet ve depremde etkilenen bölgedeki yerel kurumlar tarafından üretilen afet yönetimi politika belgelerinin kapsamlı bir incelemesine dayanmaktadır. Bu çalışmada, Türk devlet aygıtında yapılaşmış toplumsal cinsiyet eşitsizliği ilişkilerinin, hükümetin afet yönetim stratejisinde toplumsal cinsiyet duyarlılığının olmamasının temelinde yattığını öne sürüyoruz.

Women's Coalitions in Turkey: The Case of Women's Platform for Equality

Büke Boşnak

Istanbul Bilgi University

Abstract

The opposition to gender equality policies is growing in Europe and on a global scale, with increasing attacks on gender norms and violations of women's and other minority rights. These attacks on gender equality are also important aspects of democratic backsliding. Studies have scrutinised anti-gender mobilisation and responses in Central and East European countries and the formation of coalitions within these processes. However, the literature has not adequately addressed how gender equality actors form alliances to resist these attacks in Turkey.

This paper will analyse and theorise the consequences of opposition and attacks on gender equality by focusing on how anti-gender pressures have pushed gender equality actors to form alliances in Turkey. It intends to explain the alliance formation in times of democratic backsliding by looking at the case of Women's Platform for Equality (Eşitlik İçin Kadın Platformu-EŞİK). Drawing on digital ethnography, I argue that EŞİK illustrates a case of solidarity building under restrictive conditions and crises. The processes of building solidarities that are key to alliance formation can be explained by four factors: contextual conditions, intergenerational and intersectional social ties, hybrid online and offline protest practices and frame bridging. Turkey is considered a case of significant democratic backsliding, and anti-gender mobilisations become particularly visible within the polarised political context. Thus, Turkey presents a good laboratory case to examine responses to anti-gender pressures and the potential of alliance to resist democratic backsliding, given the fact that the opposition to gender equality and LGBTI+ rights untangle in tandem with democratic backsliding. The paper also draws attention to the challenges of alliance formation in polarised contexts.

Türkiye’de Kadın Koalisyonları: Eşitlik İçin Kadın Platformu Örneği

Büke Boşnak

İstanbul Bilgi Üniversitesi

Özet

Avrupa’da ve küresel ölçekte toplumsal cinsiyet eşitliği politikalarına karşı muhalefet yükselmekte, toplumsal cinsiyet normlarına yönelik saldırılar ve kadın ve diğer azınlık haklarının ihlalleri artmaktadır. Toplumsal cinsiyet eşitliğine yönelik bu saldırılar aynı zamanda demokratik gerilemenin de önemli bir boyutunu oluşturmaktadır. Çalışmalar, Orta ve Doğu Avrupa ülkelerindeki toplumsal cinsiyet karşıtı mobilizasyon ve tepkileri ve bu süreçlerde koalisyonların oluşumunu incelemiştir. Ancak literatür, Türkiye’de toplumsal cinsiyet eşitliği aktörlerinin bu saldırılara direnmek için nasıl ittifaklar kurduğunu yeterince ele almamıştır.

Bu makale, toplumsal cinsiyet eşitliğine yönelik muhalefet ve saldırıların sonuçlarını, toplumsal cinsiyet karşıtı baskıların Türkiye’de toplumsal cinsiyet eşitliği aktörlerini nasıl ittifaklar kurmaya ittiğine odaklanarak analiz edecek ve teorileştirecektir. Demokratik gerileme dönemlerinde ittifak oluşumunu Eşitlik İçin Kadın Platformu (EŞİK) örneğine bakarak açıklamayı amaçlamaktadır. Dijital etnografiden yararlanarak, EŞİK’in kısıtlayıcı koşullar ve krizler altında bir dayanışma inşası örneği gösterdiğini savunmaktadır. İttifak oluşumunun anahtarı olan dayanışma inşa etme süreçleri dört faktörle açıklanabilir: bağlamsal koşullar, kuşaklar arası ve kesişimsel sosyal bağlar, hibrit çevrimiçi ve çevrimdışı protesto pratikleri ve çerçeve köprüleme.

Türkiye, demokrasinin önemli ölçüde gerilediği bir vaka olarak görülmekte ve toplumsal cinsiyet karşıtı eylemler kutuplaşmış siyasi bağlamda özellikle görünür hale gelmektedir. Dolayısıyla, toplumsal cinsiyet eşitliği ve LGBTİ+ haklarına yönelik muhalefetin demokratik gerilemeyle birlikte ortaya çıktığı göz önünde bulundurulduğunda, Türkiye, toplumsal cinsiyet karşıtı baskılara verilen tepkileri ve ittifakın demokratik gerilemeye direnme potansiyelini incelemek için iyi bir örnek sunmaktadır. Makale ayrıca kutuplaşmış bağlamlarda ittifak oluşturmanın zorluklarına da dikkat çekmektedir.

Sperm Bank Debates and National Masculinist Restoration in Millennial Turkey

Burcu Mutlu

Özyeğin University

Abstract

In the last half of the 2000s, news of famous single women getting pregnant abroad through sperm banks became a current issue in Turkey. In 2010, changes were made to the existing legal regulations and the application abroad, and even mediation of donation practices which were already prohibited on the national level, were also prevented. Thus, Turkey became one of the first examples of this transnational reproduction ban, which it put into effect at a time when it was promoting pro-natalist population policies. Although the 2010 ban also covered egg donation practices, public interest focused more on sperm banks.

The “sperm” debates shaped on the media-law-medicine axis shed light on the ideologies and norms of gender, reproduction, family and kinship in terms of the biopolitics of assisted reproductive technologies in Turkey. In this paper, I will discuss which discourses and practices were highlighted and normalized by the media discussions surrounding the 2010 legal regulation, and which discourses and practices were marginalized and rendered invisible. Furthermore, I will go beyond the othering representations in the media and focus on the experiences of those who resorted to these practices despite the ban. To this end, I will draw on interviews and ethnographic observations I conducted in an IVF clinic in Northern Cyprus after the 2010 ban (throughout 2015).

In this paper, I focus on the following fundamental question: While the 2010 ban evolved into discussions of “protecting Turkishness” through the image of “single women who get pregnant with foreign sperm,” does it also point to a national masculinity crisis through the image of “foreign sperm” that is imagined as foreign and othered, and sexualized and masculinized through its reproductive potential? I will try to answer this question using Deniz Kandiyoti’s concept of “masculinist restoration” (2013). My aim is to discuss the 2010 transnational reproduction ban, which came into question through sperm banks, as a reflection of the national masculinity crisis in the context of Turkey’s national (and transnational) reproductive policy, which is shaped around the axis of neoliberalism, neoconservatism, new familism, and hetero-patriarchal pro-natalism.

Milenyum Türkiye'sinde Sperm Bankası Tartışmaları ve Ulusal Eril Restorasyon

Burcu Mutlu

Özyeğin Üniversitesi

Özet

Türkiye'de 2000'lerin son yarısında ünlü bekar kadınların yurtdışında sperm bankası yoluyla hamile kaldıkları haberlerinin gündeme gelmesiyle, 2010 yılında mevcut yasal mevzuatta değişiklik yapıldı ve yurtiçinde halihazırda yasak olan donasyon uygulamalarına yurtdışında başvurmak ve hatta aracılık etmek de engellendi. Böylece, Türkiye pronatalist nüfus politikalarını teşvik ettiği bir dönemde yürürlüğe soktuğu bu ulusötesi üreme yasağıyla dünyadaki ilk örnekler arasına girdi. 2010 yasağı yumurta donasyonu uygulamasını da kapsıyor olsa da kamusal ilgi daha çok sperm bankasına yoğunlaştı.

Medya-hukuk-tıp ekseninde şekillenen “sperm” tartışmaları, Türkiye'deki üremeye yardımcı teknolojilerin biyopolitikası açısından cinsiyet, üreme, aile ve akrabalık ideolojisi ve normlarına ışık tutmaktadır. Bu bildiride, 2010 yasal düzenlemesi etrafında medyada dönen tartışmaların hangi söylem ve pratikleri öne çıkarıp normalleştirirken, hangi söylem ve pratikleri marjinalleştirip görünmez kıldığını tartışacağım. Ayrıca, medyadaki ötekileştirici temsillerin ötesine geçerek, yasağa rağmen bu uygulamalara başvuranların deneyimlerine odaklanacağım. Bu amaç için, 2010 yasağı sonrasında (2015 yılı boyunca) Kuzey Kıbrıs'ta bir tüp bebek kliniğinde gerçekleştirdiğim görüşme ve etnografik gözlemlerden yararlanacağım.

Bu bildiride şu temel soruya odaklanıyorum: 2010 yasağı “yabancı spermle hamile kalan bekar kadınlar” imgesi üzerinden “Türklüğü koruma” tartışmalarına evrilirken, aynı zamanda yabancı olarak tahayyül edilip ötekileştirilen ve üreme potansiyeli üzerinden cinselleştirilip erilleşen “yabancı sperm” imgesi üzerinden bir ulusal erkeklik krizine mi işaret eder? Bu soruya Deniz Kandiyoti'nin “eril restorasyon” (2013) kavramını kullanarak cevap vermeye çalışacağım. Amacım; sperm bankası üzerinden gündeme gelen 2010 ulusötesi üreme yasağını, neoliberalizm, neomuhafazakarlık, yeni ailecilik ve hetero-patriyarkal pronatalizm ekseninde şekillenen Türkiye'nin ulusal (ve ulusötesi) üreme politikası bağlamında ulusal erkeklik krizinin bir yansıması olarak tartışmaktır.

The Ideology of Technique: Ultrasonography and the Female Body

Buse Akkaya

Middle East Technical University

Abstract

As products of the contexts in which they are embedded, technologies cannot be regarded as separate from the social framework, namely the socio-political and economic conjuncture. Likewise, technologies are not merely technical objects, but rather they are ideologically endowed entities with agency that can directly or indirectly affect humanity's perception of reality. In particular, medical technologies have influenced and transformed the way humanity perceives both itself and the world. At this point, ultrasound technologies have been widely discussed by feminist literature, and the logos of the ultrasound technique that presents the fetus as an ontological unity in itself has been the subject of numerous studies. Not only do ultrasonography technologies project the fetus as larger than any other bodily part, but they also enhance the volume of the heart sounds. In this way, the fetus becomes individualized and humanized. Ultrasound makes visible what lies beyond the uterus, raising many debates about abortion and women's reproductive rights. New social, cultural and political understandings that envision the fetus as a patient, individual, being and human being are provoked through ultrasound. Therefore, seeing the body through ultrasound means interpreting the body with certain social, cultural and political connotations and thus it is not an act unladen with value. This presentation will introduce the rapidly advancing feminist literature on the ultrasound technique and will present the debates on ultrasound and abortion in Turkey based on semi-structured interviews with 27 physicians from various medical specialties who employ ultrasound technologies. In doing so, this work will also trace the commodification of the practice of ultrasonography and will illustrate its transformation into an object of consumption.

Tekniğin İdeolojisi: Ultrasonografi ve Kadın Bedeni

Buse Akkaya

Orta Doğu Teknik Üniversitesi

Özet

Teknolojiler, içine gömülü oldukları bağlamların birer ürünü olarak toplumsal çerçeveden yani sosyopolitik ve ekonomik bağlamdan bağımsız düşünülemezler. Keza teknolojiler salt teknik nesnel olmanın çok ötesinde, insanlığın gerçekliğe erişimini doğrudan veya dolaylı olarak etkileyebilen faillığe sahip, ideolojiye içkin varlıklardır. Özellikle de tıp teknolojileri, insanlığın hem kendisini hem de dünyayı algılama biçimini etkilemiş, dönüştürmüştür. Bu noktada ultrason teknolojileri de feminist literatür tarafından çokça tartışılmış, fetüsü kendi içerisinde ontolojik bir bütünlük olarak sunan ultrason tekniğinin *logosu* birçok esere konu olmuştur. Keza ultrasonografi teknolojileri, fetüsü, yalnızca herhangi bir vücut parçasını yansıtacağından daha büyük göstermekle kalmaz; aynı zamanda kalp seslerinin hacmini arttırarak sunar. Böylelikle fetüs, bireyselleşir ve insansılaştır. Ultrason, rahmin ardını görülebilir kılarken kürtaj ve kadın üreme haklarına ilişkin birçok tartışmayı da beraberinde getirir. Fetüsü kendi içerisinde bir hasta, birey, varlık, insan olarak tahayyül eden yeni sosyal, kültürel, politik anlamlar ultrason dolayımında tetiklenir. Dolayısıyla ultrason dolayımında bedeni görmek, bedeni belli toplumsal, kültürel ve politik anlamlarıyla birlikte okumak anlamına gelir ve değer yüksüz bir eylem değildir. Bu bildiri, ultrasonografi tekniği üzerine hızla ilerleyen feminist literatürü tanıtacak ve ultrason teknolojilerini kullanan çeşitli tıp uzmanlık alanlarından 27 hekimle sürdürülen yarı yapılandırılmış mülakatlara dayanarak Türkiye'deki ultrasonografi ve kürtaj tartışmalarını sunacaktır. Bunu yaparken, bu çalışma, ultrasonografi pratiğinin metâlaşmasının da izlerini sürecektir ve bir tüketim nesnesine dönüşümü de örneklerle somutlaştırılacaktır.

Kadem's "Gender Justice" Notion And Vision Of Neopatriarchal Masculinity

Çimen Günay-Erkol
Özyeğin University

Nurseli Yeşim Sünbuloğlu
Kadir Has University

Abstract

Women's and LGBTI+ rights have always been under attack in Turkey, but recent developments shaped by AKP's attempts to consolidate a pro-family, anti-abortion, and Islamist gender regime with a religious-moral approach rather than a rights-based approach, create an atmosphere that needs to be examined in detail. Founded in 2013, KADEM, a women's rights GONGO, plays a crucial role in this anti-gender backlash. Positioning its line of action as a challenge to global feminist attempts to impose Western standards on Turkish society, KADEM defends women's rights from a culturalist position. Due to its close relationship with the government as well as its ambivalent attitude in the debate on withdrawing from the Istanbul Convention, KADEM's place in the gender ecosystem in Turkey deserves to be examined in more detail.

In our study, we systematically analyze materials such as articles, news and books on KADEM's website and the videos they prepared on the occasion of November 25, the Day for the Elimination of Violence Against Women. We consider the roles of men and the construction of masculinity in these materials as the basis of a kind of neopatriarchal legitimation strategy of masculinity through traditional "family values". We aim to illustrate KADEM's attempts to open up more space for women in a neoliberal society and economy and the advocacy of an Islamic neopatriarchal culture that legitimizes men's patriarchal roles and duties.

Kadem'in "Toplumsal Cinsiyet Adaleti" Kavramı Ve Neopatriyarkal Erkeklik Vizyonu

Çimen Günay-Erkol
Özyeğin Üniversitesi

Nurseli Yeşim Sünbuloğlu
Kadir Has Üniversitesi

Özet

Türkiye’de kadın ve LGBTİ+ hakları her zaman saldırı altında olmuştur ancak AKP’nin hak temelli yerine dini-ahlâki bir yaklaşımla aile yanlısı, kürtaj karşıtı ve İslamcı bir toplumsal cinsiyet rejimini konsolide etme girişimleriyle şekillenen son gelişmeler, ayrıntılı olarak incelenmesi gereken bir atmosfer yaratıyor. 2013 yılında kurulan ve kadın hakları alanında çalışan bir GONGO olan KADEM, bu toplumsal cinsiyet karşıtı geri tepme (*backlash*) bağlamında çok önemli bir rol oynuyor. Eylem çizgisini Türk toplumuna Batı standartlarını dayatmaya yönelik küresel feminist girişimlere bir meydan okuma olarak konumlandıran KADEM, kadın haklarını kültüralist bir konumdan savunuyor. İktidarla yakın ilişkisinin yanı sıra İstanbul Sözleşmesi’nden çekilme tartışmalarındaki ikircikli tavrı dolayısıyla da KADEM’in Türkiye’deki toplumsal cinsiyet ekosistemi içindeki yeri daha detaylı incelenmeyi hak ediyor.

Yürüttüğümüz çalışmada KADEM’in web sitesinde yer alan makale, haber ve kitap gibi materyalleri ve 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele günü dolayısıyla hazırladıkları videoları sistematik bir analize tabi tutuyoruz. Bu materyallerde yer alan erkek rollerini ve erkeklik inşasını, geleneksel “aile değerleri” üzerinden bir tür neopatriyarkal erkekliği meşrulaştırma stratejisinin dayanağı olarak ele alıyoruz. KADEM’in neoliberal bir toplum ve ekonomide kadınlara daha fazla alan açma girişimleri ile erkeklerin ataerkil rol ve görevlerini meşrulaştıran İslami neopatriyarkal bir kültür savunusunun ne şekilde yan yana geldiğini örnekleriyle ortaya koymayı amaçlıyoruz.

The Voice of Women on Power and Powerlessness in Türkiye: A Qualitative Examination

Deniz Antmen

Osmaniye Korkut Ata University

Abstract

This study examines women's perceptions of power and powerlessness in Türkiye, with a particular focus on how they conceptualize and resist powerlessness. The research addresses three central questions: How do women in Türkiye define the sense of powerlessness? Do they associate powerlessness with the societal conditions they live in? What are their experiences of resistance in contemporary Türkiye? To explore these questions, 14 women from Türkiye were interviewed, providing in-depth qualitative insights into their lived experiences. The data were analyzed thematically, resulting in four key themes: (1) Defining Powerlessness in Women's Voices, which explores how women conceptualize powerlessness; (2) Disempowerment by Tradition: Conservative Lifestyle; (3) Disempowerment by Institutional Authority: Neoconservative State Policies, both of which examine the societal conditions contributing to women's sense of powerlessness; and (4) From Powerlessness to Resistance: Pathways of Change, focusing on women's experiences of resistance. The findings reveal that women's sense of powerlessness is deeply intertwined with their societal context, where they experience not only powerlessness but also two distinct forms of power emerging from their oppressed positions: the power to exist and the power to transform. This study contributes to feminist psychology literature by emphasizing the relational dynamics between women's sense of powerlessness and their marginalized societal position in the specific sociopolitical context of contemporary Türkiye. It offers a nuanced understanding of how women conceptualize and navigate power, providing valuable insights into resistance within an increasingly repressive environment.

Türkiye’de Güç ve Güçsüzlük Üzerine Kadınların Sesi: Niteliksel Bir İnceleme

Deniz Antmen

Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi

Özet

Bu çalışma, Türkiye’de kadınların güç ve güçsüzlük algılarını, özellikle güçsüzlüğü nasıl kavramsallaştırdıklarını ve güçsüzlüğe nasıl direndiklerini incelemektedir. Araştırma üç temel soruya yanıt aramaktadır: Türkiye’de kadınlar güçsüzlük hissini nasıl tanımlamaktadır? Kadınlar güçsüzlüğü yaşadıkları toplumsal koşullarla ilişkilendirmekte midir? Kadınların çağdaş Türkiye’deki direniş deneyimleri nelerdir? Bu soruları incelemek amacıyla Türkiye’den 14 kadınla derinlemesine görüşmeler yapılmış ve kadınların yaşam deneyimlerine yönelik ayrıntılı niteliksel veriler toplanmıştır. Verilerin tematik analizi sonucunda dört ana tema belirlenmiştir: (1) Kadınların Sesinden Güçsüzlüğü Tanımlamak, kadınların güçsüzlüğü nasıl kavramsallaştırdıklarını incelemektedir; (2) Gelenekle Güçsüzleştirme: Muhafazakâr Yaşam Tarzı; (3) Kurumsal Otoriteyle Güçsüzleştirme: Neomuhafazakâr Devlet Politikaları, her ikisi de kadınların güçsüzlük hissini besleyen toplumsal koşulları ele almaktadır ve (4) Güçsüzlükten Direniş: Değişime Giden Yollar, kadınların direniş deneyimlerine odaklanmaktadır. Bulgular, kadınların güçsüzlük hissini toplumsal bağlamla derin bir ilişki içinde olduğunu, bu bağlamda yalnızca güçsüzlük değil, aynı zamanda ezilen konumlarından doğan iki farklı güç biçimini deneyimlediklerini ortaya koymaktadır: var olma gücü ve dönüştürme gücü. Bu çalışma, çağdaş Türkiye’nin özgül sosyopolitik bağlamında, kadınların güçsüzlük algıları ile toplumsal açıdan ötekileştirilmiş konumları arasındaki ilişkiyi dinamikleri vurgulayarak feminist psikoloji literatürüne katkı sağlamaktadır. Kadınların gücü nasıl kavramsallaştırıp yönettiklerine dair derinlemesine bir anlayış önermekte ve giderek daha baskıcı hale gelen bir ortamda direniş dair değerli içgörüler sunmaktadır.

The Relationality of Body and Space: A Comparative Study of *Ruh Üşümesi* and *YürümeK*

Derya Yıldız

Mimar Sinan Fine Arts University

Abstract

In Adalet Ağaoğlu's novel *Ruh Üşümesi* and Sevgi Soysal's novel *YürümeK*, “hotel spaces” are depicted as places where complex relationships are experienced with their sexual dimension and are instrumentalized by male characters as areas of exploitation that imprison the female body. The hotel, chosen as the founding location in three dreams of the novel *Ruh Üşümesi*, which is considered a room novel and progresses in nine separate dreams, becomes integrated with an experience that does not coincide with the perception of sexuality in the mind of the unnamed female character and becomes repulsive with new, malevolent meanings. Instead of the two characters equalizing everything, the man breaks this opportunity and establishes a destructive superiority, creating physical domination in the space and psychologically manipulating the woman for the permanence of this domination. For the female character, who previously wanted to perceive the hotel space, which carries a reactionary atmosphere where sexual corruption is encountered, as a place of achievement and the ground that has healing effects on the soul, this place now has no meaning other than a room where nothing is protected and is uncanny. In the "Touches" section of the novel, it is seen that the woman imagines herself and the man as a married couple and that they are staying at the hotel for their honeymoon, like the characters Elâ and Hakkı in Sevgi Soysal's novel *YürümeK*. In both novels, instead of being a romantic place of rest, hotels enable the continuation of mechanical sexual acts under the pretext of honeymoon. The sexual fragility of the main characters in *Ruh Üşümesi* and *YürümeK*, which reveals the relationship between the hotel space and the body, can be explained by the confining feature of the space. Being exposed to objectifying gazes and sexuality in the hotel makes the room, including its walls, curtains, and all other objects, unsettling. In this study, the effects of spatial experience on the construction of female subjectivity will be discussed and the body-space-authority relationship will be founded from Lefebvre's perspective. It will also be revealed how the physical-psychological struggle of self-identifying female subjects against patriarchal power relations can enable the reproduction of space.

Beden ve Mekânın İlişkiseliliği: *Ruh Üşümesi* ve *Yürüme*'e Karşılaştırmalı Bakış

Derya Yıldız

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi

Özet

Adalet Ağaoğlu'nun *Ruh Üşümesi* ve Sevgi Soysal'ın *Yürüme* romanında “otel mekânları”, karmaşık ilişkilerin cinsel boyutuyla yaşandığı bir yer biçiminde tasvir edilip kadın bedenini hapseden sömürü alanı olarak erkek karakterler nezdinde araçsallaştırılmaktadır. “Oda romanı” addedilen *Ruh Üşümesi*'nin dokuz ayrı hayal şeklinde ilerleyen kurgusunun üç hayalinde kurucu mekân seçilen otel, ismi belirtmeyen kadın karakterin zihnindeki cinsellik algısıyla örtüşmeyen bir deneyimle bütünleşmekte ve yeni kötücül anlamlarla iticileşmektedir. İki karakterin her şeylerini eşitleyecekleri yerde, erkeğin bu imkânı kırıp yıkıcı bir üstünlük kurması, mekânda bedensel bir tahakküm yaratmakta ve bu tahakkümün kalıcılığı için kadını psikolojik açıdan manipüle etmektedir. Cinsel yozlaşmayla yüzleşilen gerici bir atmosferi taşıyan otel mekânını öncesinde kazanım alanı ve ruhu sağaltıcı etkiler taşıyan zemin şeklinde görmek isteyen kadın karaktere göre bu yer, artık tekinsiz ve hiçbir şeyin korunmadığı bir odadan başka anlam ifade etmemektedir. Romanın “Dokunuşlar” bölümünde kadının adamla kendisini evli bir çift olarak düşlediğini ve otel mekânında Sevgi Soysal'ın *Yürüme* romanındaki Elâ ve Hakkı karakterleri gibi balayı için kaldıklarını görmekteyiz. Oteller, iki romanda da romantik bir dinlenme mekânı olmak yerine, balayı bahanesiyle mekanik cinsel edimlerin sürekliliğini mümkün kılmaktadır. Otel mekânının bedenle ilişkisini ifşalayan *Ruh Üşümesi* ve *Yürüme*'in ana karakterlerinin cinsel kırılganlığı, mekânın kısıtıcı özelliğiyle açıklanabilmektedir. Otelde nesneleştirici bakış ve cinselliğe maruz kalmak, odayı duvarları, perdeleri ve diğer tüm nesnelere birlikte tedirgin edici hâle getirmektedir. Bu çalışmada kadın özneliliğinin kurulumunda mekân deneyiminin etkileri tartışılacak ve Lefebvre'ci bir bakışla beden- mekân- otorite ilişkisi temellendirilecektir. Ayrıca, kendini tanımlayan kadın öznelerin ataerkil güç ilişkilerine karşı verdikleri bedensel-psikolojik mücadelenin mekânın yeniden üretimini nasıl mümkün kılabileceği ortaya konulacaktır.

Gendered Relations with Urban Water Spaces in Adana

Didem Ozan

Sabancı University

Abstract

Scrutinizing how the environment is experienced in various ways by people with different social backgrounds is significant for at least two aspects. On the one hand, it facilitates a way to trace power dynamics in social relations that organize everyday life. On the other hand, it can present a perspective to contemplate how certain relationships, such as gendered relationship with the urban landscape, are materialized in bodily existence. In the city of Adana, there is a phenomenon that can allow us to speak of environmental justice issues: In summer, people, particularly young boys and men from lower-income neighborhoods, enter the irrigation canals and also the Seyhan River to escape the unendurable hot weather. The relationship with the water goes twofold: there is the risk of death and the pleasure of the activity. However, women do not have such relations with the irrigation canals and other water bodies of the Seyhan River as swimming/ bathing places. While men are in touch with the environment in this way, what do women do in hot weather? How does their relationship with urban watery spaces differ from men? Approaching urban irrigation canals as spatial forms of publics/counterpublics can show how these watery spaces (re)produce certain masculinities together with gendered relations with the environment, instead of being neutral and background of everyday life. As part of my master's thesis, I investigate how the environmental justice issues are layered concerning the gender dimension. I look at content on news media and social media together with my fieldwork experience in a neighborhood in Adana.

Adana'da Kentsel Su Mekânlarıyla Toplumsal Cinsiyet Temelli İlişkiler

Didem Ozan

Sabancı Üniversitesi

Özet

Çevrenin farklı sosyal geçmişlere sahip insanlar tarafından çeşitli şekillerde nasıl deneyimlendiğini incelemek en azından iki açıdan önemlidir. Bir yandan, gündelik hayatı düzenleyen toplumsal ilişkilerdeki güç dinamiklerini izlemenin bir yolunu kolaylaştırır. Öte yandan, kentsel manzarayla toplumsal cinsiyete dayalı ilişki gibi belirli ilişkilerin bedensel varoluşta nasıl somutlaştığını düşünmek için bir perspektif sunabilir. Adana şehrinde, çevresel adalet sorunlarından bahsetmemizi sağlayabilecek bir olgu vardır: Yaz aylarında, özellikle düşük gelirli mahallelerden gelen genç erkekler ve erkekler, dayanılmaz sıcak havadan kaçmak için sulama kanallarına ve Seyhan Nehri'ne girerler. Suyla ilişki iki yönlüdür: ölüm riski ve aktivitenin hazzı vardır. Ancak, kadınların Seyhan Nehri'nin sulama kanalları ve diğer su kütleleriyle yüzme/yıkanma yerleri gibi böyle bir ilişkileri yoktur. Erkekler çevreyle bu şekilde temas halindeyken, kadınlar sıcak havalarda ne yaparlar? Kentsel su alanlarıyla ilişkileri erkeklerden nasıl farklıdır? Kentsel sulama kanallarına kamusal/karşı kamusal mekânsal biçimler olarak yaklaşmak, bu su alanlarının, gündelik hayatın tarafsız ve arka planı olmak yerine, çevreyle cinsiyetlendirilmiş ilişkilerle birlikte belirli erkeklikleri nasıl (yeniden) ürettiğini gösterebilir. Yüksek lisans tezimin bir parçası olarak, çevresel adalet sorunlarının toplumsal cinsiyet boyutuyla ilgili olarak nasıl katmanlandığını araştırıyorum. Haber medyası ve sosyal medyadaki içeriklere, Adana'daki bir mahalledeki saha çalışmamla birlikte bakıyorum.

Investigation of Individual and Event-Based Factors Playing a Role in the Formation of False Memory for Gender-Related Fake News

Dilan Gönül & Sezin Öner-Yaman
Kadir Has University

Abstract

The current research investigated how honor-related cognitive schemas influence the formation of false memories for fake news. Previous studies have shown that people can easily develop vivid false memories and beliefs about events that never happened, often due to exposure to fake news. These studies also demonstrated that such memories could be impaired, aligning with our political views and preexisting beliefs (Greene et al., 2021). In our first study, we evaluated different methods for activating honor-related cognitive schemas by comparing their effect sizes. We used thought priming (S1a), word activation (S1b), and mindset activation (S1c) techniques. We hypothesized that the experimental groups would complete more honor-related words in the word completion task than the control groups across all three sub-studies. The results confirmed this, with the word activation method using the lexical decision task showing the most significant effect size: Cohen's $d = 0.66$. These results underscore the effectiveness of various cognitive schema activation methods and the role of honor-related schemas in forming false memories. The second study examined false memory formation about gender-related fake news and assessed the confidence, emotional valence, and vividness of these memories when honor-related cognitive schemas were activated. This depended on how the information was presented (photo-written text vs. written text) and the moderating effects of individual differences (e.g., thinking styles, honor endorsement, gender perception, media exposure, and negative life experiences). Despite our expectations, we did not find more vividness, emotional valence, or confidence in the experimental group compared to the control group.

Toplumsal Cinsiyetle İlgili Sahte Haberlere Yönelik Sahte Anıların Oluşumunda Rol Oynayan Birey ve Olay Temelli Faktörlerin Araştırılması

Dilan Gönül, Sezin Öner-Yaman
Kadir Has Üniversitesi

Özet

Mevcut araştırma, onurla ilgili bilişsel şemalara ve bunların sahte haberlerden türetilen sahte anılar oluşturma üzerindeki etkilerine odaklanmaktadır. Önceki çalışmalar, insanların, genellikle sahte haberlere maruz kalmaları nedeniyle, hiç gerçekleşmemiş olaylar hakkında ne kadar kolay bir şekilde canlı sahte anılar ve inançlar geliştirebildiklerini göstermiştir. Bu çalışmalar ayrıca, bu tür anıların siyasi görüşlerimiz ve önceden var olan inançlarımızla uyumlu olacak şekilde önyargılı olabileceğini de göstermiştir (Greene vd., 2021; Greene ve Murphy, 2020; Murphy vd., 2019). İlk çalışmada, etki büyüklüklerini karşılaştırarak yüksek etkili onurla ilgili bilişsel şemaları etkinleştirmek için çeşitli yöntemleri değerlendirdik. Düşünce hazırlama tekniğini (S1a), kelime aktivasyon yöntemini (S1b) ve zihinsel aktivasyon yöntemini (S1c) kullandık. Her üç alt çalışma için de deney gruplarının kelime tamamlama görevinde kontrol gruplarına kıyasla daha fazla onurla ilgili kelime tamamladığını iddia ettik. Sonuçlar, deney gruplarının üç alt çalışmada da kontrol gruplarından daha fazla onurla ilgili kelime tamamladığını doğrulamıştır. Sözcük aktivasyon yöntemi ile sözcüksel karar görevi en anlamlı etki büyüklüğüne sahip olmuştur: Cohen's $d = 0.66$. Bu sonuçlar, farklı bilişsel şema aktivasyon yöntemlerinin etkinliğini ve onurla ilgili bilişsel şemanın yanlış anı oluşumundaki rolünü vurgulamaktadır. İkinci çalışmada, cinsiyetle ilgili sahte haberlerle ilgili sahte anı oluşumu araştırılmış ve katılımcıların onurla ilgili bilişsel şemaları aktive edildiğinde bu anı oluşumundaki güven, duygusal değerlik ve canlılık incelenmiştir. Bu, bilginin nasıl sunulduğuna (fotoğraflı metin vs. yazılı metin) ve bireysel farklılıkların (örn. düşünme tarzları, namus onayı, toplumsal cinsiyet algısı, medyaya maruz kalma ve olumsuz yaşam deneyimleri) ılımlı etkisine bağlıydı. Deney grubunda kontrol grubuna kıyasla daha fazla sahte haber, canlılık, duygusal değerlik ve güven beklenmesine rağmen, bu bulgular gözlenmemiştir.

Hook-Up Culture: Gender-Based Views of Sexuality

Nihal Yalçın

Independent Researcher

Duygu Altınoluk

Kilis 7 Aralık University

Aylin Çiçekli

Akdeniz University

Abstract

This study, which focuses on the transformation of romantic relationships and sexuality in the context of individualization, addresses the blurring, diversification and transformation of relationship definitions, while in terms of sexuality, it questions the forms of relationships based on pleasure, which are called “hook-up culture” and do not include responsibility, expectations and compassion. While individualities become the holy grail of the postmodern age, relationships and sexuality are also being reshaped in this new paradigm. In this study, a qualitative research design was used around this subject, and a sample of individuals who live in a big city where individualization is intense, who are unmarried, and who define themselves as heterosexual was selected using the purposeful sampling method. With 14 participants with equal gender distribution reached through the snowball sampling, it aimed to discover whether individualization transforms heterosexual romantic relationships and sexuality, new forms of love and commitment and the meanings attributed to them through thematic analysis. The reason for focusing on heterosexual relationships is that heterosexuality is the general norm in society and its cracked structure contains its own historical, social, and cultural dynamics and problems. The findings show that both genders see sexuality as “plastic sexuality” that is devoid of reproduction and transformed into an act aimed at pleasure and that the “hook-up culture” related to this has become widespread; while it was observed that the answers regarding the relationship definitions and processes like postmodernism that deconstructs definitions are separated according to gender. In this sense, we can see the different forms of heterosexual culture and gender that seep into the cracks of the social roles and cultural scripts of the participants. The study contributes to an area that has not yet gained saturation in Turkish literature by examining the new form of romantic relationships. Again, the limited studies on romantic relationships in the literature do not specify which sexual orientations and relationship types they are addressing, but they include heterosexual relationships, creating the misconception that heterosexuality is the only relationship type that feeds heteronormativity. In this sense, the research contributes to the literature by emphasizing this and aiming to prevent this misconception and othering.

Takılma Kùltürü: Cinselliđin Cinsiyet Ayrımcılığına Dayalı Görünùmleri

Nihal Yalçın

Bağımsız Araştırmacı

Duygu Altınoluk

Kilis 7 Aralık Üniversitesi

Aylin Çiçekli

Akdeniz Üniversitesi

Özet

Romantik ilişkiler ve cinselliğin bireyselleşme bağlamındaki dönüşümüne eğilen bu çalışma, ilişki tanımlarının bulanıklaşması, çeşitlenmesi ve dönüşmesini ele alırken cinsellik boyutunda ise “takılma kùltürü” olarak adlandırılan sorumluluk, beklenti ve şefkati içermeyen, hazza dayalı ilişkilenme biçimlerini sorgulamaya açmaktadır. Bireysellikler, postmodern çağın kutsal kâsesi haline gelirken ilişkiler ve cinsellik de bu yeni paradigmada yeniden şekillenmektedir. Bu konu etrafında nitel araştırma deseni ile çalışmada, amaçlı örnekleme yöntemiyle bireyselleşmenin yoğun yaşandığı büyük kentte yaşayan, evli olmayan ve kendisini heteroseksüel olarak tanımlayan bir örnekleme seçilmiştir. Kartopu örnekleme tekniği ile ulaşılan eşit cinsiyet dağımlılı 14 katılımcı ile bireyselleşmenin heteroseksüel romantik ilişkileri ve cinselliği dönüştürüp dönüştürmediği, aşkın ve bağlılığın yeni formlarını ve buna yüklenen anlamları tematik analiz ile keşfetmeyi amaçlamıştır. Heteroseksüel ilişkilere odaklanmamızın nedeni, heteroseksüelliğin toplumda genel norm olması ve onun çatlaklara dolan yapısının kendine özgü tarihsel, toplumsal, kùltürel dinamikleri ve problemleri içermesidir. Bulgular, her iki cinsiyetin de cinselliği, üremeden arındırılmış ve hazza yönelik bir eyleme dönüşen “plastik cinsellik” olarak gördüğü ve buna bağlı “takılma kùltürü”nün yaygınlaştığını gözlemlerken; postmodernizmin tanımları yapıbozumuna uğratan doğasındaki ilişki tanımları ve süreçleri konusunda cevapların cinsiyete göre ayrıştığını tespit etmiştir. Bu anlamda, katılımcıların sosyal rolleri ve kùltürel senaryolarının çatlaklarına sızan heteroseksüel kùltür ve toplumsal cinsiyetin farklı biçimini görebiliriz. Çalışma, romantik ilişkilerin yeni biçimini irdeleyen yönüyle Türkçe literatürde henüz doygunluk kazanmamış bir alana katkı sağlamaktadır. Yine literatürde romantik ilişkiler üzerine sınırlı çalışmaların, hangi cinsel yönelim ve ilişki biçimlerini konu aldığını belirtmediği halde heteroseksüel ilişkileri içermesi, heteronormativiteyi besleyen heteroseksüelliğin tek ilişki biçimi olduğu yanılığını üretmektedir. Bu anlamda araştırma, bunun vurgusunu yaparak bu yanılığıyı ve ötekileştirmeyi de önlemeyi amaçlayan yönüyle literatüre katkı sağlamaktadır.

Women Killed by Men in the Name of "Honor" and the Men Who Become Killers: A Comparative Case Analysis from Turkey and Germany

Duygu Onay Çöker
TED University

Hanife Aliefendioğlu
Eastern Mediterranean University

Abstract

In this study, we focus on the language and discursive practices of the women's murders in question in the news in order to problematize the murders committed by Turkish immigrants living in Germany under the pretext of honor. We aim to make the politics of representation visible by revealing the patriarchal structure of the women's murders at the discursive level. In this context, we also aim to reveal the differences in the representation of women's murders committed under the pretext of honor in the Turkish and German press and interpret the data we obtained from the media of both countries with a comparative analysis method. Because these types of women's murders, which are culturally tolerated and socially established, can be framed differently in the media of the host country when they occur in immigrant communities. Similarly, they can take place in the media of the host country by being articulated with nationalist discourses. What we see in common is that a discourse is constructed in which the patriarchal structure is prominent in both cultures. For this reason, we scan the news about women's murders committed under the pretext of honor in Germany from the German and Turkish media and analyze them comparatively.

Our methodological approach is Critical Discourse Analysis, a qualitative method. By applying CDA from the perspective of Teun A. van Dijke, we address the grave issue of honor and tradition killings and their representation in the media in an intersectional way with the phenomenon of migration. Our research period is determined as news articles containing "honor and tradition killings" published in the Turkish and German media between 2005 and 2021. During this process, we conduct research covering all news narratives in the media of both countries, without making a distinction between mainstream and alternative media.

Namus Bahanesiyle Erkeklerin Öldürdüğü Kadınlar ve Katil Olan Erkekler: Türkiye ve Almanya Örnekleri Üzerinden Karşılaştırmalı Bir Analiz

Duygu Onay Çöker
TED Üniversitesi

Hanife Aliefendioğlu
Doğu Akdeniz Üniversitesi

Özet

Bu çalışmada, Almanya'da yaşayan Türkiyeli göçmenlerin namus bahanesiyle işledikleri kadın cinayetlerini sorunsallaştırmak amacıyla söz konusu cinayetlerin haberlerdeki dil ve söylem pratiklerine odaklanıyoruz. Söz konusu cinayetlerin söylemsel düzeydeki ataerkil yapısını açığa çıkartarak temsil siyasetini görünür kılmayı hedefliyoruz. Bu bağlamda namus bahanesiyle işlenen kadın cinayetlerinin Türkiye ve Almanya basınındaki temsil farklılıklarını da açığa çıkarmayı amaçladığımız için, her iki ülkenin medyasından elde ettiğimiz verileri karşılaştırmalı bir analiz yöntemiyle yorumluyoruz. Zira kültürel olarak hoşgörüle karşılanabilen ve toplumsal olarak yerleşmiş bulunan bu cinayet türleri, göçmen topluluklarda yaşandığında, ev sahibi ülkenin medyasından farklı bir şekilde çerçvelenebiliyor. Benzer şekilde ev sahibi ülkenin medyasında ise milliyetçi söylemlerle eklemlenerek yer alabiliyor. Ortak olarak ise, her iki kültürde ataerkil yapının öne çıktığı bir söylem kurgulandığı ortaya çıkıyor. Bu nedenle Almanya'da namus bahanesiyle gerçekleştirilen cinayetlere dair haberleri Almanya ve Türkiye medyasından tarayarak karşılaştırmalı olarak analiz ediyoruz.

Metodolojik yaklaşımımızı, nitel bir yöntem olan Eleştirel Söylem Analizi oluşturuyor. ESA'ni, Teun A. van Dijke'in perspektifinden uygulayarak, namus ve töre cinayetleri olarak adlandırılan vahim meseleyi ve bunun medyada temsilini göç olgusuyla kesişimsel biçimde ele alıyoruz. Araştırma süremiz, Türkiye ve Almanya medyasında 2005 ile 2021 yılları arasında yayımlanan “ namus ve töre cinayeti” içerikli haberler olarak beliriyor. Bu süreçte anaakım ya da alternatif medya ayırımına gitmeden her iki ülke medyasında yer alan tüm haberler anlatılarını kapsayan bir araştırma yürütüyoruz.

Presence of Gender Perspective and Problems Pointed in the Reports Prepared by Non-Governmental Organizations After the 6 February 2024 Kahramanmaraş Earthquake

Ebru İnal Önal

Çanakkale Onsekiz Mart University

Nüket Paksoy Erbaydar

Hacettepe University

Abstract

As of April 22, 2023, 50,783 people lost their lives and 107,204 people were injured in the Kahramanmaraş Earthquakes. Earthquakes are the most common type of disaster in Turkey, and after earthquakes in the country, women and girls experience serious problems arising from basic human rights such as respect for human dignity and living humanely, and gender inequality. This situation is an important shortcoming in terms of disaster management of the country. In this study, the reports prepared by 20 different non-governmental organizations (NGOs) regarding the Kahramanmaraş earthquake and their statements were scanned and their aspects of addressing women's rights and violations of women's rights were examined. The number of non-governmental organizations examined in the report is 20. In these reports prepared regarding disasters, women's rights are discussed in a very limited way, and women's practical needs are mostly expressed; It has been observed that women's strategic needs are almost never addressed. A situation analysis regarding LGBTI+ individuals was made in the reports of only two of the NGOs. It is noteworthy that women's rights and gender perspectives are found almost exclusively in the reports of women's associations. The reports are limited to addressing women's post-disaster emergency aid needs. However, important international regulations, especially the Sendai Disaster Risk Reduction Framework, emphasize the importance of gender-sensitive disaster management. For this reason, non-governmental organizations should prepare disaster reports from a gender perspective and contribute to reducing the possibility of natural events turning into disasters by making determinations about their strategic needs as well as their practical needs when addressing women's rights violations.

6 Şubat 2024 Kahramanmaraş Depremi Sonrası Sivil Toplum Kuruluşlarının Hazırladığı Raporlarda Toplumsal Cinsiyet Bakış Açısının Yeri ve Belirttiği Sorunlar

Ebru İnal Önal

Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi

Nüket Paksoy Erbaydar

Hacettepe Üniversitesi

Özet

Kahramanmaraş depremlerinde 22 Nisan 2023 tarihi itibarıyla 50.783 kişi hayatını kaybetmiş, 107.204 kişi ise yaralanmıştır. Depremler, Türkiye'de en sık karşılaşılan afet türü olup, ülkede yaşanan depremlerden sonra kadınlar ve kız çocukları, insan onuruna saygı ve insanca yaşama gibi temel insan haklarından ve toplumsal cinsiyet eşitsizliğinden kaynaklanan ciddi sorunlar yaşamaktadır. Bu durum, ülkenin afet yönetimi açısından önemli bir eksikliklerdir. Bu çalışmada, Kahramanmaraş depremi ile ilgili 20 farklı sivil toplum kuruluşunun (STK) hazırladığı raporlar ve açıklamaları taranarak, kadın haklarına ve kadın hakları ihlallerine değinme yönleri incelenmiştir. Raporda incelenen sivil toplum kuruluşu sayısı 20'dir. Afetlerle ilgili hazırlanan bu raporlarda kadın hakları çok sınırlı bir şekilde ele alınmış, çoğunlukla kadınların pratik ihtiyaçları dile getirilmiş; kadınların stratejik ihtiyaçlarına ise neredeyse hiç değinilmediği görülmüştür. Sadece iki STK'nın raporlarında LGBTİ+ bireylere ilişkin bir durum analizi yapılmıştır. Kadın hakları ve toplumsal cinsiyet perspektiflerinin neredeyse sadece kadın derneklerinin raporlarında yer alması dikkat çekicidir. Raporlar kadınların afet sonrası acil yardım ihtiyaçlarını ele almakla sınırlıdır. Ancak, özellikle Sendai Afet Risk Azaltma Çerçevesi olmak üzere önemli uluslararası düzenlemeler, toplumsal cinsiyete duyarlı afet yönetiminin önemini vurgulamaktadır. Bu nedenle, sivil toplum kuruluşları afet raporlarını toplumsal cinsiyet perspektifinden hazırlamalı ve kadın hakları ihlallerini ele alırken stratejik ihtiyaçlarının yanı sıra pratik ihtiyaçlarını da belirleyerek doğal olayların afete dönüşme olasılığını azaltmaya katkıda bulunmalıdır.

Intersecting Struggles: The Overlap of LGBTQIA+ and Environmental Movements in Turkey

Ekin Sibel Ceren Özdemir
Autonomous University of Barcelona

Abstract

A significant turning point for both the LGBTQIA+ and the environmental movements in Turkey can be traced back to the military coup of the 1980 and afterwards—during which, as political activities were strictly banned, the opposition to the military junta found it convenient to organise themselves under social movements. This period was also marked as Turkey's embracement with neoliberal policies that came with an element of liberalism at least at the economic sphere. While the proliferation of the LGBTQIA+ movement has been one of the important social and political engagements, along with the constellation of increasing social conservatism and authoritarianism, environmental movements have become another hot topic at the national agenda to oppose neoliberal policies characterised by large-scale construction and extractivist projects, especially after the 2000s period of the AKP regime.

Notably, KaosGL, one of Turkey's first and influential LGBTQIA+ organisations, adopted a strong environmentalist stance in the early 1990s, highlighting the interconnectedness of queer and environmental issues. This research explores whether the LGBTQIA+ movement in Turkey supports environmentalism due to the intrinsic connection between queer and environmental engagements based on "post-materialist" values, or the support has been driven by pragmatic reasons—one plausible explanation being that LGBTQIA+ people, facing severe repression from an increasingly authoritarian regime, have sought refuge in the relatively more tolerated environmental movements.

Drawing upon the queer ecology framework, this study questions the essentialist perspective of traditional ecofeminist discourse. Using qualitative data from semi-structured interviews with activists, organisational reports and media analysis, the research provides a nuanced understanding of the motivations driving these intersecting movements. By doing so, this study contributes to a broader critique of queer ecology theories.

Kesişen Mücadeleler: Türkiye'de LGBTQIA+ ve Çevre Hareketlerinin Örtüşmesi

Ekin Sibel Ceren Özdemir
Autonomous Barcelona Üniversitesi

Özet

Türkiye'de hem LGBTQIA+ hem de çevre hareketleri için önemli bir dönüm noktası olan 1980 askeri darbesi ve sonrasında, siyasi faaliyetler katı bir şekilde yasaklandığı için, askeri cunta karşıtları kendilerini toplumsal hareketler altında örgütlemeyi uygun bulmuşlardır. Bu dönem aynı zamanda Türkiye'nin en azından ekonomik alanda liberalizm unsurları içeren neoliberal politikaları benimsediği bir dönem olmuştur. LGBTQIA+ hareketinin yaygınlaşması önemli toplumsal ve siyasi angajmanlardan biri olurken, artan toplumsal muhafazakârlık ve otoriterleşme ile birlikte çevre hareketleri, özellikle AKP rejiminin 2000'li yıllarından sonra, büyük ölçekli inşaat ve madencilik projeleriyle karakterize edilen neoliberal politikalara karşı çıkmak için ulusal gündemin bir diğer sıcak konusu haline gelmiştir.

Özellikle, Türkiye'nin ilk ve etkili LGBTQIA+ örgütlerinden biri olan KaosGL, 1990'ların başında güçlü bir çevreci duruş benimseyerek queer ve çevre konularının birbiriyle bağlantılı olduğunu vurgulamıştır. Bu araştırma, Türkiye'deki LGBTQIA+ hareketinin, “post-materyalist” değerlere dayanan kuir ve çevresel angajmanlar arasındaki içsel bağlantı nedeniyle mi çevreciliği desteklediğini yoksa desteğin pragmatik nedenlerden mi kaynaklandığını araştırıyor - akla yatkın bir açıklama, giderek otoriterleşen bir rejimin şiddetli baskısıyla karşı karşıya kalan LGBTQIA+ bireylerin nispeten daha toleranslı çevre hareketlerine sığınmasıdır.

Kuir ekoloji çerçevesine dayanan bu çalışma, geleneksel ekofeminist söylemin özcü bakış açısını sorgulamaktadır. Aktivistlerle yapılan yarı yapılandırılmış görüşmelerden, örgütsel raporlardan ve medya analizinden elde edilen nitel verileri kullanan araştırma, bu kesişen hareketleri yönlendiren motivasyonların incelikli bir şekilde anlaşılmasını sağlamaktadır. Böylece bu çalışma, kuir ekoloji teorilerinin daha geniş bir eleştirisine katkıda bulunmaktadır.

Of Fictions, Stories, and Dreams: Considering “the Holy Family” Beyond Critique

Enis Demirer

University of Toronto

Abstract:

Can the ardent exposing of the fictive character of the holy family discourse exhaust the force of its politics and finally give way to a different and progressive one? Is it because we have not yet critiqued the holy family enough and fully unearthed its obscured relations with power that it keeps troubling us? Borrowing insights from post-critical scholarship, affect studies, and psychoanalysis, my paper will question and discuss the possibility of framing “the problem of holy family” beyond its often-fatigued critique. Arguing for the importance of attending to the psychic-affective work that family might be doing within a crises-ridden present, my paper will follow a number of related questions such as: What insights can we gain by expanding our focus from the more familiar destructive forces of the family ideal to the less explored appeal of it? What is the psychic purchase of family for those who feel attached to it? Why is family hard to let go of as an ideal that it even finds a place for itself in oppositional imaginaries as the concept of “chosen family” indicates? Has it really been a sentiment of hatred that brought together protestors at “the Great Family Gathering” for the past two years? Can there be other sentiments that predate the hate that seems to be the most explicitly pronounced? What might we be missing, both in terms of our comprehension and political strategizing, when we analyze the current resurgence of the family discourse mainly through what it excludes or explicitly counters?

Kurgular, Hikayeler ve Rüyalara Dair: Kutsal Aileyi Eleştirinin Ötesinde Düşünmek

Enis Demirer

Toronto Üniversitesi

Özet

Kutsal aile söyleminin kurgusal yapısını usanmadan ifşa etmek nihayetinde bu söylemin güç verdiği siyasetin sönümlenmesini sağlar ve daha eşitlikçi bir siyasetin önünü açabilir mi? Kutsal aile söylemi henüz onu yeterince eleştirmedığımız ve iktidar ilişkileri içindeki rolünü tam olarak gün yüzüne çıkartamadığımız için mi başımıza bela olmaya devam ediyor? Bu sunumda eleştiri-sonrası, duygulanım ve psikanaliz gibi teorik alanlardan beslenerek “kutsal aile sorunsalını,” eskitildiğini düşündüğüm eleştirisinin ötesinde çerçevelemenin imkanlarını sorguluyor ve tartışmaya açıyorum. “Kutsal aile” söyleminin, içinde bulunduğumuz krizlerle bezeli güncelin içerisinde ne tür psikik-duygulanımsal işlevler ediniyor olabileceği üzerine kafa yormanın önemini vurguladığım tartışma birbiriyle ilintili çeşitli sorular etrafında şekilleniyor. Aile idealinin, daha aşına olduğumuz yıkıcı tesirlerinin ötesinde, üzerine nadiren düşündüğümüz cazibesini de hesaba katmak bu meseleye dair kavrayışımıza nasıl katkılarda bulunabilir? Aile kavramının, bu kavrama bir şekilde bağlı hissedener için vaatleri neler olabilir? Ailenin, “seçilmiş aile” gibi kavramların da anımsattığı üzere, çeşitli muhalif tahayyüllere ve gündelik pratiklere de sızan, vazgeçmesi zor bir ideal oluşu nedendir? Son yıllarda “Büyük Aile Buluşması” adı altında düzenlenen gösterilerde protestocuları bir araya getiren duygu gerçekten de sadece nefret midir? Bu nefreti sadece görünürde yöneldiği nesnelere üzerinden anlamlandırmak mümkün müdür? Hem kavrayışımız hem de geliştirdiğimiz siyasi stratejiler bakımından aile söyleminin güncel gücünü esas olarak bu söylemin dışladıkları veya görünürdeki hedefleri üzerinden ele aldığımız sürece bir takım olanakları kaçırıyor olabilir miyiz?

Presentations of Gender in Early Republican Period Cartoons and Humorous Anecdotes: *Aile Dostu* Magazine

Esra Bolat

Yıldız Technical University

Abstract

Aile Dostu was a family magazine published bi-monthly for twelve issues between 1931-1932 by Kemal Salih (Sel), who worked on significant ventures with Yunus Nadi (Abaloğlu) at *Yeni Gün* and later *Cumhuriyet* newspapers. Reflecting the impact of the Great Depression of 1929 and the early Republican period, the magazine focused on the nuclear and secular family structure. In addition to featuring details on topics such as women's rights and the place of women within the family, the magazine also includes sections such as family entertainment, crafts, home decoration, fashion, stories, cinema, health, and a 'Questions and Answers' column that establishes a direct connection with the reader. This paper aims to analyze gender representations of the period through humorous contents focusing on topics such as male-female relationships, marriage, women's talkativeness, their propensity for extravagance, concealing their real age, and the relationships between employers and domestic workers or governesses. To this end, the paper considers the 'Humorous Anecdotes-Jokes' and small illustrated humor columns. Through the examination of the mentioned columns, it traces clues about the transformation of patriarchal structures and gender roles. Finally, this paper investigates whether the cartoons and humorous anecdotes in *Aile Dostu* served as tools that mirrored societal values or critiqued societal taboos. Also, it demonstrates the extent to which these cultural practices, symbols, and images reflect gender representations and biases.

Erken Cumhuriyet Dönemi Karikatür ve Fıkralarında Toplumsal Cinsiyet Temsilleri: Aile Dostu Dergisi

Esra Bolat

Yıldız Teknik Üniversitesi

Özet

Aile Dostu, 1931-1932 yılları arasında Yunus Nadi (Abalıoğlu) ile *Yeni Gün* ve daha sonra *Cumhuriyet* gazetelerinde önemli girişimlerde bulunmuş olan Kemal Salih (Sel) tarafından iki ayda bir yayımlanan on iki sayıdan oluşan bir aile dergisidir. 1929'daki Büyük Ekonomik Buhan ve erken Cumhuriyet döneminin etkilerini yansıtan dergi, çekirdek ve seküler aile yapısına odaklanmıştır. Kadın hakları ve kadının ailedeki yeri gibi konulardaki detayların yanı sıra, dergide aile eğlenceleri, el işi, ev dekorasyonu, moda, hikâyeler, sinema, sağlık gibi bölümler ve okuyucu ile doğrudan bağlantı kuran bir 'Sualler ve Cevaplar' köşesi de yer almaktadır. Bu bildiri, erkek-kadın ilişkileri, evlilik, kadınların gevezeliği, savurganlık eğilimleri, gerçek yaşlarını gizlemeleri ve işveren ile hizmetçiler veya mürebbiyeler arasındaki ilişkiler gibi konulara odaklanan mizahi içerikler aracılığıyla dönemin toplumsal cinsiyet temsillerini analiz etmeyi amaçlamaktadır. Bu amaç doğrultusunda, bildiride derginin 'Fıkralar-Latifeler' ve küçük çizimli mizah köşeleri ele alınmaktadır. Bahsi geçen köşelerin incelenmesiyle, ataerkil yapıların ve toplumsal cinsiyet rollerinin dönüşümüne dair ipuçları izlenmektedir. Son olarak, bu bildiri, *Aile Dostu*'ndaki karikatür ve fıkraların toplumsal değerleri yansıtan araçlar mı yoksa toplumsal tabuları eleştiren araçlar mı olduğunu araştırmakta ve bu kültürel pratiklerin, sembollerin ve imgelerin toplumsal cinsiyet temsillerini ve önyargılarını ne ölçüde yansıttığını göstermektedir.

The Gender Penalty in Turkish Politics: Social Media Campaign Efforts and Candidate Renomination

Esra İşsever-Ekinci
Bilkent University

Susan Banducci
University of Exeter

Ali Çarkoğlu
Koç University

Abstract

This paper examines whether campaign efforts of candidates for general elections are rewarded equally by political parties in Turkey. Leveraging the twin elections of 2015, we investigate whether social media campaign efforts affect the renomination prospects and list positions of male and female candidates similarly. We collected biographical and political career information for 2,200 candidates, as well as their Twitter messages during the campaign period. Preliminary findings suggest a gender penalty. As the frequency of female candidates' social media campaigns increases, their prospects for renomination decrease, whereas this effect is reversed for male candidates. Male candidates' prospects for renomination increase with the frequency of their social media campaigns. Our analysis did not find a statistically significant difference for female and male candidates' campaign efforts on their list position.

Türkiye'de Toplumsal Cinsiyet Cezası: Sosyal Medya Kampanyaları ve Yeniden Adaylık

Esra İşsever-Ekinci
Bilkent Üniversitesi

Susan Banducci
Exeter Üniversitesi

Ali Çarkoğlu
Koç Üniversitesi

Özet

Bu makale, Türkiye'de genel seçimler için adayların kampanya çalışmalarının siyasi partiler tarafından eşit şekilde ödüllendirilip ödüllendirilmediğini incelemektedir. 2015 yılındaki çifte seçimleri ele alan çalışma, sosyal medya kampanya çabalarının erkek ve kadın adayların yeniden aday gösterilme olasılıklarını ve liste sıralamalarını nasıl etkilediğini araştırmaktadır. Çalışma için, Haziran seçimine katılan 2200 adayın biyografik ve siyasi kariyer bilgileri ile kampanya dönemindeki Twitter mesajlarının verisi toplanmıştır. İlk bulgular bir toplumsal cinsiyet cezasının varlığına işaret etmektedir. Kadın adayların sosyal medya kampanyalarının sıklığı arttıkça yeniden aday gösterilme olasılıkları azalırken, bu etki erkek adaylar için tam tersi yöndedir. Erkek adayların sosyal medya kampanyalarının sıklığı arttıkça yeniden aday gösterilme olasılıkları artmaktadır. Fakat, analizimiz kadın ve erkek adayların sosyal medya kampanya çalışmalarının liste sıralamaları üzerinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark yaratmadığını ortaya koymuştur.

The Concept of The Body in Julia Kristeva's Difference Feminism

Fatime Gümüş
İnönü University

Abstract

Julia Kristeva, who was born in Bulgaria and is still alive, is a thinker who is considered as a French thinker because she immigrated to France in her youth and continued her education and working life in France. Kristeva is seen as a poststructuralist thinker within the framework of her education and studies in fields such as literature, psychoanalysis and philosophy. Her work in these fields is also important for difference feminism, which corresponds to the second wave of feminism in the context of the historicity of feminism. The thinkers of difference feminism argue that one of the reasons for the problems women face is that women try to be equal to men. According to them, a woman's advocacy of equality, on the contrary to saving her from being in a subordinate position, will cause her to reinforce this subordinate position by seeing the man as the upper limit. Accordingly, difference feminists, who focus on the difference between men and women, begin to question the factors that contribute to the subordinate position of women in both the private and public spheres. In this respect, feminists of difference, who believe that women are seen in a subordinate position because they are silenced and do not have a language of their own, attempt to develop a feminine discourse. In her attempt to develop a feminine discourse, Julia Kristeva does so by examining "negative" concepts_Abject, fear, melancholy, illness, etc._ that may have caused women to be seen in a subordinate position throughout known history. She is also a thinker who turns to the concept of the body in an effort to develop a feminine discourse. The concept of the body is discussed both as a space where the woman carries the baby and within the framework of the meanings brought about by the child's dependence on the mother's body before acquiring spoken language. In this study, Kristeva's approach to the concept of the body within the framework of her contributions to difference feminism will be discussed and the possibility of a feminine discourse will be examined in this regard.

Julia Kristeva'nın Fark Feminizminde Beden Kavramı

Fatime Gümüş
İnönü Üniversitesi

Özet

Günümüzde yaşayan, Bulgaristan doğumlu Julia Kristeva, gençlik yıllarında Fransa'ya göç edip eğitim ve çalışma hayatını Fransa'da sürdürmesinden dolayı, Fransız bir düşünür olarak ele alınan bir düşünürdür. Kristeva, edebiyat, psikanaliz ve felsefe gibi alanlardaki eğitim ve çalışmaları çerçevesinde postyapısalcı bir düşünür olarak görülmektedir. Onun bu alanlardaki çalışmaları, feminizmin tarihselliği bağlamında ikinci dalga feminizme tekabül eden fark feminizmi için de önemli çalışmalardır. Fark feminizmi düşünürleri, kadınların karşılaştıkları problemlerin nedenlerinden birinin, kadınların erkeğe eşit olmaya çalışması olduğunu savunurlar. Onlara göre, kadının eşitliği savunması, onu ikincil konumda olmaktan kurtarmanın aksine, erkeği üst sınır olarak görmekten dolayı bu ikincil konumu pekiştirmesine neden olması anlamını doğuracaktır. Bu doğrultuda, kadınıla erkek arasındaki farka odaklanan fark feministleri, hem özel alanda hem de kamusal alanda kadının ikincil konumda görülmesindeki etkenleri sorgulamaya başlarlar. Bu bakımdan, kadının susturulması ve ona ait bir dilin olamaması nedeniyle ikincil konumda görüldüğünü düşünen fark feministleri dişil bir söylem geliştirme çabasına girerler. Julia Kristeva, dişil bir söylem geliştirmeye çabalarken, kadının bilinen tarih boyunca ikincil konumda görülmesine neden olabilecek “olumsuz” kavramları_ Abject, korku, melankoli, hastalık vb. kavramlar_ irdeleyerek bunu yapar. Ayrıca, dişil bir söylem geliştirme çabasına girerken beden kavramına da yönelen bir düşünürdür. Beden kavramı hem kadının bebeği taşıdığı bir mekân olarak hem de çocuğun henüz konuşma dilini edinmeden önce annenin bedenine bağlı olmasının getirdiği anlamlandırmalar çerçevesinde ele alınır. Bu çalışmada, Kristeva'nın fark feminizmine katkıları çerçevesinde beden kavramını ele alış biçimi ele alınacak olup bu doğrultuda dişil bir söylemin imkânı irdelenecektir.

Defining Sexual Normalcy Through Popular Culture Texts

Gamze Apaydın
Yıldız Technical University

Abstract

In this study, the prominent concepts and themes in the adoption of the healthy body discourse developed around the women's body and sexuality in the early Republican period will be examined through the *Sıhhî ve İçtimâî Kitaplar* series written by Daniş Remzi Korok. With the modernization process in Turkey, sexuality has become the basis of normality, and has become the basis of the distinction between the healthy "us" and the diseased "other". In other words, sexuality has ceased to be a hidden and shameful concept, and has been used to control both the individual body and society by combining with health and moral norms. A healthy body has been constructed in terms of moral and physical aspects through the sexuality discourse developed at the center of the nuclear family. Mothers have been held responsible for both the physical and moral health of each member of the family. The selection of the *Sıhhî ve İçtimâî Kitaplar* series as the subject of the study is important in this context. First of all, the series divided individuals into various categories such as young women, young men, married women, married men, based on certain characteristics, and aimed to determine the normal by addressing each group separately. Throughout the series, the distinction between behaviors to be avoided and bodies to be desired is clearly seen. While descriptions that will encourage the reader to have a healthy body and sexuality and create a desire for closeness are used, the aim is to create a feeling of disgust and distance from unwanted bodies. Texts written in an everyday language progress in the form of mutual conversations with the target audience, thus establishing closeness between the reader and the author. In this way, the reader is convinced much more easily and the young people feel that they are receiving advice from an adult they trust. In short, in the process of constructing normality, morality, women and men who control their desires, bodies that can control their desires and live sexuality without going to extremes are imagined. Popular culture texts have played a vital role in the spread of this image and its adoption by individuals.

Popüler Kùltür Metinleri Aracılığıyla Cinsel Normalin Belirlenmesi

Gamze Apaydın

Yıldız Teknik Üniversitesi

Özet

Bu çalışmada erken Cumhuriyet dönemi kadın bedeni ve cinsellik etrafında gelişen sağlam bedenlilik söyleminin bireylere benimsetilmesinde öne çıkan kavramlar ve temalar Daniş Remzi Korok'un kaleme aldığı *Sıhhî ve İçtimaî Kitaplar* serisi üzerinden incelenecektir. Türkiye'de modernleşme süreciyle birlikte cinsellik normalin temeline yerleşmiş, sağlıklı "biz" ve hastalıklı "öteki" ayrımının temeline oturmuştur. Başka bir deyişle cinsellik saklanan, utanılan bir kavram olmaktan çıkmış, sağlık ve ahlak normlarıyla birleşerek hem birey bedeni hem de toplumu denetlemek için kullanılmıştır. Çekirdek aile merkezinde geliştirilen cinsellik söylemi üzerinden ahlaki ve fiziksel açıdan sağlıklı beden kurgulanmıştır. Anneler ailenin her bireyinin hem bedensel hem de ahlaki sağlığından sorumlu tutulmuştur. Çalışma öznesi olarak Sıhhî ve İçtimaî Kitaplar serisinin seçilmesi bu bağlamda önemlidir. Öncelikle seri bireyleri belli özellikler üzerinden; genç kadınlar, genç erkekler, evli kadınlar, evli erkekler, gibi çeşitli kategorilere ayırmış ve her bir gruba ayrı ayrı hitap ederek normali belirlemeyi amaçlamıştır. Seri boyunca kaçınılacak davranışlar-bedenler ve istenen davranışlar-bedenler ayrımı net bir şekilde görölmektedir. Okuyucuyu istenen sağlıklı beden ve cinselliğe özendirerek, yaklaşma isteği uyandıracak betimlemeler kullanılırken, istenmeyen bedenlerden ise tikslenme ve uzaklaşma hissi uyandırmak amaçlanmıştır. Gündelik bir dille yazılan metinler, hedef kitleyle karşılıklı konuşmalar şeklinde ilerlemektedir, böylelikle okuyucu ve yazar arasında yakınlık kurulmuştur. Bu sayede okuyucunun çok daha kolay ikna olması, gençlerin güvendikleri bir büyükten öğüt aldığını hissetmesi sağlanmıştır. Özetle normalin kurgulanma sürecinde ahlak, nefesine hakim kadın ve erkekler, arzularını denetleyebilen, cinselliği aşırıya kaçmadan yaşayan bedenler tahayyül edilmiştir. Bu imgenin yayılmasında ve bireylere benimsetilmesinde ise popüler kùltür metinleri hayati rol oynamıştır.

Urban Experience from Women's Perspective

Sezen Savran Penbecioğlu,
Muğla Sıtkı Koçman University

Gizem Büyücek
Konya Technical University

Abstract

Historically, cities have been primarily planned and designed by and for men. In this process, women's distinct needs and experiences in urban environments have been overlooked and marginalized. Traditionally, the typical urban individual has been assumed to be a middle-aged, average-height, non-immigrant, able-bodied man, and this assumption still strongly persists. As a result, millions of women around the world have become disadvantaged in terms of occupying urban space, safety, daily needs, socialization, and leisure activities. The reflection of patriarchal social norms in urban spaces hinders women's equal access to mobility, safety, and opportunities in cities. We believe that the design of the built environment has the potential to either deepen existing inequalities or challenge them. Including women's urban experiences in design and data collection processes is a crucial step toward enabling positive change and transformation.

To achieve such a paradigm shift, it is essential first to acknowledge that cities are not neutral entities in spatial, economic, and socio-cultural dimensions. Viewing cities from a woman's perspective requires a radical change in both thought and action. Understanding the gendered nature of urban spaces is like removing a veil from one's eyes. We know that with gender-sensitive spatial planning and design, women's needs and desires can be taken into account, leading to a more qualitative and improved daily life flow. With this awareness, we propose a workshop to collectively view an urban space through women's eyes, aiming to raise awareness in this direction. The workshop will start with a brief introduction to the relationship between women's studies and urban studies. During the application phase, a detailed video of an anonymous urban square will be watched together. Participants will be asked to take notes on their observations regarding safety, urban mobility, and urban amenities while watching the video. This way, positive and negative features of the built environment will be recorded. Subsequently, the spatial deficiencies or positive outcomes of the given urban square from women's perspective will be collectively evaluated. How these experiences can contribute to spatial planning and design processes and possible solution proposals will be discussed. As an output of the workshop, these observations will be deciphered using various methods (text, idea tree, mapping, etc.).

Kadın Gözünden Kent Deneyimi

Sezen Savran Penbecioğlu
Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi

Gizem Büyücek
Konya Technical Üniversitesi

Özet

Tarih boyunca şehirler ağırlıklı olarak erkekler tarafından ve erkek bakış açısına göre planlanıp tasarlandı. Bu süreçte kadınların kentlerdeki farklı ihtiyaç ve deneyimleri gözardı edildi, dışlandı. Geleneksel olarak ihtiyaç ve beklentiler bakımından tipik kentli bireyin orta yaşta, ortalama boyda, göçmen olmayan ve fiziksel engeli bulunmayan bir erkek olduğu varsayıldı ve bu kabul hala güçlü bir şekilde varlığını koruyor. Sonuç olarak dünyadaki milyonlarca kadın; kentte yer kaplama, güvenlik, gündelik ihtiyaçlar, sosyalleşme, çalışma dışı zaman faaliyetleri, vb. bakımından dezavantajlı hale geldi. Çünkü ataerkil toplumsal normların mekâna yansması; kadınların kent mekanındaki hareketlilik, güvenlik ve fırsatlara eşit erişiminin önünde engel teşkil ediyor. Bu noktada, yapılı çevrenin tasarımının mevcut eşitsizlikleri derinleştirebileceği gibi, bunlara meydan okuma potansiyelini de içinde barındırdığını düşünüyoruz. Kadının kent içi deneyiminin tasarım ve veri toplama süreçlerine dahil edilmesinin olumlu anlamda bir değişimi/dönüşümü mümkün kılacak önemli bir adım olduğuna inanıyoruz.

Böyle bir paradigma değişimi için öncelikle kentlerin mekânsal, ekonomik ve sosyo-kültürel boyutlarda yansız/tarafsız varlıklar olmadığını kabul etmek önemli. Kente kadın perspektifinden bakmak, hem düşüncede hem eylemde radikal bir değişim gerektiriyor. Kentsel mekanların cinsiyetli doğasını anlamak bir nevi gözün önündeki perdenin çekilmesi gibi. Cinsiyet duyarlı mekânsal planlama ve tasarımla birlikte kadınların ihtiyaç ve isteklerinin dikkate alınacağı daha nitelikli ve gelişkin bir gündelik hayat akışına sahip olacaklarını biliyoruz. Bunun bilinciyle bir atölye kurgusu olarak tanımlı bir kent mekanına kadınların gözünden “birlikte” bakmayı öneriyoruz. Böylece bu yöndeki farkındalığı artırmayı hedefliyoruz. Yöntem olarak atölye, kadın çalışmaları ile kentsel çalışmalar alanlarının ilişkisi üzerine kısa bir bilgi paylaşımı ile başlatılacak. Uygulama aşamasında anonim bir kent meydanının detaylı videosu birlikte izlenecek. Katılımcılardan videodaki meydanı izlerken güvenlik, kent içi hareketlilik ve kent donatıları olmak üzere üç temel başlık üzerinden tespitlerini not almaları istenecek. Böylece olumlu ve olumsuz yapılı çevre özellikleri kayıt altına alınacak. Sonrasında kolektif biçimde, verili kent meydanının kadın deneyimine göre mekânsal eksiklikleri ya da sunduğu olumlu çıktılar değerlendirilecek. Bu deneyimlerin mekânsal planlama ve tasarım

süreçlerine nasıl girdi oluşturabileceği ve olası çözüm önerileri tartışmaya açılacak. Atölye çıktısı olarak bu tespitler farklı yöntemlerle (metin, fikir ağacı, haritalama, vb.) deşifre edilecek.

Developing a Gender Equality Index for Sustainable Development

Gonca Oğuz Gök
Marmara University

Abstract

International indices and indicators have become an important source for the production and dissemination of knowledge on gender inequality. We have two main objectives in this study. First, we aim to advance the interdisciplinary discussion on the conceptualization, measurement and use of gender inequality through indices. Second, we aim to share the findings of our project, in which we aim to develop a new gender inequality index in sustainable development by obtaining broad participation from Turkey. In this study, we question how and with whose participation international indices produce knowledge on gender inequality, how this knowledge is disseminated and by whom it is used. In order to answer these questions, the study adopts a mixed methodology. First, we aim to present the results of the analysis of over 50 semi-structured qualitative interviews conducted with three main target groups: experts from international organizations such as UNDP, OECD, World Bank, ILO, European Union, academicians working in Gender Research Centers of universities in Turkey, and representatives of NGOs operating in the field of gender. In our study, we also aim to present the question of which regions and topics academic studies on International Gender Indices are concentrated and how they are spread by conducting a bibliometric analysis of these studies using a large dataset obtained from databases such as WOS and SCOPUS. We aim to comprehensively analyze the academic literature on Gender Inequality Indices using various quantitative techniques such as descriptive statistics, social network analysis, data mining and text analysis.

Sürdürülebilir Kalkınmada Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Endeksinin Geliştirilmesi

Gonca Oğuz Gök
Marmara Üniversitesi

Özet

Uluslararası endeksler ve göstergeleri, toplumsal cinsiyet eşitsizliği üzerine bilgi üretimi ve yayılımı konusunda önemli bir kaynak haline gelmiştir. Bu çalışmada iki temel amacımız bulunmaktadır. İlk olarak, toplumsal cinsiyet eşitsizliğinin kavramsallaştırılması, ölçülmesi ve endeksler aracılığıyla kullanımı üzerine disiplinler arası tartışmayı ilerletmeyi hedefliyoruz. İkinci olarak, Türkiye’den geniş katılım sağlayarak yeni bir sürdürülebilir kalkınmada toplumsal cinsiyet eşitsizliği endeksi geliştirmeyi amaçladığımız proje bulgularımızı paylaşmayı amaçlıyoruz. Bu çalışmamızda uluslararası endekslerinin toplumsal cinsiyet eşitsizliği hakkında nasıl ve kimlerin katılımı ile bilgi ürettiğini ve bu bilginin nasıl yayıldığını, kimler tarafından kullanıldığını sorguluyoruz. Bu soruları yanıtlamak için, çalışma karma bir metodoloji benimsemektedir. İlk olarak, UNDP, OECD, Dünya Bankası, ILO, Avrupa Birliği gibi uluslararası kuruluşların uzmanları, Türkiye’deki üniversitelerin Toplumsal Cinsiyet Araştırma Merkezlerinde çalışan akademisyenler ve toplumsal cinsiyet alanında faaliyet gösteren STK temsilcileri gibi üç ana hedef grup ile gerçekleştirilen 50’nin üzerinde yarı yapılandırılmış nitel mülakatların analizlerinin sonuçlarını sunmayı amaçlıyoruz. Çalışmamızda ayrıca, WOS ve SCOPUS gibi veri tabanlarından elde edilen geniş bir veri setini kullanarak Uluslararası Toplumsal Cinsiyet Endeksleri ile ilgili akademik çalışmaların hangi bölgelerde ve konularda yoğunlaştığı ve nasıl yayıldığı sorusunu bu çalışmaların bibliyometrik analizini yaparak, sunmayı amaçlıyoruz. Betimleyici istatistikler, sosyal ağ analizi, veri madenciliği ve metin analizi gibi çeşitli nicel teknikler kullanarak Toplumsal Cinsiyet Eşitsizliği endeksleri ile ilgili akademik literatürü kapsamlı bir şekilde analiz etmeyi hedefliyoruz.

Empowering Through Queer Feelings: an Empowerment Model From Affirmative Cognitive Behavioral Perspectives

Özlem Cankurtaran & Halil Pak
Hacettepe University

Abstract

Emotions are personal but socially constructed experiences (Maor ve Capelos, 2010). Consciousness of emotions creates feelings (Prinz, 2005). In other words, emotions are cognitive representations of our emotions (Damasio, 2001). Queer feelings are the feelings built by not fulfilling the heterosexual ideal (Ahmed, 2004). These feelings, formed by cis-heteronormative pressures on a political basis, are experiences that disempower LGBTI+ people particularly at personal, relational and community levels. Regarding to our research and practice experiences in the field of empowerment, we believe that awareness of sharing similar feelings and emotions, coming together and talking about these feelings and emotions from a critical point of view will form the basis of empowerment through empathy, solidarity, organization and struggle. Based on this belief and the relevant literature (e.g., Craig and Austin, 2016; Hall et al., 2019; Pachankis et al., 2015), we as the authors developed an affirmative cognitive behavioral empowerment model depending upon emotions and queer feelings. This model is based on group work as a practice method and aims to raise awareness and critical consciousness about the social background of the emotions and feelings experienced as LGBTI+ people through their sexual and gender identities. For this purpose, firstly, the situations that lead to an emotion (e.g., trust, fear) experienced as LGBTI+ people are listed using brainstorming technique, and a commonly experienced situation is determined from this list by voting. Personal experiences and feelings based on this determined situation are evaluated in writing using a thought record sheet. These experiences and feelings are then verbally addressed using a reframing technique with a rights-based approach through cognitive and behavioral alternatives. The effectiveness of this model was evaluated via an open group work practice, organized under the umbrella of a non-governmental organization and lasted five weeks. As a result, it was observed that this model had positive effects on the empowerment of LGBTI+ people.

Kuir Hislerle Güçlenmek: Olumlu Bilişsel Davranışçı Perspektiften Bir Güçlenme Modeli

Özlem Cankurtaran & Halil Pak
Hacettepe Üniversitesi

Özet

Duygular, kişisel fakat sosyal olarak inşa edilen deneyimlerdir (Maor ve Capelos, 2010). Duygulara dair bilinç ise hisleri oluşturur (Prinz, 2005). Yani hisler, duygularımızın zihinsel temsilleridir (Damasio, 2001). Kuir hisler de heteroseksüel ideali yerine getirmemenin yarattığı hislerdir (Ahmed, 2004). Politik bir zeminde sis-heteronormatif baskılarla oluşan bu hisler, LGBTİ+'ları özellikle kişisel, ilişkisel ve topluluk düzeylerinde güçsüzleştiren deneyimlerdir. Güçlenme alanındaki araştırma ve uygulama deneyimlerimizden yola çıkarak; benzer duygu ve hisleri paylaşmaya dair farkındalığın, bir araya gelerek eleştirel bir yerden bu duygu ve hisleri konuşmanın duygudaşlık, dayanışma, örgütlenme ve mücadele yoluyla güçlenmenin temelini oluşturacağına inanıyoruz. Bu inanç ve ilgili literatür (örn., Craig ve Austin, 2016; Hall ve ark., 2019; Pachankis ve ark., 2015) temelinde yazarlar olarak, duygu ve kuir hisleri temel alan olumlu bilişsel davranışçı bir güçlenme modeli geliştirdik. Bu model, uygulama yöntemi olarak grup çalışmasına dayanmaktadır ve LGBTİ+'ların cinsel ve cinsiyet kimlikleri üzerinden deneyimledikleri duygu ve hislerin toplumsal arka planına dair farkındalık ve eleştirel bilinç oluşturmayı amaçlamaktadır. Bunun için öncelikle LGBTİ+ olarak deneyimlenen bir duyguyu (örn., güven, korku) ortaya çıkaran durumlar beyin fırtınası tekniğiyle listelenmektedir ve bu listeden oylama yoluyla ortak bir şekilde yaşanan bir durum belirlenmektedir. Belirlenen bu durum üzerinden kişisel deneyim ve hisler, düşünce kayıt formu kullanılarak yazılı olarak değerlendirilmektedir. Sonrasında bu deneyim ve hisler, sözlü olarak hak temelli bir yaklaşımla yeniden çerçeveleme tekniği ile bilişsel ve davranışsal alternatifler üzerinden ele alınmaktadır. Bu modelin etkililiği, bir sivil toplum örgütü çatısı altında düzenlenen ve beş hafta süren bir açık grup çalışması uygulaması üzerinden değerlendirilmiştir. Sonuç olarak, bu modelin LGBTİ+'ların güçlenmelerinde olumlu etkileri olduğu gözlemlenmiştir.

Hymenoplasty and the Space of Immotility

Hande Güzel

Sabancı University

Abstract

The association of women's virginity with marriage persists in many contemporary cultures, including Turkey. To meet the impossible demand of being a 'technical' virgin, many women resort to re-virginisation. Hymenoplasty is the medical re-virginisation method, conducted for women to regain their 'technical' virginity even though they might have had penile-vaginal intercourse before. The operation is aimed at generating bleeding in the next penetrative sexual intercourse. Despite the ethical controversies surrounding the operation, the medical market and social norms surrounding women's sexuality create the space for women to turn to hymenoplasty as a 'patriarchal bargain' (Kandiyoti 1988).

There are two main types of hymenoplasty: enduring and transient. While the former requires the woman to heal from the operation to bleed, the latter generates bleeding through the breaking of unhealed sutures. This paper will explore women's experiences of healing following 'enduring' hymenoplasty, based on online forum posts by women seeking re-virginisation (2010-2024) and semi-structured in-depth interviews conducted in Istanbul, Ankara, and Izmir with healthcare staff and women seeking re-virginisation (2016-2017).

Following hymenoplasty, women come to realise that the bleeding guarantee given by their doctors is not valid. Drawing from Joanna Latimer's concepts "space of deferral" (2007a) and "space of motility" (2007b), I argue that women get stuck in a *space of immotility* in this healing period, as trust in doctor-patient relationship erodes. To leave this *space of immotility*, women assume the responsibility to heal themselves supported by online forums, through which the construction of a neoliberal (non-)virgin woman becomes possible.

Himenoplasti ve Devinimsizlik Alanı

Hande Güzel

Sabancı Üniversitesi

Özet

Kadının bekaretinin evlilik ile bağdaştırılması Türkiye de dahil olmak üzere birçok kültür için güncelliğini korumaktadır. Bunun sonucunda birçok kadın ‘teknik’ bekaretlerini kanıtlayabilmek için re-virjinizasyon, yani bekareti yeniden kazanma yöntemlerine başvurmaktadır. Himenoplasti tıbbi re-virjinizasyon yöntemidir ve kadınların daha önceden vajinal penetrasyon içeren bir veya birden fazla cinsel ilişki yaşamış olmalarına rağmen, ameliyattan sonraki ilk ilişkilerinde bakire olduklarını iddia edebilmek amacıyla kanama sağlamalarını amaçlamaktadır. Ameliyatı çevreleyen etik tartışmalara rağmen kadın cinselliğine dair tıbbi pazar ve toplumsal normlar kadınların bir “ataerkil pazarlık” yöntemi olarak himenoplastiye başvurmalarına yol açar (Kandiyoti 1988).

Geçici ve kalıcı olarak nitelenen iki tür himenoplasti yöntemi bulunur. Bunlardan ilki kadının ameliyattan sonra iyileşmesinin ardından kanamasını amaçlarken ikincisi ise iyileşmemiş dikişlerin açılmasıyla kanama sağlar. Bu makale himenoplasti yaptırmayı hedefleyen kadınların çevrimiçi forum gönderileri (2010-2024) ile İstanbul, Ankara ve İzmir’de sağlık çalışanları ve himenoplasti yaptıran kadınlarla yapılan yarı yapılandırılmış derinlemesine görüşmeler (2016-2017) üzerinden kadınların ‘kalıcı’ himenoplasti sonrası iyileşme süreçlerine odaklanır.

Kadınlar, ameliyat sonrasında, doktorların ameliyat öncesinde kanamanın gerçekleşeceğine dair kendilerine verdikleri garantinin geçerli olmadığını fark etmektedirler. Bu makalede, Joanna Latimer’in “tecil alanı” (2007a) ve “devinim alanı” (2007b) kavramlarından yola çıkılarak doktor-hasta ilişkisindeki güvenin zedelenmesiyle birlikte kadınların iyileşme döneminde bir *devinimsizlik alanına* sıkıştığı öne sürülmektedir. Bu *devinimsizlik alanından* çıkmak amacıyla kadınlar, çevrimiçi forumların da yardımıyla, kendilerini iyileştirme sorumluluğunu üstlenirler. Böylece neoliberal bir (na)bakire kadının inşası mümkün olur.

Feminizmin Şafağı: Osmanlı ve Kore İmparatorluğu'ndaki Kadın Dergileri Üzerine Karşılaştırmalı Bir Çalışma

Hatice Nursena Yücel&Yağmur Dönmez
Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi

Özet

Bu çalışma, kendi bölgelerinin ilk feminist dergileri olarak kabul edilen Osmanlı dergisi *Kadınlar Dünyası* ve Kore dergisi *Sinyöja*'yı (*Yeni Kadın* / 신여자) karşılaştırmaktadır. Bu dergiler, kadınlara ait veya kadınlarla ilgili yayınların en erken örnekleri olmasalar da feminist odaklarıyla öne çıkmaktadır. Bu karşılaştırmaya rehberlik eden araştırma soruları şunlardır: *Kadınlar Dünyası* ve *Sinyöja*; feminizm, milliyetçilik ve toplumsal cinsiyet rolleri ile ilgili görüşlerini nasıl ifade ettiler ve sömürgecilik, milliyetçilik ve modernleşme bu dergiler tarafından temsil edilen feminist hareketleri nasıl etkiledi? Çalışma ayrıca, Osmanlı İmparatorluğu'ndan Terakki-i Muhadderat ve Şükufezar ve Kore İmparatorluğu'ndan Kajöng Chapchi (가정잡지) ve Yöja Chinam (여자기남) gibi önceki örnekleri inceleyerek bir dergiyi feminist olarak tanımlayan unsurları araştırmaktadır. Dergilerden elde edilecek verilerin analizi literatürde; kadın dergileri, sahibi ve yazarları tümüyle kadınlardan oluşan dergiler ve feminist dergiler şeklindeki üç kategoriden oluşan sınıflandırmayı temel almaktadır. Feminist teoriye dayanan teorik çerçeve, tarihsel bağlamı göz önünde bulundurarak milliyetçilik ve toplumsal cinsiyetin kesişimselliğine odaklanmaktadır. Bahsi geçen dergilerden seçilen yazıların içerik analizinde; feminizm, milliyetçi eğilimler ve toplumsal cinsiyet söylemi ile ilgili temalar incelenmektedir. Elde edilen bulguların, kadınların karşılaştıkları ortak sorunları ve farklı kültürel bağlamları nedeniyle kendilerine özgü olan zorlukları ortaya koyması ve Osmanlı ve Kore İmparatorluklarındaki feminist düşüncenin tarihsel kökenlerine dair daha geniş bir anlayışa katkıda bulunması beklenmektedir.

The Dawn of Feminism: A Comparative Study of Women's Journals in Ottoman and Imperial Korea

Hatice Nursena Yücel & Yağmur Dönmez
Tokat Gaziosmanpaşa University

Abstract

This study compares the Ottoman journal *Kadınlar Dünyası* (*Women's World*) and the Korean journal *Sinyöja* (*New Woman* / 신여자), recognized as the first feminist journals in their respective regions. While not the earliest examples of publications owned by or related to women, these journals stand out for their feminist focus. The guiding research questions for this comparison are: How did *Kadınlar Dünyası* and *Sinyöja* articulate their views on feminism, nationalism, and gender roles, and how did colonialism, nationalism, and modernization impact the feminist movements these journals represented? Additionally, this study explores what defines a feminist journal by examining earlier examples, such as *Terakki-i Muhadderat* and *Şükufezer* from the Ottoman Empire, and *Kajöng Chapchi* (가정잡지) and *Yöja Chinam* (여지지남) from Imperial Korea. The analysis of data from these journals is grounded in the literature's classification system, which identifies three categories: women's journals, journals wholly owned and authored by women, and feminist journals. The theoretical framework, rooted in feminist theory, emphasizes the intersection of nationalism and gender, considering the historical context. Content analysis of selected articles from these journals examines themes related to feminism, nationalist tendencies, and gender discourse. The findings are expected to reveal both the common challenges and the unique difficulties shaped by distinct cultural contexts faced by women, thereby contributing to a broader understanding of the historical roots of feminist thought in the Ottoman and Korean Empires.

Feminist Sosyal Hizmet Bağlamında “Makbul” Anne İdeolojisinin Dışında Bırakılan Kadınların Deneyimleri

Havva Nur Kafes
Maltepe Üniversitesi

Özlem Cankurtaran
Hacettepe Üniversitesi

Özet

Ataerkil toplumda kadınların kimlik inşası, önce eş sonra anne kimliği ile kurulmakta; eş ve anne kimliği ile artı değer kazanarak “makbul” olarak tanımlanan sınırlar içerisinde yaşanmaktadır. Ancak bu sınırlar kadının yalnızca annelik ve kadınlık edimi üzerinden değil aynı zamanda çocuğun kim olduğu, neler yaptığı ile de doğrudan ilişkilidir. Hayatlarını “makbul”ün sınırları içinde geçirmiş kadınlar LGB ebeveyni olduğunu öğrendiğinde kendilerini suçlamakta ve toplum tarafından dışlanmaktan ve suçlanmaktan çekinmektedirler. Heteroseksist ataerkil ideolojinin bir çıktısı olarak makbul anneliğin LGB ebeveyni kadınlar üzerinde oluşturduğu baskı ve bu baskı ile baş etme stratejileri bu çalışmanın problemini oluşturmaktadır.

Ataerkil toplumda kadınlar ve LGBTİ+’lar ayrımcılık yaşarken LGB öznelerin anneleri de bu ayrımcılığa maruz bırakılmakta, toplumda suçlanma ve yok sayılma ile karşılaşmaktadırlar. Bu araştırmanın amacı, makbul annelik üzerinden baskılanan LGB ebeveyni kadınların annelik deneyimlerini ortaya çıkarmaktır. LGB ebeveyni kadınların çeşitlenen biricik annelik deneyimlerinin değerlendirilmesi amacıyla bu araştırma, feminist nitel araştırma metodolojisi ile yürütülmüştür.

Araştırmada 12 LGB ebeveyni anne ile görüşülmüştür. Görüşmelerde yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılarak anneliğin inşası, annelik deneyimleri, baskıyı deneyimleme ve baskı ile baş etme süreçleri anlaşılmaya çalışılmıştır. Tematik analiz yapılırken MAXQDA programı kullanılmış ve analiz sonucunda 3 ana tema belirmiştir: (1) Anneden Çocuğa Miras: Makbul Annelik, (2) Makbul Anneliğin Sarsılışı, (3) Anneliğin Yeniden İnşası.

Makbul annelik üzerinden bakım vermenin sorumlusu görülen anneler yaşantılarında yetersizlik ve kaygı yaşamaktadır. Kadınların LGB ebeveyni olduklarını öğrendiklerinde anneliklerini sorguladıkları, suçlanmaktan korktukları ve “dolaba girdikleri” görülmüştür. Anneliğin yeniden inşasında zamanla annelerin stratejik seçim yaptığı, suçlanmayacaklarına inandıkları kişilere açıldıkları, olumlu açılma deneyiminin anneleri hafiflettiği, destek arayışlarını attirarak LGBTİ+ Aile Dernekleri ile tanıştıkları görülmüştür. Derneklerden akran desteği ve profesyonel destek alan annelerin kendilerine yönelttikleri suçlamanın azaldığı, destek alırken açılma pratiklerini sürdürdükleri, güçlendikleri ve derneklerde aktivist olarak yer aldıkları görülmüştür.

The Experiences of Women Excluded From the “Ideal” Mother Ideology in the Context of Feminist Social Work

Havva Nur Kafes
Maltepe University

Özlem Cankurtaran
Hacettepe University

Abstract

In a patriarchal society, the identity construction of women is first established as a wife and then as a mother; they gain added value through their identity as a wife and mother and live within boundaries defined as "acceptable." However, these boundaries are directly related not only to the woman's acts of motherhood and womanhood, but also to who the child is and what they do. Women who have spent their lives within the boundaries of the "acceptable" feel guilt and fear of exclusion and blame from society when they discover that they are LGB parents. As an outcome of heterosexist patriarchal ideology, the pressure of acceptable motherhood on women with LGB parents and their coping strategies with this pressure constitute the problem of this study.

While women and LGBTI+ persons experience discrimination in the patriarchal society, mothers of LGB subjects are also subjected to this discrimination and face blame and ignorance in society. The aim of this research is to reveal the motherhood experiences of LGB parent women who are oppressed through acceptable motherhood. This study was conducted using feminist qualitative research methodology to evaluate the diversifying experiences of LGB parenting women's experiences of unique motherhood.

In the study, 12 LGB parent mothers were interviewed. In the interviews, a semi-structured interview form was used to understand the construction of motherhood, motherhood experiences, experiencing oppression and coping with oppression. MAXQDA programme was used for thematic analysis and 3 main themes emerged as a result of the analysis: (1) Legacy from Mother to Child: Acceptable Motherhood, (2) Shaking of Acceptable Motherhood, (3) Reconstruction of Motherhood.

Mothers who are seen as responsible for caregiving through acceptable motherhood experience inadequacy and anxiety in their lives. It was observed that when women learnt that they had LGB parents, they questioned their motherhood, feared being blamed and 'went into the closet'. In the reconstruction of motherhood, it was observed that over time, mothers made strategic choices, came out to people they believed they would not be blamed, the positive experience of coming out alleviated the mothers, increased their search for support and met LGBTI+ Family Associations. It was observed that the mothers who received peer support and professional support from the associations decreased the blame they directed to themselves, continued their coming out practices while receiving support, became stronger and took part in the associations as activists.

Subversive Practices of Women and Queer Medical Students in Surgical Training

Heval Yaren Şimşek
Koç University

Abstract

The traditional organization of medical school and surgical training creates gendered hierarchies and unequal power relations, which put women and queer medical students in a disadvantageous position compared to men. In this context, women are both tacitly and openly directed to non-surgical specialties as they are accepted to be “fragile” and incapable of dealing with the harsh requirements of surgical training where “survival” and “challenge” are rewarded concepts. My research focuses on the subversive practices of women and queer medical students, based on 20 interviews with medical interns and analysis of social media platforms, workshops, and reports of medical collectivities. While feminist discourses and gender equality frameworks are diffusing more into medical education worldwide, how do women and queer medical students navigate gendered obstacles?

In this study, two concepts emerge: endurance and collective transformative action. They try to find ways of individual and communal enduring. As part of individual endurance, they restrict their interactions with medical people who have sexist attitudes and behaviors. As collective endurance, they utilize communication networks, such as online chat groups and websites, as a solidarity mechanism. For transformative action, women and queer students get organized and work in contact with women doctors and their professional associations to dismantle the gendered organization of medical school and surgical training. Through juxtaposing their subversive actions and gendered discourses and practices, I read their actions as persisting in their efforts and “carving out small life chances against the odds” (Biehl and Lock, 2010, p. 332).

Cerrahi Eğitimde Kadın ve Kuir Tıp Öğrencilerinin Direnme Pratikleri

Heval Yaren Şimşek
Koç Üniversitesi

Özet

Tıp fakültelerinin ve özellikle cerrahi eğitimin geleneksel organizasyonu, toplumsal cinsiyete dayalı hiyerarşiler ve eşitsiz güç ilişkileri üreterek kadın ve kuir tıp öğrencilerini erkek öğrencilere kıyasla dezavantajlı bir konuma koymaktadır. Kadınlar, “kırılgan” oldukları ve cerrahi eğitimin “hayatta kalma” ve “mücadele etme” gibi kıdemlileri tarafından övülen kavram ve anlayışlarını karşılayamadıkları öne sürülerek genellikle hem örtük hem de açık bir şekilde cerrahi dışı uzmanlıklara yönlendirilirler. Araştırmam, 20 intörn doktor ile yapılan görüşmeler, sosyal medya platformlarının, atölye çalışmalarının ve tıbbi kolektiflerin raporlarının analizi temelinde kadın ve queer tıp öğrencilerinin direniş pratiklerine odaklanmaktadır. Feminist söylem ve toplumsal cinsiyet eşitliği programları dünya genelinde tıp eğitimine her geçen gün daha fazla yayılırken kadın ve queer tıp öğrencileri toplumsal cinsiyete dayalı engelleri nasıl aşmaktadır?

Bu çalışmada iki kavram öne çıkmaktadır: dayanıklılık ve kolektif dönüştürücü eylem. Öğrenciler bireysel ve ortaklaşa dayanıklılık yolları aramaktadır. Bireysel dayanıklılık kapsamında, öğrenciler cinsiyetçi tutum ve davranışlarda bulunan tıp çalışanlarıyla etkileşimlerini sınırlandırıyorlar. Kolektif dayanıklılık kapsamında ise çevrimiçi sohbet grupları ve internet siteleri gibi iletişim ağlarını bir dayanışma mekanizması olarak kullanıyorlar. Dönüştürücü eylem bağlamında, kadın ve kuir öğrenciler örgütlenerek kadın doktorlar ve onların meslek birimleriyle temasa geçerek tıp fakültesi ile cerrahi eğitimin toplumsal cinsiyete dayalı organizasyonunu yıkmak için çalışıyorlar. Öğrencilerin bahsi geçen direnme pratiklerini cinsiyetçi söylemler ve pratiklerle yan yana koyarak, bu direnme pratiklerini “olumsuz koşullara rağmen küçük yaşam şanslarını yaratma/biçimlendirme” kararlılığı olarak okuyorum (Biehl and Locke, 2010, p. 332).

Mind the Gap: Combining Traditional Survey Methodology With Computational Techniques for Producing Better Data to Understand Economic Violence Against Women

Hilal Arslan

Hacettepe University

Abstract

Accurate measurement of gender inequalities and gender-based discrimination is crucial for informed policy-making and achieving gender equality. Traditional survey methodologies have long been the cornerstone of gender data collection, offering structured and systematic insights. However, these methods often fall short in capturing the dynamic and nuanced experiences of different genders, particularly in areas that require more effort to conceptualize and measure, such as economic violence, time poverty, and mental load in intimate partner violence against women (IPV). In this context, this study aims to discuss an innovative approach that integrates traditional survey techniques with advanced computational methods to enhance the granularity and depth of gender data. The study utilizes the 2014 Turkey Violence Against Women Survey, the 2021 Turkey Family Structure Survey, and the 2018 Turkey Demographic and Health Survey (TDHS) as primary sources of official gender statistics. Additionally, the Ekşisözlük platform is used as a digital data source. By leveraging language processing models and big data analytics, the study aims to uncover patterns and trends of subtle forms of economic violence related to mental load and time poverty, which are often overlooked in these surveys. This paper contributes to the ongoing discourse on multi-faceted gender data collection, advocating for feminist methodological advancements that can bridge existing data gaps and support more effective policies for empowerment.

Boşluğa Dikkat Edin: Kadına Yönelik Ekonomik Şiddeti Anlamak İçin Daha İyi Veriler Üretmek Amacıyla Geleneksel Anket Metodolojisini Hesaplama Teknikleriyle Birleştirmek

Hilal Arslan

Hacettepe Üniversitesi

Özet

Toplumsal cinsiyet eşitsizliklerinin ve toplumsal cinsiyete dayalı ayrımcılığın doğru ölçümü, bilinçli politika oluşturma ve toplumsal cinsiyet eşitliğine ulaşma açısından büyük önem taşımaktadır. Geleneksel anket metodolojileri, yapılandırılmış ve sistematik içgörüler sunarak uzun süredir toplumsal cinsiyet verisi toplamanın temel taşı olmuştur. Ancak bu yöntemler, özellikle ekonomik şiddet, zaman yoksulluğu ve kadına yönelik yakın partner şiddetinde (IPV) zihinsel yük gibi, kavramsallaştırılması ve ölçülmesi daha fazla çaba gerektiren alanlarda, farklı cinsiyetlerin dinamik ve nüanslı deneyimlerini yakalamada genellikle yetersiz kalmaktadır. Bu bağlamda, bu çalışma, toplumsal cinsiyet verilerinin ayrıntı düzeyini ve derinliğini artırmak için geleneksel anket tekniklerini gelişmiş hesaplama yöntemleriyle bütünleştiren yenilikçi bir yaklaşımı tartışmayı amaçlamaktadır. Çalışmada, resmi toplumsal cinsiyet istatistiklerinin birincil kaynakları olan “2014 Türkiye Kadına Yönelik Şiddet Araştırması”, “2021 Türkiye Aile Yapısı Araştırması” ve “2018 Türkiye Nüfus ve Sağlık Araştırması (TNSA)” verilerinden faydalanılmaktadır. Ayrıca, Ekşisözlük platformu dijital veri kaynağı olarak kullanılmaktadır. Çalışma, dil işleme modelleri ve büyük veri analitiğinden yararlanarak, söz konusu hanehalkı araştırmalarında genellikle göz ardı edilen zihinsel yük ve zaman yoksulluğuyla ilgili ince ekonomik şiddet biçimlerinin kalıplarını ve eğilimlerini ortaya çıkarmayı amaçlamaktadır. Bu makale, çok yönlü toplumsal cinsiyet verisi toplama konusunda süregelen söyleme katkıda bulunmakta, mevcut veri boşluklarını kapatabilecek ve güçlenme için daha etkili politikaları destekleyebilecek feminist metodolojik gelişmeleri savunmaktadır.

Caregiving Women in Selçuk Baran's Short Stories

Hüsna Baka

Boğaziçi University

Abstract

Selçuk Baran's early short stories in *Haziran* (1972) are distinguished by their female characters who have the responsibility of caregiving. In the stories "Odadaki," "Kavak Dölü," "Anne," and "Işıklı Pencereleler," Baran focuses on lonely women who take care of the elderly people, children, or patients while struggling to make a living. In these stories, Baran defines caregiving as a gendered act that belongs to women, that ties the caregivers firmly to the present, and that surrounds them with the daily, domestic tasks of the present. In these stories, Baran narrates this act from the perspective of both caregivers and care receivers. While the perspective of the care receivers depicts the restricted world, emotional ebbs and flows, and inadequacies of the caregiver due to being surrounded by the present, the perspective of the caregiving women reveals that this restriction is an obligation, even an imposition.

In Baran's stories, besides obligations and impositions, there is another aspect of caregiving. The present is also the place where communication takes place, so caregiving becomes a way of expressing emotions and starting a conversation when other means of communication have failed. In such moments, the act of caregiving replaces a language that not only responds to the physical needs of the patient but also responds to the emotional needs of the caregiver. In Baran's stories, an act of caregiving that includes the qualities of compassion, responsibility, trust, sympathy, sensitivity, and responsiveness to the needs of the other as defined by theorists of care ethics such as Nel Noddings, Virginia Held, and Joan Tronto occurs only when such a relationship is established between the caregiver and the patient. From this point of view, it can be said that Selçuk Baran's stories about caregiving women present an example of a relationality in which the needs of the caregivers, as well as the care receivers, are taken into consideration.

Selçuk Baran'ın Öykülerinde Bakım Veren Kadınlar

Hüsna Baka

Boğaziçi Üniversitesi

Özet

Selçuk Baran'ın *Haziran* (1972) kitabı içerisinde yer alan ilk dönem öyküleri, bakım verme sorumluluğunu üstlenmiş kadın karakterleriyle dikkat çeker. “Odadaki,” “Kavak Dölü,” “Anne” ve “Işıklı Pencereler” isimli öykülerinde Baran, bir yandan geçim derdiyle uğraşan bir yandan da yaşlıların, çocukların veya hastaların bakımını üstlenen yalnız kadınlara odaklanır. Bu öyküleriyle Baran, bakım verme işini; bakım vereni şimdiki zamana sıkı sıkıya bağlayan, şimdiki zamanın gündelik, domestik işleriyle kuşatan, kadınlara ait kılınmış, cinsiyetlendirilmiş bir eylem olarak tanımlar. Söz konusu öykülerde Baran, bu eylemi hem bakım verenlerin hem de bakım görenlerin gözünden anlatır. Bakım görenlerin bakış açısı, şimdiki zamanla kuşatılmış olması nedeniyle bakım verme sorumluluğunu üstlenenin sınırları küçülmüş dünyasını, duygusal gelgitlerini ve yetersizliklerini tasvir ederken, bakım veren kadınların perspektifi bu küçülmenin bir zorunluluk, hatta dayatma oluşunu gözler önüne serer.

Baran'ın öykülerinde zorunlulukların ve dayatmaların yanı sıra, bakım vermenin başka bir cephesi daha vardır. Şimdiki zaman aynı zamanda iletişimin gerçekleştiği yerdir, bu nedenle bakım vermek, başka iletişim olanakları tükendiğinde duyguları ifade etmenin, sohbet başlatmanın bir yolu olur. Böyle anlarda bakım verme eylemi sadece bakım verilenin fiziksel ihtiyaçlarına yönelik olmayan, bakım verenin duygusal ihtiyaçlarına da cevap üreten bir dil yerini tutar. Baran'ın öykülerinde sadece bakım veren ve bakım verilen arasında böyle bir ilişkinin kurulduğu anlarda Nel Noddings, Virginia Held ve Joan Tronto gibi ihtimam etiği kuramcılarının tanımladığı manada şefkat, sorumluluk, güven, duygudaşlık, duyarlılık ve karşıdakinin ihtiyaçlarına cevap verebilme niteliklerini içeren bir bakım verme eylemi gerçekleşir. Buradan hareketle Selçuk Baran'ın bakım veren kadınları konu alan öykülerinin bakım verilen kadar bakım verenin de ihtiyaçlarının gözetildiği bir ilişkisellik örneği sunduğu söylenebilir.

My Breast Too- Breasts, Women and Comrades: Building Solidarity through Self-Narratives in Breast Cancer

Işıl Bayraktar
Kyoto University

Abstract

This study, which focuses on the social representation of breast cancer, addresses the women's experiences of going through breast cancer processes and the effects of sharing these experiences among women. Breast cancer processes affect women in different ways, and for this reason, studies in which women's experiences are shared are most needed. Lorde (1980), in one of the first examples in the field, emphasizes that every woman should break her silence about her own illnesses and the fears and other experiences that these illnesses bring and that their experiences should be visible to each other. Works in the genre of 'autopathography', which Couser (1991) conceptualizes as 'autobiographical narratives of illness and disability' and which Lorde pioneered, enable women to make their own voices heard, and the narratives established enable us to see the transformative power of illness narratives within the life story by making breast cancer experiences not only the subject of disciplines dealing with health.

In this study, in addition to my own autoethnographic narrative, I discuss the ways in which women's experience and knowledge transfer to each other through their own biographies, using the feminist biography method, can transform breast cancer processes and open up a space for women to speak about forms of empowerment and solidarity among women, and build a feminist perspective on breast cancer.

With this study, I aim to make breast cancer narratives visible within gender studies by opening a space for discussion on the difficulties and inequalities encountered within the social structure at the intersection of different disadvantages with breast cancer.

My Breast Too- Memeler, Kadınlar, Yoldaşlar: Meme Kanserinde Öz-Anlatılarla Dayanışmayı Örmek

Işıl Bayraktar
Kyoto Üniversitesi

Özet

Meme kanserinin toplumsal görünümüne eğilen bu çalışma, meme kanseri süreçlerini yaşama deneyimlerine ve bu deneyimlerin paylaşılmasının kadınlar üzerindeki etkilerine odaklanmaktadır.

Meme kanseri süreçleri kadınları farklı şekillerde etkilemekte ve bu nedenle en çok kadınların deneyimlerinin aktarıldığı çalışmalara ihtiyaç bulunmaktadır. Lorde (1980), kendi meme kanseri süreçlerini yazdığı, alandaki ilk örneklerden olan eserinde her kadının kendi hastalıklarına ve bu hastalıkların getirdiği korkulara ve diğer deneyimlerine ilişkin sessizliğini kırması ve deneyimlerinin de birbirlerine görünür olması gerektiğini vurgular. Couser'ın (1991) 'hastalığın ve engelliliğin otobiyografik anlatısı' olarak kavramsallaştırdığı ve Lorde'in öncülük ettiği 'otopatografi' türündeki eserler, kadınların kendi seslerini duyurmalarını sağlamak ve kurulan anlatılar meme kanseri deneyimlerini yalnızca sağlıklı ele alan disiplinlerin konusu olmaktan çıkararak, yaşam öyküsü içinde hastalık anlatılarının dönüştürücü gücünü görmemizi sağlamaktadır.

Bu çalışmada, kendi otoetnografik anlatımına ek olarak, feminist biyografi yöntemiyle kadınların öz yaşamöyküleri aracılığıyla birbirlerine deneyim ve bilgi aktarımının, meme kanseri süreçlerini dönüştürme ve kadınlar arasında güçlenme ve dayanışma biçimlerine dair söz alanı açarak, meme kanserine yönelik feminist bir perspektif inşa etmenin yollarını tartışıyorum. Bu çalışmayla, farklı dezavantajlılıkların meme kanseriyle kesiştiği noktada sosyal yapı içinde karşılaşılan zorluklar ve eşitsizliklere dair tartışma alanı açarak, meme kanseri anlatılarını toplumsal cinsiyet çalışmaları içinde görünür kılmayı amaçlıyorum.

Queer Strategies Against Hate Speech: Transformation of Vulnerability and Performative Interventions

İrem Sumru Müftüoğlu
Humboldt University Berlin

Abstract

This study addresses the increasing impact of hate speech based on sexual orientation and gender identity in Turkey while exploring the creative resistance strategies developed by individuals against such discourse. In the literature, hate speech is often approached from legal and psychological perspectives; however, this research focuses on the transformative potential of vulnerability and performative resistance mechanisms through a queer feminist lens. Thus, it emphasizes that hate speech should not only be addressed within the framework of victimhood, but also through the potential of reinterpreting and transforming injurious expressions.

The research is based on in-depth interviews conducted with fourteen individuals who have experienced hate speech based on their sexual identity and discusses the creative interventions and solidarity practices they have developed in response. The key findings of the study indicate that the relationship individuals establish with the vulnerability caused by hate speech plays a crucial role in shaping forms of resistance. Recognizing the conditions that render individuals vulnerable positions reveals the subversive potential of performances that unveil political agency in their everyday lives. Additionally, it is emphasized that the class dimension of vulnerability is linked to the tendency to distance oneself from vulnerability, a phenomenon that can be explained through the concept of the ivory gaze.

Nefret Söylemine Karşı Queer Stratejiler: Kırılğanlığın Dönüşümü ve Performatif Müdahaleler

İrem Sumru Müftüoğlu
Humboldt Üniversitesi Berlin

Özet

Bu çalışma, Türkiye’de cinsel yönelim ve cinsiyet kimliğine dayalı nefret söyleminin artan etkilerine dikkat çekerken, bu tür söylemlere karşı bireylerin geliştirdikleri yaratıcı direniş stratejilerini ele almaktadır. Literatürde nefret söylemi genellikle hukuki ve psikolojik perspektiflerden ele alınırken, bu araştırma kırılğanlığın dönüştürücü gücüne ve performatif direniş mekanizmalarına queer feminist bir bakış açısıyla odaklanmaktadır. Bu sayede, nefre söyleminin yalnızca mağduriyet çerçevesinde değil, yaralayıcı ifadelerin yeniden anlamlandırılması ve dönüştürülmesi potansiyeli üzerinden ele alınabileceği savı öne çıkarılmaktadır.

Araştırma, cinsel kimlik temelli nefret söylemine maruz kalmış on dört kişiyle yapılan derinlemesine mülakatlara dayanmaktadır ve bu bireylerin nefret söylemine karşı geliştirdikleri yaratıcı müdahaleleri ve dayanışma pratiklerini tartışmaktadır. Araştırmanın temel bulguları, nefret söyleminin yarattığı kırılğanlıkla bireylerin kurduğu ilişkinin, direniş biçimlerinde belirleyici bir rol oynadığını göstermektedir. Bireyleri kırılğan konuma iten koşulların yakından tanınması, öznelerin günlük yaşamlarındaki politik failliği açığa çıkaran performansların altüst edici bir potansiyel taşıdığını ortaya koymaktadır. Ayrıca, yaralanabilirliğin sınıfsal boyutunun, kırılğanlığa karşı mesafe koyma eğilimiyle bağlantılı olduğu ve bu durumun fildişi bakış kavramıyla açıklanabileceği vurgulanmaktadır.

Çayelinden Öteye: Transformation of Women's Labor in the Eastern Black Sea Region of Turkey

İrem Kopuz

Boğaziçi University

Abstract

Small-scale farming in Turkey is built upon the unpaid family labor of women. Tea production in the Eastern Black Sea region of Turkey is an example. Today, these norms are challenged by material transformations and women's demand for change. This paper is based upon my fieldwork in the summers of 2023 and 2024 in the region, cities Artvin and Rize. I have conducted semi-structured interviews with 49 people, 29 of whom were women. My interlocutors varied in occupation, but they all engaged in tea production or continue to do so in their lives. In the region, many women do not own any land. My results showed that for many women, urban jobs are more than an income; it is a way of socializing and having social security. While having an opportunity to retire one day, they also have the social appropriation and the chance to participate actively in public life, and some start to sue their brothers for their rights from their father's lands. Their case shows us that the welfare state's employment-based social security policies left women without security because of the traditional patriarchal norms. With the current crisis in Turkey's neoliberal economy, many women have to work both in the tea fields and also in urban jobs. The precarity of women's labor deepens with the continuation of the traditional norms, yet women feel strong by being hardworking individuals. While the welfare state has been behaving according to the patriarchal norms, the neoliberal state does not choose favorites.

Çayelinden Öteye: Doğu Karadeniz'deki Kadın Emeğinin Dönüşümü

İrem Kopuz

Boğaziçi Üniversitesi

Özet

Türkiye'de küçük ölçekli tarım, kadınların karşılıksız aile emeği üzerine kurulu vaziyettedir. Türkiye'nin Doğu Karadeniz bölgesindeki çay üretimi de buna bir örnek teşkil etmektedir. Fakat günümüzde, bu kanıksanmış roller ülkenin ekonomik dönüşümleri ve kadınların değişim talebiyle sarsılmaktadır. Bu araştırma, 2023 ve 2024 yazlarında Karadeniz bölgesinin Artvin ve Rize şehirlerinde gerçekleştirdiğim saha çalışmasına dayanmaktadır. Yapılan 49 yarı yapılandırılmış görüşmenin 29'u kadınlardan oluşmaktadır. Görüşmeciler farklı mesleklere sahip olmakla beraber, hepsi hayatlarında çay üretimiyle uğraşmış veya hâlâ uğraşmakta olan kadınlardı. Bu görüşmeler sonucunda edinilen bulgular şu şekildedir: Bölgede birçok kadının mülk sahibi olmadığı görülmektedir. Birçok kadın için kentteki işler yalnızca bir gelir kaynağı değil, aynı zamanda sosyalleşme, sosyal güvence elde etme ve kamusal hayata aktif katılma fırsattır. Bu süreçte kadınlar emekli olma fırsatı bulmalarının yanı sıra, sosyal onay kazanmakta ve bazıları babalarının topraklarından hakları için kardeşlerine dava açmaya başlamaktadır. Bu durum, refah devletinin istihdama dayalı sosyal güvenlik politikalarının, geleneksel ataerkil normlar nedeniyle kadınları güvencesiz bıraktığını göstermektedir. Türkiye'nin neoliberal ekonomisindeki mevcut krizle birlikte, birçok kadın hem çay tarlalarında hem de kent işlerinde çalışmak zorunda kalmaktadır. Kadın emeğinin güvencesizliği, geleneksel normların kendilerine şehirde de alan bularak devam etmesiyle derinleşmekte; ancak kadınlar, çalışkan bireyler olarak kendilerini güçlü hissetmektedirler. Refah devletinin yarattığı eşitsizlik ataerkil normların bir uzantısı olarak betimlenebilecekken, neoliberal ekonominin etkilerinin herkes için daha ağır olduğunu görmekteyiz.

Young, Brutal and Digital: How Alt-Right Men Deploy Videographic Remixes in Turkey

İrem N. Topçu
Sabancı University

Abstract

In recent years, patriarchal men consider ganging up exclusively under the flag of their “God-given” manhood may not be enough against the contemporary forms of feminist and queer movements. Against these “threats” to the patriarchal privileges they possess, these men gather in digital spaces, called *manosphere*, to form a reactionary and malicious stance in opposition to the movements and subjects that challenge their hegemony. Nationalist extremism also feeds into some of these groups and hence, lays the foundations of the *alternative right*. While the phenomenon has been a focus of research in the field of masculinity studies, especially in the US, the alt-right’s birthplace, the literature is insufficient in discussions on the alt-right’s effect on non-American local masculinities through shared digital interactions. As a part of my thesis, this presentation will contextualize the emerging brutal presence of Turkey’s new ultra-nationalist, pro-militarist, and masculinist citizens in cyberspace with their usage of a new media method called videographic “edits” or “remixes” as propaganda tools. In the crossroads of nationalism, patriarchy, extremism, and digital culture, I argue that intersecting and shifting masculinities, as well as the contemporary dynamics of the gender regime, must be considered if we want to conduct a more precise analysis of systematic violence, whether online or in real life, symbolic or tangible. This is especially true in non-Western contexts where local identities with historical backgrounds collide with new and digitally globalized identities, resulting in shifting positions at the intersection of cyberspace and everyday life.

Genç, Agresif ve Dijital: Alternatif Sağ Erkekler Türkiye’de Videografik Remikslerini Nasıl Kullanıyor

İrem N. Topçu

Sabancı Üniversitesi

Özet

Ataerkil erkekler son dönemde sadece “Tanrı vergisi” erkeklikleri altında bir araya gelmenin çağdaş feminist ve kuir hareketlerine karşı yeterli olmadığına kanaat getirdi. Sahip oldukları ataerkil ayrıcalıklara yönelik bu “tehditlere” karşı, bu erkekler “manosfer” adı verilen dijital alanlarda bir araya gelerek hegemonyalarına meydan okuyan hareketlere ve öznelere karşı gerici ve agresif bir duruş sergilemekte. Bunun yanında aşırı milliyetçi hareketler de bu grupların kimilerini besleyerek literatürde “alternatif sağ” olarak adlandırılan hareketin temelini oluşturmaktadır. Bu durum alternatif sağın çıkış yeri olan ABD’de erkeklik çalışmaları alanında araştırmaların odak noktası olsa da, literatür, alternatif sağın artan dijital etkileşimler yoluyla Batılı olmayan yerel erkeklikler üzerindeki etkisine ilişkin tartışmalarda yetersiz kalmaktadır. Yüksek lisans tezimin bir parçası olarak bu sunum, Türkiye’nin yeni aşırı milliyetçi-militarist-ataerkil bireylerinin dijitalde ortaya çıkan acımasız varlığını, propaganda araçları olarak kullandıkları video "editler" veya "remiksler" adı verilen yeni medya yöntemi üzerinden bağlamlandıracaktır. Milliyetçilik, ataerki, aşırılık ve dijital kültürün kesiştiği noktada, ister çevrimiçi ister çevrimdışı, ister sembolik ister somut olsun, sistematik şiddetin daha hassas bir analizini yapmayı amaçlıyorsak, kesişen ve değişen erkekliklerin yanında toplumsal cinsiyet rejiminin çağdaş dinamiklerinin dikkate alınması gerektiğine inanıyorum. Bu, özellikle tarihi geçmişe sahip yerel kimliklerin yeni ve dijital olarak küreselleşmiş kimliklerle çarpıştığı ve dijital ile gündelik hayatın kesişiminde değişen konumlara yol açtığı Batı dışı bağlamlar için değerini korumaktadır.

Everyday Narratives on Intimate Partner Violence in Contemporary Turkey *Ethnographic Insights from Young Couples*

Karolin Iren Meri Tuncel
University of Oxford

Abstract

This paper is part of a larger doctoral research project on everyday negotiations of gender norms in Turkey. The paper investigates how everyday narratives on intimate partner violence (IPV) relate to broader societal structures of belief or, in other words, on what ideological grounds what kinds of narratives are being reproduced, adopted or rejected in everyday life. Following a social-constructivist lens, I explore this question empirically through a qualitative study of young couples' attitudes on IPV, primarily building on semi-structured in-depth interviews in five provinces across Turkey. Couples listen to a short vignette about IPV and evaluate the story in the vignette in conversation with me and their partners.

In terms of the narratives deployed, the 71 interviews conducted so far reveal among other things that 1) IPV is not a marginal phenomenon but frequently discussed – about one third of the participants speak about cases of IPV in their immediate environments 2) participants hear of feminist struggles to end IPV (and particularly femicide), mainly through social media, 3) most participants explicitly oppose hegemonic victim blaming narratives, and 4) participants have little trust in legal institutions and view institutional approaches such as the *Istanbul Convention* at best as deterrence tools for potential perpetrators. In terms of the ideologically grounded justifications of narratives on IPV, the interviews reveal that a) religious narratives are deployed mainly when discussing the different “nature” of men and women and b) no matter how religious the participants are, the familialist narrative that every family has the responsibility to protect their daughters, is the most prevalent ideological framework in the interviews.

Aile İçi Şiddete İlişkin Gündelik Anlatılar - Genç Çiftlerden Etnografik Bulgular

Karolin Iren Meri Tuncel

University of Oxford

Özet

Bu makale, Türkiye'de toplumsal cinsiyet normlarının gündelik müzakereleri üzerine daha geniş bir doktora araştırma projesinin bir parçasıdır. Makale, eşler arası şiddete (IPV) ilişkin gündelik anlatıların daha geniş toplumsal inanç yapılarıyla nasıl bir ilişki içinde olduğunu, başka bir deyişle, gündelik hayatta hangi ideolojik temeller üzerinde ne tür anlatıların yeniden üretildiğini, benimsendiğini veya reddedildiğini araştırmaktadır. Sosyal inşacı bir merceği takip ederek, bu soruyu genç çiftlerin IPV'ye ilişkin tutumları üzerine Türkiye genelinde beş ilde yarı yapılandırılmış derinlemesine görüşmelere dayanan nitel bir çalışma aracılığıyla araştırıyorum. Çiftler IPV hakkında kısa bir vinyet dinlediler ve vinyetteki hikayeyi benimle ve partnerleriyle sohbet ederek değerlendirdiler.

Kullanılan anlatılar incelendiğinde, şu ana kadar gerçekleştirilen 71 görüşme, diğer hususların yanı sıra şunları ortaya koymaktadır: 1) IPV marjinal bir olgu olmayıp sıklıkla tartışılmaktadır - katılımcıların yaklaşık üçte biri yakın çevrelerindeki IPV vakalarından bahsetmektedir, 2) katılımcılar IPV'yi (ve özellikle kadın cinayetlerini) sona erdirmeye yönelik feminist mücadeleleri çoğunlukla sosyal medya aracılığıyla duymaktadır, 3) çoğu katılımcı hegemonik mağdur suçlayıcı anlatılara açıkça karşı çıkmaktadır ve 4) katılımcılar yasal kurumlara çok az güvenmekte ve İstanbul Sözleşmesi gibi kurumsal yaklaşımları en iyi ihtimalle potansiyel failer için caydırıcı araçlar olarak görmektedir. IPV'ye ilişkin anlatıların ideolojik olarak temellendirilmiş gerekçeleri incelendiğinde, görüşmeler a) dini anlatıların esas olarak kadın ve erkeğin farklı "doğası" tartışılırken kullanıldığını ve b) katılımcılar ne kadar dindar olursa olsun, her ailenin kız çocuklarını korumakla yükümlü olduğu yönündeki aileci anlatının görüşmelerde en yaygın ideolojik bağlam olduğunu ortaya koymaktadır.

Mothers in Sex Work: Notes on Managing Two “Conflicting Identities”

Kemal Ördek

Middle East Technical University

Abstract

Motherhood and sex work are two separate and incompatible manifestations of the “cisgender woman” identity positioned according to dominant gender norms. While motherhood is attributed “sanctity,” sex work is portrayed as the destruction of women’s identity. This article examines how mothers in sex work negotiate their “prostitute” and “mother” identities. Based on semi-structured in-depth interviews conducted with nine mothers in the sex work sector in different cities of Turkey, this study examines how they manage the stigmas of “prostitute” and “unsuccessful mother.” According to this study, cisgender mothers in sex work are forced to conduct painful negotiations between “prostitution,” which has become a distorted identity, and motherhood. Drawing on the concepts of Goffman’s (1963) “disturbed identity,” Pheterson’s (1993) “whore stigma,” and Link and Phelan’s (2014) “power of stigma,” this article argues that mothers in sex work exhibit varying levels of “contextual subjectivity” patterns depending on the influence of the gender order they are in. These patterns are discussed in three themes: (1) “prostitution” as a “continuous identity” and not being able to be a mother, (2) “being a prostitute” without being a “prostitute” for “successful” motherhood, and (3) being able to be both a mother and a sex worker. Cisgender mothers in the field of sex work can either strengthen their motherhood in the face of stigma or become even more vulnerable with the identity of “prostitution”, which is a “disturbed” identity, depending on their capacity to manage structural conditions such as gender inequalities, gender-based violence and women’s poverty that lead them to do sex work. It is hoped that this study, which analyzes from a sociological perspective how cisgender mothers who do sex work manage two identities that are considered “conflicting” in the face of stigma, will inspire studies aimed at eliminating the victimization of this group that occurs under the influence of the dominant gender order.

Seks İşçiliği Alanındaki Anneler: “İhtilaflı” İki Kimliğin Yönetilmesine Dair Notlar

Kemal Ördek

Orta Doğu Teknik Üniversitesi

Özet

Annelik ve seks işçiliği, hâkim toplumsal cinsiyet normlarına göre konumlandırılan “*natrans kadın*” kimliğinin birbiriyle bağdaşmayan iki ayrı tezahürüdür. Anneliğe “*kutsiyet*” atfedilirken, seks işçiliği kadın kimliğinin tahrip edilmesi olarak resmedilmektedir. Bu makale, seks işçiliği alanındaki annelerin “*fahişe*” ve “*anne*” kimliklerini nasıl müzakere ettiklerini ele almaktadır. Türkiye’nin farklı şehirlerinde seks işçiliği sektöründe bulunan dokuz anne ile yapılan yarı yapılandırılmış derinlemesine görüşmelere dayanan bu çalışma, “*fahişe*” ve “*başarısız anne*” damgalarının onlar tarafından nasıl yönetildiğini incelemektedir. Bu incelemeye göre, seks işçiliği sektöründeki natrans anneler örselenmiş bir kimlik haline getirilen “*fahişelik*” ile annelik arasında sancılı müzakereler yürütmek zorunda kalmaktadır. Goffman’ın (1963) “*örselenmiş kimlik*”, Pheterson’un (1993) “*fahişe damgası*”, Link ve Phelan’ın (2014) “*damganın gücü*” kavramlarından istifade eden bu makaleye göre, seks işçiliği alanındaki anneler içinde buldukları toplumsal cinsiyet düzeninin etkisine bağlı olarak değişen seviyelerde “*bağlamsal öznellik*” örüntüleri sergilemektedir. Bu örüntüler üç tema ekseninde ele alınmaktadır: (1) “*sürekli bir kimlik*” olarak “*fahişelik*” ve anne olamamak, (2) “*başarılı*” bir annelik için “*fahişe*” olmadan “*fahişelik*” yapmak, ve (3) hem anne hem seks işçisi olabilmek. Seks işçiliği alanındaki natrans anneler, kendilerini seks işçiliği yapmaya sürükleyen toplumsal cinsiyet eşitsizlikleri, toplumsal cinsiyete dayalı şiddet ve kadın yoksulluğu gibi yapısal koşulları yönetebilme kapasitelerine bağlı olarak damgalanma karşısında anneliklerini tahkim edebilmekte veya “*örselenmiş*” bir kimlik olan “*fahişelik*” kimliği ile daha da kırılğan hale gelmektedir. Seks işçiliği yapan natrans annelerin damgalanma karşısında “*ihtilaflı*” addedilen iki kimliği nasıl yönettiğini sosyolojik açıdan analiz eden bu çalışmanın, bu grubun hâkim toplumsal cinsiyet düzeninin etkisiyle ortaya çıkan mağduriyetlerinin ortadan kaldırılması yönündeki çalışmalar için ilham olması umulmaktadır.

Queering the Resistance: Intersectionality within the Boğaziçi Students' Struggle for Subjecthood

Laura Vassileva
Charles University

Abstract

Drawing on an ethnographic study of resistance practices at Boğaziçi University, conducted from March to June 2023 and April to May 2024, this paper examines the activism of queer subjects who have become primary targets of both authoritarian intervention at the university and state-employed homophobia. It explores how, within the protest, queer individuals navigate their vulnerability and mobilize intersectionality to reclaim their queer subjectivity in the face of multifaceted power that seeks to render it invisible. Employing a multidisciplinary approach, this research integrates feminist and queer theories to analyze the complexities of resistance and marginalization in contemporary Turkey. It draws from anthropological theories of state and resistance to elucidate the dynamics of state, administrative, and police power, while also maintaining a focus on the local cultural and socio-political specificities of Turkey.

The paper emphasizes the significance of both intersectionality and queer assemblage, incorporating affect into the analysis. Queer assemblage illustrates how diverse identities with their affective capacities converge to form a robust embodied voice against the authoritarian management of social difference. By queering resistance, this study extends beyond traditional identity politics within protest movements and conventional forms of resistance, focusing on those that persist beyond initial mobilizations. In the context of Boğaziçi University, queer resistance manifests as a politics of presence, where queer subjecthood not only symbolizes freedom but also actively disrupts and challenges the state's pervasive violence and securitization strategies, highlighting the deep impact of these strategies on students' subjectivities, their relationships with the university, and the broader dynamics of social movements.

Direniş Queerleştirmek: Boğaziçi Öğrencilerinin Öznellik Mücadelesinde Kesişimsellik

Laura Vassileva
Charles University

Özet

Mart-Haziran 2023 ve Nisan-Mayıs 2024 tarihleri arasında Boğaziçi Üniversitesi'ndeki direniş pratikleri üzerine yapılan etnografik bir çalışmaya dayanan bu makale, hem üniversitedeki otoriter müdahalenin hem de devlet tarafından istihdam edilen homofobinin birincil hedefi haline gelen queer öznelerin aktivizmini inceliyor. Protesto kapsamında queer bireylerin kırılganlıklarını nasıl yönettiklerini ve bunu görünmez kılmaya çalışan çok yönlü iktidar karşısında queer öznelliklerini geri kazanmak için kesişimselliği nasıl harekete geçirdiklerini araştırıyor. Multidisipliner bir yaklaşım kullanan bu araştırma, günümüz Türkiye'sinde direniş ve ötekileştirmenin karmaşıklığını analiz etmek için feminist ve queer teorileri bütünleştiriyor. Devlet, idari ve polis gücünün dinamiklerini aydınlatmak için antropolojik devlet ve direniş teorilerinden yararlanırken, aynı zamanda Türkiye'nin yerel kültürel ve sosyo-politik özgünlüklerine odaklanmayı da sürdürüyor.

Makale, hem kesişimselliğin hem de queer bir araya gelişin önemini vurgulamakta ve duygulanımı analize dahil etmektedir. Queer bir araya geliş, çeşitli kimliklerin duygulanım kapasiteleriyle birlikte toplumsal farklılığın otoriter yönetimine karşı nasıl güçlü bir bedenlenmiş ses oluşturmak üzere bir araya geldiğini göstermektedir. Direniş queerleştiren bu çalışma, protesto hareketleri içindeki geleneksel kimlik politikalarının ve geleneksel direniş biçimlerinin ötesine geçerek, ilk seferberliklerin ötesinde devam edenlere odaklanıyor. Boğaziçi Üniversitesi bağlamında queer direniş, queer öznelliğin yalnızca özgürlüğü sembolize etmekle kalmayıp aynı zamanda devletin yaygın şiddet ve güvenlikleştirme stratejilerini aktif bir şekilde bozduğu ve bunlara meydan okuduğu bir mevcudiyet siyaseti olarak ortaya çıkıyor ve bu stratejilerin öğrencilerin öznellikleri, üniversiteyle ilişkileri ve toplumsal hareketlerin daha geniş dinamikleri üzerindeki derin etkisini vurguluyor.

Community Care in the Aftermath of Sexual Abuse

Melis Berk

Sabanci University

The article examines the concepts of survivor-centered approach, trauma-informed care, cultural humility and community care, which have been developed through the labor and demands of social movements in the Global North, particularly feminist and sexual violence survivor movements. I use this set of concepts and approaches, along with the theoretical grounding they are based on, to consider the possibilities of cultivating a culture of care that cares for survivors of sexual violence in Turkey. I use an autoethnographic methodology for the article, drawing on my master's thesis on the relationship between gendered experiences of violence and practices of political struggle. At the beginning, I convey the histories of the sexual violence survivor movement and the anti-psychiatric survivor movement, and then examine the practices of “support, care and solidarity after sexual violence” transformed by different social movements within the framework of cultural humility, the full-frame model, trauma-informed care and the survivor-centered approach. In examining the theoretical and practical meanings of each approach and concept, I draw on qualitative studies conducted with survivors of sexual violence, focusing on their experiences, needs and demands. I then discuss my experiences of institutional and community betrayal following my childhood sexual abuse, which prompted me to write this article; I reflect on our experiences seeking support, justice, and solidarity after surviving sexual violence; and I bring these experiences together with the concepts I explore throughout the rest of the article. I then propose queer feminist organizations as communities where survivor-centered, trauma-informed, and cultural humility based community care can be cultivated in light of the concepts and approaches I have discussed above; I offer four suggestions regarding the conditions for this care to flourish. In closing, I share the limitations of my study, which are based on qualitative methods and studies in English literature, along with contributions such as the inclusion of concepts and approaches I have discussed throughout the research in Turkish literature and the use of self-reflexive methods. Finally, I express the need for qualitative research on survivors of sexual violence in Turkey, their experiences, needs, demands and focuses, and studies on existing in academia as survivor-researchers.

Cinsel Şiddetten Sonra Topluluk Bakımı

Melis Berk

Sabancı University

Özet

Makale, Küresel Kuzeydeki toplumsal hareketlerin, özel olarak feminist ve cinsel şiddetten hayatta kalan hareketlerinin emek ve talepleri ile geliştirilen hayatta kalan odaklı yaklaşım, travma-bilgili bakım, kültürel alçakgönüllülük ve topluluk bakımı kavramlarını ele alıyor. Bu kavram seti ve yaklaşımları, dayandıkları teorik zemin ile birlikte Türkiye’de cinsel şiddetten hayatta kalanları gözetilen bir bakım kültürü yeşertilmesinin imkanlarını düşünmek üzere kullanıyorum. Makale için otoetnografik bir metodoloji kullanıyor ve toplumsal cinsiyetlendirilmiş şiddet deneyimleri ile politik mücadele pratikleri arasındaki ilişki üzerine yazdığım yüksek lisans tezine yaslanıyorum. Başlangıçta, cinsel şiddetten hayatta kalanlar hareketi ile anti-psikiyatrik hayatta kalan hareketinin tarihlerini aktarıyor, ardından farklı toplumsal hareketler tarafından dönüştürülen “cinsel şiddetten sonra destek, bakım ve dayanışma” pratiklerini kültürel alçakgönüllülük, tam çerçeve modeli, travma-bilgili bakım ve hayatta kalan odaklı yaklaşım çerçevesinde inceliyorum. Her bir yaklaşım ve kavramın teorik ve pratik anlamlarını irdelerken, cinsel şiddetten hayatta kalanlar ile yapılmış, onların deneyim, ihtiyaç ve taleplerine odaklanan nitel çalışmalardan yararlanıyorum. Sonrasında, bu makaleyi yazmama sebep olan, çocukluğumda yaşadığım cinsel istismarın ardından deneyimlediğim kurumsal ihanet ve topluluk ihaneti deneyimlerinden bahsediyor; cinsel şiddetten hayatta kaldıktan sonra destek, adalet ve dayanışma ararken yaşadıklarımız üzerine düşünüyor ve bu deneyimleri, makalenin geri kalanı boyunca incelediğim kavramlarla bir araya getiriyorum. Devamında ise, yukarıda bahsettiğim kavram ve yaklaşımlar ışığında, cinsel şiddetten sonra hayatta kalan odaklı, travma-bilgili, kültürel alçakgönüllülüğe dayalı bir topluluk bakımının yeşertilebileceği topluluklar olarak kuir feminist örgütlenmeleri öneriyor; bu bakımın yeşertilme koşullarına dair dört öneride bulunuyorum. Makaleyi bitirirken, incelememin nitel yöntemler kullanılarak yapılan ve İngilizce literatüre ait çalışmalara dayandırılmasına bağlı sınırlılıklarını, araştırma boyunca ele aldığım kavram ve yaklaşımların Türkçe literatüre dahil edilmesi ve özdeşimsel yöntemlerin kullanılması gibi katkılarla birlikte paylaşıyorum. Sonunda ise, Türkiye’de cinsel şiddetten hayatta kalanlarla, deneyim, ihtiyaç, talep ve odakları üzerine niteliksel araştırmalara ve hayatta kalan-araştırmacı olarak akademide var olmak üzerine çalışmalara duyduğumuz ihtiyacı dile getiriyorum.

The Relationship Between Gender-Based Violence and Political Struggle

Melis Berk

Sabancı University

Abstract

The purpose of the study is to understand the relationship between Gender-Based Violence (GBV) and political actions. Throughout the paper, I named the people who experienced GBV as “survivors” and the acts of resistance, advocacy and struggle as “political action”. The theoretical framework of the study is based on queer-feminist theory, reflexivity and survivor-informed approach. I conducted semi-structured interviews with 22 people from different cities, online and offline. The mean of their age was 36, and the age range was 20-67. I used a phenomenological design for the study. The participants shared that political actions helped them with their recovery process after the abuse, that the abuse sometimes led them to political action, and that they experienced a wide range of problems linked with their GBV experiences in political spaces. I observed that since I used a survivor-informed approach when I prepared the interview questions, experiences such as re-traumatization and being triggered during interviews are mostly prevented. The results were in line with the survivor-activism literature. Since the relationship between GBV and political action is an unstudied field in Turkish literature, it will be beneficial to work with different methods and wider participant groups for future research.

Toplumsal Cinsiyete Dayalı Şiddet ve Politik Mücadele İlişkisi

Melis Berk

Sabancı University

Özet

Araştırmanın amacı, toplumsal cinsiyete dayalı şiddet (TCDS) deneyimleri ile politik mücadele pratikleri arasındaki ilişkiyi anlamaktır. Araştırma boyunca şiddete maruz kalan kişilerden “hayatta kalan”, bu kişilerin direniş, savunuculuk ve mücadele deneyimlerinden “politik mücadele” olarak bahsettim. Araştırmayı kuir feminist teoriler, feminist metodoloji, özdüşünümsellik, şiddetsizlik ve bakım etiği ve hayatta kalan odaklı yaklaşım temelinde çerçvelendirdim. Araştırma için, Türkiye’nin farklı illerinde doğmuş ve yaşayan, farklı cinsiyetlerden 22 kişiyle yarı yapılandırılmış çevrimiçi ve yüz yüze görüşmeler yaptım. Katılımcıların yaş ortalaması 36, yaş aralığı 20-67 idi. Araştırma için fenomenolojik bir tasarım kullandım. Katılımcıların TCDS deneyimleri de, politik mücadele pratikleri de geniş bir yelpazedeydi: Kimi katılımcılar gözle taciz ve siber zorbalığı, kimileri ise cinsel istismar, ev içi şiddet, işkence ve öldürmeye teşebbüs deneyimlerini dile getirdi. Politik mücadele deneyimi bireysel aktivizm, örgütlü mücadele, sivil toplum çalışanı veya gönüllüsü olma, dijital aktivizm ve güncel politika takibi gibi farklı anlamlar ifade ediyordu. Katılımcılar, politik mücadelenin şiddet sonrasında iyileşmelerine yardımcı olduğunu, şiddetin kendilerini politik mücadeleye yönlendirdiğini, politik mücadelenin ise şiddeti anlamak ve çerçvelendirmekte önemli bir rol oynadığını, ancak bu iki faktörün hiçbir zaman yalıtılmış olmadığını, aynı zamanda şiddet deneyimi sonrasında mücadele alanlarında ve topluluklarında belirli sorunlarla karşılaştıklarını anlattı. Soruları hazırlarken hayatta kalan odaklı yaklaşımı kullanmış olmamın, tetiklenme ve yeniden travmatize olma gibi deneyimlerin önüne geçtiğini gördüm. Bulgular, hayatta kalan aktivizmi literatürüyle paralel çizgideydi. TCDS ve politik mücadele ilişkisi, özellikle Türkiye bağlamında çalışılmamış bir alan olduğu için, gelecek araştırmalarda farklı yöntem ve daha geniş gruplarla çalışılması önemli görünüyor.

Kaş Yaparken Göz Çıkarmak: Tasarım Nesnesi Olarak Harici Meme Protezleri ve Protez Sütyenleri

Melis Cankara

Bağımsız Araştırmacı

Özet

Medikal anlamda meme, kadınlarda süt bezleri ve bu bezlerdeki sütü meme başına taşıyan kanallardan oluşan, ikincil cinsiyet karakteri olan bir organdır. Temel işlevi süt salgılamak olsa da kadın kimliği ve cinselliği ile ilgili sembolik anlamlar taşır. Ortalama her sekiz kadından birinin hayatının bir döneminde karşı karşıya geldiği meme kanseri, doğurganlık ve kadınlıkla özdeşleşen bu organın karşı karşıya olduğu en büyük tehdittir. Meme kanserinin tedavisinde sıklıkla kullanılan cerrahi müdahalelerden birisi olan mastektomi ameliyatıyla, yalnızca bir organın değil, aynı zamanda bu sembolik anlamın da kaybı yaşanır.

“Kaybedilen memenin sembolik ve pratik olarak ikamesi mümkün müdür?” sorusuyla başlayan bu çalışmanın odağında harici meme protezleri ve protez sütyenleri bulunuyor. Hastanın kendi dokusuyla ya da protezle yapılan meme rekonstrüksiyonları medikal bir mesele olduğu için bu çalışmanın kapsamı dışındadır. Ancak ister cerrahi müdahaleyle yapılmış olsun ister harici olarak kullanılsın, bu protezler işleve değil dış görünüme yöneliktir.

Meme protezi, örneğin protez bir bacak gibi hareketi sağlayarak pratik bir amaca hizmet etmez. Bu, sadece dış görünüşü “düzeltmek” ve norma uymakla ilgili, forma dayalı bir çözümdür. Kozmetik protez olarak değerlendirilen bu ürünler, kadın bedeninin simetrisini korumak üzere tasarlanır. Peki, asimetric bir kadın bedeni mümkün değil midir? Dahası toplumsal norma uymaya çalışan bu üretimlerin kullanıcılarını incitebilecek bir eksiklik vurgusu yok mudur? Kamusal alanda gösterilmeyen meme, meme ucu ve sütyenin formu neden bu kadar önemlidir?

Bu çalışmada kitlesel olarak üretilen protez sütyenleri ile dünyanın farklı yerlerinde üretilen bireysel çözümler karşılaştırmalı olarak ele alınacaktır. Amaç, harici meme protezlerini ve protez sütyenlerini birer tasarım nesnesi olarak değerlendirerek, kadın bedenine dair yerleşik toplumsal algıyı tartışmaya açmaktır.

Doing More Harm Than Good: External Breast Prostheses and Prosthetic Bras as Design Objects

Melis Cankara

Independent Researcher

Abstract

Medically, the breast is an organ with secondary sexual characteristics, comprised of mammary glands and the ducts that carry milk from these glands to the nipple. Although its primary function is to produce milk, it carries symbolic meanings tied to female identity and sexuality. Breast cancer, which affects one in eight women at some point in their lives, poses a significant threat to this organ deeply associated with femininity and fertility. Mastectomy, a common surgical treatment for breast cancer, results not only in the physical loss of the breast but also in the loss of its symbolic significance.

This study, which begins with the question whether it is possible to symbolically and practically replace the lost breast or not, focuses on external breast prostheses and prosthetic bras. Reconstructions performed using the patient's own tissue or implants are medical concerns and are therefore beyond the scope of this study. However, be they realized through surgical intervention or used as external devices, these prostheses aim not to restore the lost organ's function but rather its appearance.

Unlike a prosthetic limb, a breast prosthesis does not serve a practical purpose like restoring mobility. Its sole purpose is to "fix" appearance and make it conform to social norms. Regarded as cosmetic prostheses, these devices are designed to maintain bodily symmetry. But is an asymmetrical female body truly unacceptable? Furthermore, don't these products, designed to rhyme with social expectations, risk emphasizing a sense of deficiency that might distress their users? Why is the shape of the breast, nipple, and bra—elements that are not visible in public space—deemed so important?

In this study, mass-produced prosthetic bras are compared with individual solutions created across different regions worldwide. The aim is to take external breast prostheses and prosthetic bras as design objects and to initiate a discussion on the established social perception of the female body.

(In)decent Practices of Disabled Women: Gender, Disability, and Activism in Populist Authoritarian Turkey

Mine Egbatan

University of Arizona

Abstract

Turkey is increasingly described as a populist authoritarian country, governed in the name of “the people” by a party that has seized control of most parts of the state and media. Populism’s fluidity as a concept is often noted, as is its Left and Right variants (Urbinati 2019), but it is commonly seen as relational: “us” versus “them” (Laclau 2005), and as such is arguably about identity creation “in which moral boundaries between groups are redrawn” (Gidron & Bonikowski 2013). Such moral boundaries rely on, reproduce, and indeed enforce patriarchal norms. The ruling AKP often portrays feminists or LGBTI activists as “indecent” and even deviant, threatening the unity of the nation, family values, the morality of society, and the social fabric. However, in public speeches President Erdogan refers to “*engelli kardeslerimiz*” (“our disabled siblings”), rhetorically establishing “their” kinship to “us” all that erases disabled women’s gender and political identities. This dichotomy of “decent/indecent” made some disabled women link their disability activism with struggles against patriarchy and other forms of discrimination, while others rely on this “decent” identity to press their demands in formats the state expects and approves of. This paper explores how activist practices of disabled women living in Istanbul and Ankara are imbricated with contrasting gendered identities, and how these practices relate to the populist authoritarian context of Turkey.

Engelli Kadınlar Uygun(suz) Uygulamaları: Popülist Otoriter Türkiye’de Toplumsal Cinsiyet Engellilik ve Aktivizm

Mine Egbatan

Arizona Üniversitesi

Özet

Türkiye, giderek daha fazla, devletin ve medyanın büyük bir bölümünü kontrol eden bir parti tarafından “halk” adına yönetilen popülist otoriter bir devlet olarak tanımlanmaktadır. Popülizmin hem sol hem de sağ varyantlarıyla (Urbinati 2019) kavramsal olarak akışkan olduğu sıkça belirtilse de, genellikle “biz” ve “onlar” (Laclau 2005) karşıtlığı üzerinden, gruplar arasındaki ahlaki sınırların yeniden çizildiği bir kimlik yaratma süreci olarak görülür (Gidron & Bonikowski 2013). Bu ahlaki sınırlar, ataerki normları pekiştirir ve yeniden üretir. İktidar partisi AKP, feministleri ve LGBTI aktivistlerini sıklıkla “ahlaksız” ve sapkın olarak nitelendirerek ulusal birliği, aile değerlerini, toplumsal ahlakı ve sosyal dokuyu tehdit ettiklerini öne sürer. Ancak, Cumhurbaşkanı Erdoğan, kamuya açık konuşmalarında “engelli kardeşlerimiz” ifadesini kullanarak, engellileri “biz”e ait olarak tanımlar; bu da engelli kadınların cinsiyet ve politik kimliklerini siler. Bu “ahlaklı/ahlaksız” ikiliği, bazı engelli kadınların engellilik aktivizmini ataerki ve diğer ayrımcılık biçimlerine karşı mücadelelerle ilişkilendirmesine yol açarken, bazıları taleplerini devletin onayladığı çerçeveler içinde savunmak için bu “ahlaklı” kimliğe dayanır. Bu çalışma, İstanbul ve Ankara’daki engelli kadın aktivistlerin bu zıt kimlikleri Türkiye’nin popülist otoriter bağlamında nasıl kullandıklarını inceliyor.

IMM Women’s Vision for Gender Equality

Nazlı Enif Yavuz Dipşar

İstanbul Metropolitan Municipality Social Services Department

Abstract

Gender equality is a principle that aims for every individual to have equal rights and opportunities, regardless of gender. In this direction, empowering women in social, economic, and political spheres is a fundamental necessity. With a commitment to equality, we strive to reach all segments of society in a fair and equitable manner. As a municipality, we carry out various projects to increase women’s access to education, employment, and leadership positions. In the context of combating violence, we provide multilingual support services available 24/7, where individuals can access assistance against discrimination and violence, find shelter if needed, and receive psychosocial support. To combat gender stereotypes, we conduct training programs and awareness campaigns, aiming to raise consciousness about equality and challenge ingrained gender roles within society. Toward our goal of women’s empowerment, we are developing protective and preventive services. Our objective is to create an inclusive, equal, and just urban life through the strategic planning and performance management of social services that are gender-sensitive, in cooperation with both internal and external stakeholders of the municipality. To encourage women to step beyond traditional gender roles, we develop training programs to enable them to gain skills in traditionally male-dominated fields. We support women’s economic empowerment by offering entrepreneurship training, assisting them in establishing their own businesses. Additionally, we facilitate women’s participation in the workforce through initiatives such as services for the disabled and childcare. The steps we take toward gender equality and women’s empowerment are foundational to sustainable development.

Geleceğe Eşit Adımlarla: İBB'nin Toplumsal Cinsiyet Eşitliği ve Kadının Güçlenmesine Yönelik Çalışmaları

Nazlı Enif Yavuz Dıpşar

İstanbul Büyükşehir Belediyesi Sosyal Hizmetler Dairesi Başkanlığı

Özet

Toplumsal cinsiyet eşitliği ve kadının güçlendirilmesi alanındaki hizmetlerimizi SU Gender Konferansı'nda paylaşmaktan mutluluk duyarız. Toplumsal cinsiyet eşitliği, her bireyin cinsiyetine bakılmaksızın eşit haklara, fırsatlara sahip olmasını hedefleyen bir ilkedir. Aynı doğrultuda, kadınların toplumsal, ekonomik ve politik alanda güçlendirilmesi temel gerekliliktir. Bizler, eşitliğe adanmış yaklaşımımızla toplumun her kesimine adil ve eşit bir şekilde ulaşabilmeyi hedefliyoruz. Belediye olarak, kadınların eğitim, istihdam ve liderlik pozisyonlarına erişimini artırmak için çeşitli projeler yürütmekteyiz. Şiddetle mücadele kapsamında; ayrımcılığa ve şiddete karşı 7/24 çok dilli destek birimlerine ulaşabilecekleri, gerekli durumlarda barınma ihtiyaçlarını karşılayabilecekleri, psiko- sosyal destek alabilecekleri çalışmalar gerçekleştiriyoruz. Toplumsal cinsiyet kalıp yargılarıyla mücadele etmek için eğitim programları, farkındalık kampanyaları yürütüyoruz. Böylece, eşitlik bilincini artırmayı, toplumda kalıplaşmış cinsiyet rolleriyle mücadele etmeyi hedefliyoruz. Kadının güçlendirilmesi hedefi doğrultusunda, koruyucu ve önleyici hizmetler geliştiriyoruz. Sosyal hizmet faaliyetlerinin toplumsal cinsiyete duyarlı stratejik plan ve performans yönetimine uygun planlanmasına yönelik, belediye içi ve dış paydaşlarla birlikte kapsayıcı, eşit ve adil kent yaşamının inşasını amaçlıyoruz.

Geleneksel cinsiyet rolleri dışına çıkararak kadınların kendilerini erkek egemen iş kollarında yetiştirebilmesi amacıyla eğitimler geliştiriyoruz. Kadının ekonomik güçlenmesi için girişimcilik eğitimleri sunarak, kadınların kendi işlerini kurmalarını destekliyoruz. Ayrıca, engelli ve çocuk bakım hizmetleri gibi uygulamalarla kadınların istihdama katılımına katkı sunuyoruz. Toplumsal cinsiyet eşitliğinin sağlanması ve kadının güçlendirilmesi yönünde attığımız adımlar, sürdürülebilir kalkınmanın temel taşlarından biridir. SU Gender Konferansı'nda yerel düzlemde hareketle, bilgi ve deneyimlerimizi aktarmayı, bu alanda daha geniş işbirlikleri geliştirmeyi amaçlıyoruz. Konferansın, toplumsal cinsiyet eşitliği ve kadının güçlendirilmesi alanında farkındalık yaratma ve yenilikçi çözümler geliştirme açısından önemli bir platform olduğuna inanıyoruz.

Construction of Gender in Health Policies: Menopause

Ayça Kurtoğlu & Nevruz Ceren Turanlıgil
Acibadem Mehmet Ali Aydınlar University

Abstract

Health is a key field in which gender is constructed and performed. This study considers reproduction as a health issue and focuses on menopause, the process by which women's reproductive capacities end, and analyses how the process of menopause is included in Turkey's two principal policy documents, namely the 2019-2023 Strategic Plan of the Ministry of Health and the 2021-2026 Healthy Aging Action Plan, including its implementation program, which adopts the principle of "Improvement of Health During Life and Healthy Aging." One of the two complementary aims of the analysis is to discuss the content of the gendered construction of the female body in health policies. The second is to facilitate the questioning of the female body as constructed in the policy documents by assessing the above-mentioned Strategic Plan and Action Plan, including its Implementation Program from the perspective of the life course approach, adopted by the World Health Organization to realise the goal of "healthy life at all ages" defined in the 2020-2030 Health Agenda as a way to ensure gender equality, a fundamental norm of human rights instruments, and intergenerational justice. The foremost reason as to why the phenomenon of menopause is taken up to analyse the health policies is that both ways in which the woman constructed in relation to motherhood are embedded in the health policies, and what may be the consequences of such a construct for women to have "healthy life at all ages" are of critical importance. This study first presents basic concepts, including the life-course approach. Then, the Strategic Plan, and the Action Plan including its Implementation Program are analysed in relation to the "menopause process." Both the consequences of the construction of the female body in policy documents in relation to the prohibition of discrimination and suggestions on the axes of discussion are presented in the conclusion.

Sağlık Politikalarında Toplumsal Cinsiyetin İnşası: Menopoz

Ayça Kurtoğlu & Nevruz Ceren Turanlıgil
Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar University

Özet

Sağlık alanı, toplumsal cinsiyetin inşa ve icra edildiği anahtar alanlardan biridir. Önerilen çalışma, toplumsal cinsiyetin inşasında temel bir unsur olan üreme bağlamında kadınların üreme kapasitelerinin sonlandığı süreç olan menopoz konusuna odaklanmakta ve T.C. Sağlık Bakanlığının 2019-2023 Stratejik Planı ve “Yaşam Boyu Sağlığın Geliştirilmesi ve Sağlıklı Yaşlanma” ilkesini benimsemiş olan Türkiye Sağlıklı Yaşlanma Eylem Planı ve Uygulama Programı 2021-2026 belgelerinde menopoz sürecinin nasıl yer aldığını analiz etmektedir. Analizin birbirinin tamamlayıcısı olarak kurgulanan iki temel hedefinden ilki kadın bedeninin devletin sağlık politikalarında cinsiyetli inşasının içeriğini tartışmaktadır. İkincisi ise adı geçen Stratejik Plan ile Eylem Planı ve Uygulama Programını, Dünya Sağlık Örgütü’nün, 2020-2030 Sağlık Gündeminde tanımladığı “her yaşta sağlıklı yaşam” hedefini insan hakları enstrümanlarının temel bir normu olan toplumsal cinsiyet eşitliğini sağlayacak ve kuşaklararası adaleti gözetecek şekilde hayata geçirmek olarak benimsediği yaşam güzergahı yaklaşımı çerçevesinde değerlendirerek, politika belgelerinde inşa edilmiş olan kadın bedeninin sorgulanmasına aracılık etmektedir. Sağlık politikaları bağlamında menopoz olgusunun seçilmesinde en önemli nedeni, annelikle özdeşleştirilerek inşa edilen kadın kurgusunun sağlık politikalarına nasıl yansıdığını ve bunun kadınlar için “her yaşta sağlık” için sonuçlarını tartışmak bağlamında kritik önemde olduğunun düşünülmesidir. Önerilen çalışmada ilk olarak yaşam güzergahı yaklaşımı dahil temel kavramlar sunulmaktadır. Ardından adı geçen Stratejik Plan ile Eylem Planı ve Uygulama Programı “menopoz süreci” ile ilişkili olarak analiz edilmektedir. Sonuç bölümünde ise kadın bedeninin politika belgelerindeki inşasının ayrımcılık yasağı bağlamında sonuçları ile tartışma eksenlerine dair öneriler sunulmaktadır.

Was Zabel Yesayan a Feminist? Exploring Writing as a Performative Act and Desire-Centered Reading

Nora Tataryan

Kadir Has University

Abstract

This paper focuses on a pivotal moment when Zabel Yesayan (1878-1943), an Armenian author born in Istanbul who lived there until the age of 37, was rediscovered between 2006 and 2010, after being almost completely erased from modern Turkey following the Armenian Genocide. It reinterprets the premises of this rediscovery, particularly through the lens opened by philosopher Marc Nichanian. By examining Yesayan's two literary works—"The Last Cup" (Verchin Pajagi, 1917) and "In the Waiting Room" (Isbasman Srahin Mech, 1903)—as feminist performative acts, this paper highlights the problems associated with the established opinion that compartmentalizes Yesayan's activist feminist work from her writings centered on womanly desire. The suggestion that these two realms are not exclusive but complementary allows for a critical examination of the reception of Yesayan's work. It also has the potential to reveal the heteronormative constraints imposed by various representational regimes surrounding women's desire and to expand the sphere of intersectional feminism in relation to the position of readership. Since this critical engagement is part of a larger methodological debate that precedes Yesayan's rediscovery, the paper also aims to explore how the reader's desire to view work as feminist or not is a contested realm and equally a subject of this discussion.

Zabel Yesayan Feminist miydi? Performatif Bir Eylem Olarak Yazmak ve Arzu Odaklı Okumanın Açtığı İmkanlar

Nora Tataryan

Kadir Has Üniversitesi

Özet

Ermeni yazar Zabel Yesayan (1878-1943), İstanbul'da doğmuş ve 37 yaşına kadar burada yaşamıştır. Ancak entelektüel mirası, 2000'lerin başına kadar Türkiye'nin edebiyat ve feminist kanonunda yer almamıştır. Bu bildiri, Yesayan'ın 2006-2010 yılları arasında yeniden keşfedildiği dönemi, felsefeci Marc Nichanian'ın sunduğu perspektif aracılığıyla ele almayı amaçlamaktadır.

Bu bağlamda, Yesayan'ın "Son Kadeh" (*Verchin Pajagi*, 1917) ve "Bekleme Odasında" (*Isbasman Srahin Mech*, 1903) başlıklı iki edebi eseri feminist performatif eylemler olarak incelenecektir. Çalışmada, Yesayan'ın aktivist feminist çalışmaları ile kadın arzusu merkezli novellaları arasında yapılan geleneksel ayırım eleştirilecektir. Bu iki hattın birbirini dışlayan değil, aksine tamamlayan alanlar olarak görülmesi gerektiği savunulacaktır. Bu yaklaşım, Yesayan'ın eserlerine yönelik eleştirel bir okuma zemini sunarken, kadın arzusu etrafında kurulan temsili rejimlerin dayattığı heteronormatif kısıtlamaları da tartışmaya açmayı hedeflemektedir.

Ayrıca, Yesayan'ın yeniden keşfini önceleyen daha geniş bir bağlamda, okuyucunun bir eseri feminist olarak görme arzusunun kendisi de sorunsallaştırılacaktır. Bu eleştirel çerçeve, Yesayan'ın entelektüel mirasının feminist performatif eylemler bağlamında yeniden değerlendirilmesi için bir imkân sunmaktadır.

“Turkish Men”, “Turkish Women” and “Syrian Women”: Power Relations, Oppression and Control Mechanisms in the Polygamous Household

Nurgül Certel
Kocaeli University

Abstract

In this study, I focus on the polygamous marriages established by Turkish men with Syrian women after the Syrian forced migration. Although polygamy and polygamous marriages with Syrian women have been a long-standing practice in Turkey, especially in border cities, the brokers who have emerged after forced migration to introduce women to men and the money paid to them show that these marriages after forced migration are practiced with practices closer to human trafficking. The fact that polygamous marriages, which are already a framework of unequal relationships and intensive violence, are established with migrant women shows that the oppression of women is reinforced by new agendas such as migration. My interviews with all three parties in polygamous marriages - Turkish men, Turkish women to whom they had civil marriages, and Syrian women to whom they had religious ceremonies - provided an outline of oppression. With the Syrian woman's identity placed as an object of comparison against the Turkish woman, the areas of competition between the two women have been domestic labor, care and sexuality. The different status of women in the same union (civil marriage versus *imam* marriage, citizenship versus temporary protection status) has also deepened inequality and violence. In the polygamous household, the whole process was managed under the control of the man through two concepts: consent and justice. The household is constructed as a space where the roles and practices of femininity and masculinity are reproduced. While the concepts emphasized by men present the areas in which women are controlled, the concepts emphasized by women present patriarchal bargains. With the competition between two women, it becomes clear where the control and pressure on women is established, and women's loss of rights increases due to their different status.

“Türkiyeli Erkekler”, “Türkiyeli Kadınlar” ve “Suriyeli Kadınlar”: Çok Eşli Hanedeki Güç İlişkileri, Baskı ve Denetim Araçları

Nurgül Certel

Kocaeli Üniversitesi

Özet

Bu çalışmada Türkiyeli erkeklerin Suriyeli kadınlarla Suriye zorunlu göçü sonrası kurduğu çok eşli evlilikleri konu ediniyorum. Türkiye’de çok eşlilik ve Suriyeli kadınlarla çok eşli evlilikler özellikle sınır kentlerde uzun yıllardır devam eden bir pratik olsa da zorunlu göç sonrası kadınlarla erkekleri tanıştırmak üzere ortaya çıkan araçlar ve onlara ödenen paralar göstermektedir ki zorunlu göç sonrası bu evlilikler insan ticaretine yaklaşan pratiklerle uygulanmaktadır. Halihazırda eşitsiz ilişkiler bütünü olan ve şiddet yoğun çok eşli evliliklerin göçmen kadınlarla kuruluyor olması, kadınlar üzerinde kurulan tahakkümün göç gibi yeni gündemlerle pekiştirildiğini göstermektedir. Çok eşli evliliklerin üç tarafıyla da -Türkiyeli erkekler, resmi nikahlı evli oldukları Türkiyeli kadınlar, dini törenle birliktelik kurdukları Suriyeli kadınlar- yaptığım görüşmeler baskının ana hatlarını sunmuştur. Türkiyeli kadın karşısına bir kıyas nesnesi gibi konulan Suriyeli kadın kimliği ile iki kadın arasında yaratılan rekabetin alanları ev içi emek, bakım ve cinsellik olmuştur. Aynı birlikteliğin içinde olan kadınların farklı statüleri de (resmi nikah-*imam* nikahı, vatandaşlık-geçici koruma statüsü) eşitsizliğin ve şiddetin derinleşmesine neden olmuştur. Çok eşli hanede erkeğin tekelinde iki kavram üzerinden tüm süreç yönetilmiştir: *rıza* ve *adalet*. Hane ise kadınlık ve erkeklığe ilişkin rollerin ve pratiklerin yeniden üretildiği bir mekân olarak kurgulanmıştır. Erkeklerin öne koydukları kavramlar kadınların hangi alanda denetlendiğini sunarken kadınların öne çıkardığı kavramlar ataerkil pazarlıklarını sunmaktadır. İki kadın arasında yaratılmaya çalışılan rekabetle denetim ve baskının nerelerde kurulduğu belirginleşmekte, kadınların farklı statüleri nedeniyle hak kayıpları artmaktadır.

Between the Secular and the Sacred: Fictions of Modern Masculinities in Early Republican Novels

Nurseli Gamze Korkmaz

Ankara Yıldırım Beyazıt University

Abstract

In this study, the relationship established by young male figures in early republican novels with the sacred space will be discussed in the context of gender roles. In the period in question, the national identity construction process accompanying the modernization policies carried out caused sharp transformations in the life practices of different segments of the society; on the other hand, this process also shaped the new human model that was desired to be created. It can be thought that in the rapidly transforming society, both the identity policies carried out by the Kemalist ideology and the transformation created in the society by the modernization process spreading over a long period of time led to significant ruptures in gender roles. It is thought that following this transformation through novel figures will lead to remarkable results on how secularization processes shape the relationship established by male figures with the sacred, especially while constructing their spheres of power. When the love relationships which are at the center of the plot in a large part of these novels are analyzed, it is seen that although male figures define themselves as positivists, they can sometimes instrumentalize the sacred when they perceive the modernization / secularization processes as a threat to their spheres of power. This instrumentalization enables young male figures to preserve their own spheres of power, and therefore the idealized form of masculinity, while at the same time providing clues about the crises of faith experienced by these figures in their inwardness. Accordingly, the main purpose of the study is to analyze such sequences in the selected novels, where sacred and secular values are intertwined, to develop in-depth interpretations on the forms of masculinity constructed by the identity policies of the early republican period and to reveal the contradictory aspects of this construction. Thus, it will be revealed to what extent the main male figures in the novels of the early republican period, which have been analyzed intensively in the context of women's liberation until today, internalized the masculine roles constructed by modernization policies and to what extent the sphere of power attributed to masculinity provides a consistent framework. In the study, how the relationship established by young male figures with the sacred determines their relationship with women and/or their relationship with women determines their relationship with the sacred will be discussed in the context of the idealized gender roles of the period through thirteen novels selected from different authors. The theoretical basis of the study will be formed by the literature on masculinity studies in English and Turkish, and this literature will also determine the conceptual framework. In addition to the thirteen novels selected as samples for the study, the literature on literary history and criticism, political science and sociology related to the early republican period will constitute the secondary sources of the study.

Seküler ile Kutsal Arasında: Erken Cumhuriyet Dönemi Romanlarında Modern Erkeklik Kurguları

Nurseli Gamze Korkmaz
Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

Özet

Bu çalışmada erken cumhuriyet dönemi romanlarındaki genç erkek figürlerin, kutsal alan ile kurdukları ilişki, toplumsal cinsiyet rolleri bağlamında tartışılacaktır. Söz konusu dönemde, yürütülen modernleşme politikalarına eşlik eden ulusal kimlik inşa süreci toplumun farklı kesimlerinin yaşam pratiklerinde keskin dönüşümlere neden olmuş; öte yandan yaratılmak istenen yeni insan modelini de biçimlendirmiştir. Hızla dönüşen toplumda gerek Kemalist ideolojinin yürüttüğü kimlik politikaları gerekse uzun bir sürece yayılan modernleşme sürecinin toplumda yarattığı dönüşümün, cinsiyet rollerinde de önemli kırılmalara yol açtığı düşünülebilir. Söz konusu dönüşümü roman figürleri üzerinden takip etmenin, sekülerleşme süreçlerinin özellikle erkek figürlerin iktidar alanlarını inşa ederken kutsalla kurdukları ilişkiyi nasıl biçimlendirdiğine dair dikkat çekici sonuçlara ulaştıracağı düşünülmektedir. Bu romanların büyük bir bölümünde kurgunun merkezinde yer alan aşk ilişkileri analiz edildiğinde, erkek figürlerin her ne kadar kendilerini pozitivist olarak görseler de zaman zaman modernleşme / sekülerleşme süreçlerini kendi iktidar alanlarına yönelik bir tehdit olarak algıladıklarında kutsal araçsallaştırdıkları görülmektedir. Bu araçsallaştırma, genç erkek figürlerin kendi iktidar alanlarını, dolayısıyla da idealize edilen erkeklik formunu korumalarını sağlarken aynı zamanda bu figürlerin kendi iç dünyalarında yaşadıkları inanç krizlerine dair de ipuçları sunar. Buna göre çalışmanın temel amacı, seçilen romanlarda kutsal ve seküler değerlerin iç içe geçtiği bu türden sekansların analiz edilerek erken cumhuriyet dönemi kimlik politikalarının kurguladığı erkeklik biçimleri üzerine derinlemesine yorumlar geliştirmek ve bu kurgunun çelişkili taraflarını ortaya koymaktır. Böylelikle bugüne kadar yoğunlukla kadın özgürleşmesi bağlamında analiz edilen erken cumhuriyet dönemi romanlarındaki başat erkek figürlerin, modernleşme politikaları ile kurgulanan erkeklik rollerini ne ölçüde içselleştirdikleri ve erkekliğe atfedilen iktidar alanının ne ölçüde tutarlı bir çerçeve sunduğu ortaya konmuş olacaktır. Çalışmada farklı yazarlardan seçilen on üç roman üzerinden genç erkek figürlerin kutsalla kurdukları ilişkinin kadınlarla ve / veya kadınlarla kurdukları ilişkinin kutsalla olan ilişkilerini nasıl belirlediği dönemin idealize edilen cinsiyet rolleri bağlamında tartışılacaktır. Çalışmanın kuramsal temelini, İngilizce ve Türkçe erkeklik çalışmaları literatürü oluşturacak, söz konusu literatür kavramsal çerçeveyi de belirleyecektir. Çalışmaya örneklem olarak seçilen on üç romana ek olarak erken cumhuriyet dönemine ilişkin edebiyat tarihi ve eleştirisi, siyaset bilimi ve sosyoloji alanlarında ortaya konan literatür ise çalışmanın ikincil kaynaklarını oluşturacaktır.

An Evaluation Of The Content And Student Learning Outcomes Of The Feminist Social Work Course In The Context Of Critical Thinking: The Case Of Hacettepe University

Özlem Cankurtaran, Gizem Akoğlu, Ali Dikmen, Özlem Gözen
Hacettepe University

Abstract

Social work education in Turkey began in 1959 with the support of the United Nations. In 1998, a commission was established to restructure curriculum programs to align Turkey's social work education with European standards. However, this curriculum, which was introduced in 2001-2002, did not include a course on women and/or gender. Following the Fourth World Conference on Women held in Beijing in 1995, Turkey's educational curriculum was reshaped. Gender equality policies, which began to develop in Turkish universities in the 2000s, have gained momentum since 2010. In this regard, courses on women and gender, titled Women's Issues and Social Work, Women and Social Services for Women, and Gender and Social Work, were offered in the social work department at Hacettepe University between 2002 and 2013. By 2013, the course was renamed "Feminist Social Work." The aim of this study was to learn about the trainings on gender and the volunteer activities, if any, carried out by the students who took this course in the fall semester of 2022-2023, to understand their expectations from this course, to learn their thoughts on gender equality and their experiences of discrimination. Additionally, in relation to the development of critical thinking, students who voluntarily participated in the research were asked what they learned from the weekly course content, how they learned it, the importance of this learning from a professional perspective, and how it could be applied to professional practice. Their responses to the research questions will be analyzed using the critical discourse analysis method. Critical discourse analysis focuses on how different social phenomena such as gender and race, power relations, hegemony, discrimination, and the transformation of social structures are reflected to individuals and society through language construction and how this reflection works in the context of ideologies, values, and identity definitions.

Feminist Sosyal Hizmet Dersinin İçeriği Ve ğreci Kazanımlarının Eleştirel Düşünme Bağlamında Değerlendirilmesi: Hacettepe Üniversitesi Örneği

Özlem Cankurtaran, Gizem Akoğlu, Ali Dikmen, Özlem Gözen
Hacettepe Üniversitesi

Özet

Türkiye’de sosyal hizmet eğitimi 1959 yılında Birleşmiş Milletler’in desteğiyle başlamıştır. Türkiye’deki sosyal hizmet eğitiminin Avrupa ile eşdeğerliği sürecinde müfredat programlarının yeniden yapılandırılması amacıyla 1998 yılında bir komisyon kurulmuştur. Ancak 2001-2002 yıllarında uygulamaya başlanan bu müfredat içerisinde kadın ve/veya toplumsal cinsiyet konulu bir ders yer almamıştır. 1995 yılında Pekin’de düzenlenen IV. Dünya Kadınlar Konferansı neticesinde, Türkiye’deki eğitim müfredatı yeniden şekillenmiştir. Türkiye’deki üniversitelerde 2000’li yıllarda gelişmeye başlayan toplumsal cinsiyet eşitliği politikaları, 2010 yılından itibaren ivme kazanmıştır. Bu doğrultuda, Hacettepe Üniversitesi sosyal hizmet bölümünde 2002-2013 yılları arasında Kadın Sorunları ve Sosyal Hizmet, Kadın ve Kadına Yönelik Sosyal Hizmetler, Toplumsal Cinsiyet ve Sosyal Hizmet isimleriyle kadın ve toplumsal cinsiyet konulu dersler verilmiştir. 2013 yılına gelindiğinde ders “Feminist Sosyal Hizmet” adını almıştır. Bu araştırma ile bu dersi 2022-2023 güz döneminde alan öğrencilerin toplumsal cinsiyet konusunda aldıkları eğitimleri ve varsa yürüttükleri gönüllü faaliyetleri öğrenmek, bu dersten beklentilerini anlamak, toplumsal cinsiyet eşitliğine dair düşüncelerini ve ayrımcılığa maruz kalma deneyimlerini öğrenmek amaçlanmıştır. Bununla birlikte eleştirel düşüncenin gelişimi ile ilgili olarak, araştırmaya gönüllü katılım gösteren öğrencilere haftalık ders içeriklerinden ne öğrendikleri ve bunları nasıl öğrendikleri, mesleki açıdan bu öğrenmenin önemi ve mesleki uygulamalara nasıl aktarılacağı hakkında sorular sorulmuştur. Araştırma sorularına verdikleri yanıtlar eleştirel söylem analizine tabi tutulacaktır. Eleştirel söylem analizi ideolojiler, değerler, kimliğe ilişkin tanımlamalar bağlamında cinsiyet ve ırk, güç ilişkileri, hegemonya, ayrımcılık, sosyal yapıyı değiştirme gibi farklı toplumsal olguların dilin kurgulanması aracılığıyla bireylere ve topluma nasıl yansıdığı ve bu yansımanın nasıl işlediğine odaklanır.

Creating a Fictional Avant-Garde Women Artist

Özlem Şimşek

Istanbul Topkapı University

Abstract

This study focuses on the series "Neriman Hanım/Portrait of the Artist as a Performative Fiction" that I produced between 2019-2022. In this performative series, Neriman Hanım, the main character of Peyami Safa's novel "Fatih-Harbiye" published in 1931, is re-imagined as an avant-garde women artist who lived in Istanbul between 1911-1951 and produced surrealist works.

In his novel "Fatih-Harbiye", Peyami Safa narrates the anxiety of losing the identity of a country in the process of Westernization through the choice of the novel's women character Neriman Hanım. He places two neighborhoods representing the East and the West, Fatih and Harbiye, and two men, Şinasi and Macit, opposite Neriman Hanım. Neriman Hanım, who struggles between two cultures and two men throughout the novel, chooses the East, Fatih and Şinasi at the end of the novel. Thus, cultural tensions are eliminated and the ideal women image is established. In the series "Neriman Hanım/Portrait of the Artist as a Performative Fiction", the main character of the novel is redesigned as an avant-garde artist through a fictional archive consisting of letters, newspaper and magazine clippings, photographs, films and works of art. Neriman Hanım is included in the historical narrative by using documents and found photographs from real archives such as SALT Research and the Ottoman Period Music Application and Research Center (OMAR) together with fictional visual images. The photographic and film works produced as Neriman Hanım reflect the identity, memory and gender crises caused by the Ottoman-Turkish modernization-Westernization process, while at the same time containing a deep opposition to boundaries and norms. In this paper, the approaches adopted in the series "Mrs. Neriman/Portrait of the Artist as a Performative Fiction" will be interpreted in order to critically examine the ideal women image, historical narrative and notion of identity represented in one of the canonical texts of the period.

Kurmaca Bir Avangart Kadın Sanatçı Yaratmak

Özlem Şimşek

İstanbul Topkapı Üniversitesi

Özet

Bu çalışma, 2019-2022 yılları arasında ürettiğim "Neriman Hanım/Sanatçının Performatif Bir Kurgu Olarak Portresi" serisine odaklanır. Bu performatif seride, Peyami Safa'nın 1931 yılında yayımlanan "Fatih-Harbiye" romanının ana karakteri Neriman Hanım, 1911-1951 yılları arasında İstanbul'da yaşamış ve sürrealist eserler üretmiş avangart bir kadın sanatçı olarak yeniden kurgulanmıştır.

Peyami Safa, "Fatih-Harbiye" romanında Batılılaşma sürecindeki bir ülkenin kimliğini kaybetme endişesini romanın kadın karakteri Neriman Hanım'ın tercihi üzerinden anlatır. Neriman Hanım'ın karşısına Doğu'yu ve Batı'yı temsil eden iki mahalle, Fatih ve Harbiye ile iki erkek, Şinasi ve Macit'i koyar. Roman boyunca iki kültür ve iki erkek arasında bocalayan Neriman Hanım, romanın sonunda Doğu'yu, Fatih'i ve Şinasi'yi seçer. Böylece kültürel gerilimler ortadan kaldırılır ve ideal kadın imgesi kurulmuş olur. "Neriman Hanım/Sanatçının Performatif Bir Kurgu Olarak Portresi" serisinde ise mektuplar, gazete ve dergi kupürleri, fotoğraflar, filmler ve sanat eserlerinden oluşan kurgusal arşiv aracılığıyla romanın ana karakteri avangart bir sanatçı olarak yeniden tasarlanmıştır. SALT Araştırma ve Osmanlı Dönemi Müziği Uygulama ve Araştırma Merkezi (OMAR) arşivleri gibi gerçek arşivlerden belge ve buluntu fotoğraflarla kurgusal görsel imgeler bir arada kullanılarak Neriman Hanım tarihsel anlatıya dahil edilir. Neriman Hanım olarak üretilen fotoğraf ve film çalışmaları, Osmanlı-Türk modernleşme-Batılılaşma sürecinin yol açtığı kimlik, bellek ve toplumsal cinsiyet krizlerini yansıtırken, aynı zamanda sınırlara ve normlara karşı derin bir muhalefet barındırır. Bu bildiride, dönemin kanonik metinlerinden birinde temsil edilen ideal kadın imgesini, tarihsel anlatıyı ve kimlik nosyonunu eleştirel bir şekilde incelemek amacıyla "Neriman Hanım/Performatif Bir Kurgu Olarak Sanatçının Portresi" serisinde benimsenen yaklaşımlar yorumlanacaktır.

Exploring the Sexual Experiences and Perceptions of Single Women in Türkiye: A Phenomenological

Perihan Erdoğan

Ankara Yıldırım Beyazıt University

Abstract

Our study explores the sexual experiences of sexually active young single women living in Türkiye from a phenomenological perspective. Accordingly, we focus on their feelings, ideas, and perceptions of sexuality to figure out the meanings they attach to sexual satisfaction. To this end, we have conducted semi-structures interviews with fifteen women aged 22 to 34. Interviews focused on their definitions of sexuality, expectancies, and their likes, dislikes, emotions, and opinions about sexual pleasure. Findings reveal that women's definitions of sexual satisfaction range from positive feelings about sexual behavior to orgasm alone and their perceptions are shaped by cultural norms as well as individual experiences. Accordingly, participants consider early experiences in intimate relationships as a phase in the process of learning to demand sexual fulfillment. Secondly, their perceptions of sexuality are primarily based on partnered intercourse, with many not considering masturbation as part of their sexual expression. Thirdly, although their motivations for partnered sex and masturbation were similar; i.e., self-exploration, relaxation, satisfaction and fulfilment of needs in sexuality, the themes related to feelings of satisfaction varied. While partnered sexual experience stand out as the primary area where both physical and emotional needs are met, masturbation is seen more as a means of relaxation and self-discovery. Lastly, when the number of partners and masturbation frequency increase, they begin to view sexual satisfaction as their right. With a unique sample and methodological approach, our study offers a fresh perspective on sexuality studies from a non-WEIRD (Western, Educated, Industrialized, Rich and Democratic) cultural context.

Türkiye'de Yaşayan Bekar Kadınların Cinsel Deneyimleri ve Algılarının İncelenmesi: Fenomenolojik Bir Çalışma

Perihan Erdoğan

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

Özet

Çalışmamız, Türkiye'de yaşayan cinsel olarak aktif genç ve bekar kadınların cinsel deneyimlerini fenomenolojik bir bakış açısıyla araştırmaktadır. Bu doğrultuda, cinsel tatmine yükledikleri anlamları anlamak için onların cinsellikle ilgili duygu, düşünce ve algılarına odaklandık. Çalışma kapsamında 22-34 yaş aralığındaki on beş kadınla yarı-yapılandırılmış görüşmeler gerçekleştirdik. Görüşmeler cinsellik tanımlarına, beklentilerine, cinsel hazla ilgili beğenilerine, hoşlandıkları ve hoşlanmadıkları şeylere, duygularına ve düşüncelerine odaklandı. Bulgular, kadınların cinsel tatmin tanımlarının cinsel davranışla ilgili olumlu duygulardan yalnızca orgazma ulaşmaya kadar uzandığını ve algılarının bireysel deneyimlerin yanı sıra kültürel normlar tarafından şekillendirildiğini ortaya koymaktadır. Buna göre, katılımcılar yakın ilişkilerdeki erken deneyimleri cinsel tatmin talep etmeyi öğrenme sürecinde bir aşama olarak görmektedir. İkinci olarak, katılımcıların cinsellik algıları büyük ölçüde partnerli ilişkilere dayanmaktadır ve birçoğu mastürbasyonu cinsel ifadelerinin bir parçası olarak görmemektedir. Üçüncü olarak, partnerli cinsel deneyimler ve mastürbasyon motivasyonları benzer olsa da—kendini keşfetme, rahatlama, cinsel tatmin ve cinsel ihtiyaçların karşılanması gibi—tatmin duygularıyla ilgili temalar çeşitlilik göstermektedir. Partnerli cinsel deneyim hem fiziksel hem de duygusal ihtiyaçların karşılandığı birincil alan olarak öne çıkarken, solo cinsel pratikler daha çok rahatlama ve kendini keşfetme aracı olarak görülmektedir. Son olarak, partner sayısı ve mastürbasyon sıklığı arttıkça, kadınlar cinsel tatmini bir hak olarak görmeye daha yatkın hale gelmektedir. Özgün bir örneklem ve metodolojik yaklaşımla çalışmamız, cinsellik çalışmalarına WEIRD (Batılı, Eğitimli, Endüstrileşmiş, Zengin ve Demokratik) olmayan bir kültürel bağlamdan cinsellik çalışmalarına yeni bir bakış açısı sunmaktadır.

Dark Rooms of the Nation: Masculinities and Modernities in Yusuf Atılgan's *Anayurt Oteli* (1973)

Peter Cherry

British Institute at Ankara

Abstract

In Yusuf Atılgan's 1973 novel *Anayurt Oteli*, the lonely and disaffected protagonist Zebercet's stagnant life is thrown into sharp relief when he encounters a nameless woman who came from the Ankara train and stays overnight at his hotel in an unnamed town within Turkey's Aegean hinterland. However, the woman's lack of sexual interest in him triggers a psychological breakdown that manifests in erratic displays of homosocial anxiety, homoerotic sexuality and misogynistic violence. During Zebercet's breakdown, the significance of spaces of modernity - hotels and cinemas in this context - are reimagined as sites of illicit and repressed desires. Meanwhile homosocial and homoerotic relations between men in Zebercet's life emerge as focus points of trauma and Zebercet experiences intense sexual attraction towards a young man in the cinema. Written in the aftermath of the 1971 coup and set in a hotel which, the reader learns, was previously owned by a Greek family forcibly expelled from the area, Atılgan's novel is frequently read as a metaphor for collective trauma and political stagnation. Through a critical lens that draws on theories of masculinity, modernisation and queerness, my paper proposes a reading that brings Zebercet's gender and sexuality more centrally into conversations about the novel's engagement with themes of national identity and modernity.

Ulusun Karanlık Odaları: Yusuf Atılgan'ın *Anayurt Otel*'nde (1973) Erkeklikler ve Modernlikler

Peter Cherry

Ankara İngiliz Enstitüsü

Özet

Yusuf Atılgan'ın 1973 tarihli romanı *Anayurt Otel*'nin yalnız ve hoşnutsuz kahramanı Zebercet'in durgun hayatı, Ankara treninden inip Ege'nin Türkiye tarafının iç bölgesinde yer alan isimsiz bir kasabada kaldığı otelde geceleyen isimsiz bir kadınla karşılaşmasıyla keskin bir şekilde sarsılır. Ancak kadının kendisine cinsel ilgi göstermemesi, homososyal kaygı, homoerotik cinsellik ve kadın düşmanı şiddetin kontrolsüz dışavurumuyla gözlemlenen psikolojik bir çöküşü tetikler. Zebercet'in çöküşü sırasında, modernite mekânlarının önemi -bu bağlamda oteller ve sinemalar-yasadışı ve bastırılmış arzuların mekânları olarak yeniden tasavvur edilir. Bu arada Zebercet'in hayatındaki erkekler arasındaki homososyal ve homoerotik ilişkiler travmanın odak noktaları olarak ortaya çıkar ve Zebercet sinemadaki genç bir erkeğe karşı yoğun bir cinsel çekim yaşar. Atılgan'ın 1971 darbesi sonrasında yazdığı ve okuyucunun bölgeden zorla sürülmüş bir Rum aileye ait olduğunu öğrendiği bir otelde geçen romanı, sıklıkla kolektif travma ve siyasi durgunluğun bir metaforu olarak okunuyor. Erkeklik, modernleşme ve queerlik teorilerinden yararlanan eleştirel bir mercekle aracılığıyla, makalem Zebercet'in toplumsal cinsiyetini ve cinselliğini, romanın ulusal kimlik ve modernite temalarıyla olan ilişkisine dair anlayışlara daha merkezi bir şekilde dahil eden bir okuma öneriyor.

Trans Woman Sex Workers' Experiences After the Transformation of Sex Industry: Investigating the Pandemic's Effects on Ankara

Rümeysa Orhan

Middle Eastern Technical University

Abstract

The advent of the digital age and the pervasive integration of technology into daily life have brought about a digital revolution in the sex industry, which has been further intensified by the implementation of curfews following the pandemic. Online platforms and digital tools for sex workers gained popularity quickly after the pandemic, and many sex workers began using virtual services. This article's primary goal is to investigate the complex effects of Turkey's changing sex industry transformation. Examined in this context are the adaptation strategies employed by sex workers as well as the economic, social, and spatial repercussions they face. As a result, the social effects of the evolving sex work industry because of the pandemic and different legislative changes will be examined, along with adaptation and recognized strategies. This study focuses on the effects of brothel demolition and the creation of digital platforms following the pandemic in Ankara to develop workable recommendations to improve the resilience and well-being of sex workers. By interacting with their clients via digital platforms, trans women sex workers in Ankara are observed to operate within safer borders as opposed to being homeless. However, sex workers are becoming less visible in the social and economic spheres, and their connection to the area is deteriorating significantly. Put differently, the monopolization of Twitter and other websites combined with legal regulations such as Law No. 5651 on the Regulation of Publications on the Internet and Suppression of Crimes Committed that neglect sex workers leads to an increase in economic poverty. In exchange, decriminalizing sex work in legal frameworks allows for the creation of more precise and extensive regulations. By promoting websites or applications that sex workers can use effectively, safely, and actively, sex workers can be guaranteed financial stability.

Trans Kadın Seks İşçilerinin Seks Endüstrisindeki Dönüşüm Sonrası Deneyimleri: Pandeminin Ankara'ya Etkilerinin Araştırılması

Rümeysa Orhan
Orta Doğu Teknik Üniversitesi

Özet

Dijital dünyanın gelişmesi ve teknolojinin gündelik yaşamda kullanımının yaygınlaşması, özellikle pandeminin etkisiyle seks işçiliğinde de dijital dönüşümüne yol açmıştır. Pandemiyle birlikte, seks işçiliği için çevrimiçi platformlar ve dijital araçlar hızlıca benimsenmiş ve birçok seks işçisi sanal hizmetleri kullanmaya başlamıştır. Bu makalenin temel amacı, Türkiye'deki seks endüstrisinin geçirdiği dönüşümün çok yönlü etkisini araştırmaktır. Bu kapsamda, seks işçilerinin karşılaştığı ekonomik, sosyal ve mekansal sonuçlar değerlendirilmekte, seks işçileri tarafından kullanılan uyum stratejileri irdelenmektedir. Dolayısıyla, pandemi ve çeşitli yasa değişiklikleriyle değişen seks işçiliği endüstrisinin sosyal sonuçları analiz edilecek, adaptasyon ve stratejiler analiz edilecektir. Bu çalışma, Ankara özelinde genelev yıkılması ve pandemi ardından dijital platformların gelişmesinin sonuçlarına odaklanılarak seks işçilerinin dayanıklılığını ve refahını artırmak için uygulanabilir öneriler formüle etmeyi amaçlamaktadır. Ankara'da trans kadın seks işçileri dijital platformlarda müşterileriyle iletişim kurarak sokaktan daha güvenli sınırlar içinde çalıştıkları görülmektedir. Ancak, ekonomik ve sosyal olarak seks işçileri görünürlüğü azalmakta ve mekanla kurulan ilişki oldukça azalmaktadır. Bir diğer ifadeyle, Twitter ve web sitesi tekelleşmesi ve yasal düzenlemeler nedeniyle örneğin; 5651 sayılı "İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanun" ekonomik yoksulluğa yol açmaktadır. Bunların karşılığında ise yasalarda seks işçiliğinin suç olmaktan çıkarılması yoluna gidilerek daha sınırlı ve kapsamlı düzenlemeler yapılabilir.

‘From Aspiration to Reality’: Migration Decision-Making of Highly Skilled Turkish Women from Türkiye to Europe

Selenay Kaşkaya
Hacettepe University

Abstract

High-skilled migration is a pivotal area of migration studies due to its far-reaching economic and social impacts on sending and receiving countries. Türkiye as a significant source country for Europe, particularly Germany and the Netherlands, offers a valuable case study. While research often focuses on the economic factors behind high-skilled migration, this study focuses on highly skilled women’s (HSW) decision-making dynamics, thus accentuating their individuality in pursuing better life opportunities. Migrants make complex decisions influenced by push factors, personal aspirations, and life stages, requiring assets such as education, language skills, and professional experience, alongside a strategic outlook and negotiation skills. The decision-making of HSW has recently gained attention in the literature. This study explores the decision-making dynamics of Turkish HSWs who migrated to Europe, emphasizing women's agency despite broader structural influences. In-depth interviews with 20 women who migrated to Germany and the Netherlands revealed key factors influencing their migration decisions, including pre-migration living conditions, life transitions, and career opportunities. Their motivations were twofold: advancing their educational and professional prospects and improving family well-being in the destination country, while addressing concerns about security and gender equality in Türkiye. Social networks were essential facilitators, providing information and support. Most crucially, HSW exercised their agency throughout all the steps, especially in terms of balancing personal/professional goals with familial responsibilities. By illuminating these complex factors, this study contributes to a more nuanced understanding of their experiences and needs, which is crucial for developing effective integration policies.

‘Arzudan Gerçeğe’: Yüksek Nitelikli Türk Kadınların Türkiye’den Avrupa’ya Göç Karar Süreçleri

Selenay Kaşkaya
Hacettepe Üniversitesi

Özet

Yüksek nitelikli göç, hem gönderici hem de ev sahibi ülkeler üzerindeki geniş kapsamlı ekonomik ve sosyal etkileri nedeniyle göç çalışmalarının önemli bir alanıdır. Türkiye, özellikle Almanya ve Hollanda gibi Avrupa ülkeleri için önemli bir gönderici ülke olarak değerli bir örnek sunmaktadır. Araştırmalar genellikle yüksek nitelikli göçün ekonomik nedenlerine odaklanırken, bu çalışma, yüksek nitelikli kadınların (YNK) daha iyi yaşam fırsatları arayışında gösterdikleri bireysel karar alma süreçlerine vurgu yapmaktadır. Göçmenler, itici faktörler, kişisel arzular ve yaşam evreleri tarafından şekillenen karmaşık kararlar alır ve bu süreçte eğitim, dil becerileri ve mesleki deneyim gibi kaynakların yanı sıra stratejik bir bakış açısı ve müzakere becerileri göstermektedir. Yüksek nitelikli kadınların göç karar alma süreçleri, son dönemde literatürde giderek daha fazla dikkat çekmektedir. Bu çalışma, Türkiye’den Avrupa’ya göç eden Türk YNK’ların karar alma dinamiklerini inceleyerek, kadınların daha geniş yapısal etkiler karşısında gösterdikleri failliği ön plana çıkarmıştır. Almanya ve Hollanda’ya göç eden 20 kadınla yapılan derinlemesine görüşmeler, göç kararlarını etkileyen temel unsurları; öncesindeki yaşam koşulları, hayat geçişleri ve kariyer fırsatları dahil olmak üzere ortaya koymuştur. Katılımcıların motivasyonları eğitim ve mesleki gelişimlerini ilerletmek ve hedef ülkede ailelerinin refahını artırmak; iki yönlüdür: aynı zamanda Türkiye’deki güvenlik ve toplumsal cinsiyet eşitliği konusundaki endişeleri gidermek şeklinde iki yönlü olmuştur. Sosyal ağlar, bilgi ve destek sağlayarak önemli kolaylaştırıcılar olarak rol oynamıştır. En önemlisi, YNK’lar süreç boyunca, özellikle kişisel ve mesleki hedeflerle ailevi sorumluluklarını dengeleme noktasında failliklerini ortaya koymuşlardır. Bu karmaşık faktörlerin aydınlatılması, onların deneyimlerinin ve ihtiyaçlarının daha derinlemesine anlaşılmasına katkıda bulunmakta ve bu da etkili entegrasyon politikalarının geliştirilmesi için kritik bir öneme sahiptir.

“Männerbund” of Germany’s Radical Populists: A Comparative Foreign Policy Narrative Analysis of the AfD and the Sahra Wagenknecht Alliance

Selin Akyüz
TED University

Ebru Turhan
Turkish German University

Abstract

The far-right AfD (Alternative for Germany) has emerged as Germany’s second strongest party both in the 2024 European Parliament elections and in the latest opinion polls for the 2025 federal elections. This coupled with the entry of Germany’s newly founded left-wing, populist-conservative party ‘Sahra Wagenknecht Alliance’ (SWA) into the European Parliament with 6.2 percent of the votes revoked Germany’s standing as the *bastion of the Europhile mainstream*. Given Germany’s role as the ‘indispensable power’ of the European Union (EU) (Bulmer and Paterson 2016), the ascent and mainstreaming of populism on the far right and on the far left of the political spectrum bear great potential to influence Germany’s European policy and decision-making in the EU.

Synthesising key insights from the Critical Studies on Men and Masculinities and Foreign Policy Analysis (FPA), this paper offers a comparative analysis of the positionings of the AfD and SWA, focusing on the construction of political masculinities. To do so, it will draw on Eva Kreisky’s discussion of the concept of ‘Männerbund’ —a term referring to male alliances or brotherhoods— explicating how male-dominated *power structures* have historically been central to policy making. In parallel to her analytical framework, deconstructing the masculinized nature of the political authority and tracing the patterns of perpetuating patriarchal norms requires a myopic lens on how political parties and leaders *do politics*. As doing politics is contested, we draw upon narratives that act as the motors of politics, which define context, shape public opinion, and hence frame political issues. Engaging in the three central constituents of narratives – setting, characterizations, and emplotment – we unpack the *masculinized arrangements* employed by the leaders and prominent members of the AfD and SWA from July 2023 (establishment of SWA) to June 2024 (EP elections). By doing so, the paper will re-read how Europe and Germany ‘are said to be’ through gendered lenses and enable researchers to revisit the different ways in which leaders map onto *populist ideals* of (re)constructing the nation and beyond.

Almanya'nın Radikal Popülistlerinin "Männerbund": AfD'nin ve Sahra Wagenknecht İttifakının Karşılaştırmalı Bir Dış Politika Anlatı Analizi

Selin Akyüz

TED Üniversitesi

Ebru Turhan

Türk-Alman Üniversitesi

Özet

Aşırı sağ AfD (Almanya için Alternatif Partisi), hem 2024 Avrupa Parlamentosu seçimlerinde hem de 2025 federal seçimleri için yapılan son kamuoyu yoklamalarında Almanya'nın en güçlü ikinci partisi olarak öne çıkmaktadır. Bu durum, Almanya'nın yeni kurulan aşırı sol, popülist-muhafazakar partisi 'Sahra Wagenknecht İttifakı'nın (BSW) oyların yüzde 6,2'sini alarak Avrupa Parlamentosu'na (AP) girmesiyle beraber değerlendirildiğinde, Almanya'nın Avrupa Birliği (AB) içinde Avrupa yanlısı ana akımın son kalesi olma özelliğinin ortadan kalktığına işaret etmektedir. Almanya'nın AB'nin 'vazgeçilmez gücü' (Bulmer ve Paterson 2016) rolü göz önüne alındığında, Almanya'da popülizmin siyasi yelpazenin en sağında ve en solunda yükselişi ve ana akımlaşmaya başlaması, Almanya'nın Avrupa politikalarını ve AB içinde karar alma süreçlerini etkilemesi açısından büyük bir potansiyel taşımaktadır.

Erkekler ve Erkeklikler Üzerine Eleştirel Çalışmalar'dan ve Dış Politika Analizi'nden (FPA) temel öngürüleri sentezleyen bu makale, AfD'nin ve BSW'nin Avrupa'ya ve AB'ye ilişkin konumlanmalarının karşılaştırmalı bir analizini, siyasi erkekliklerin inşası üzerinden gerçekleştirmektedir. Makale bu amaçla, Eva Kreisky'nin erkek ittifakları veya kardeşliklerini ifade eden bir terim olan '*Männerbund*' kavramına ilişkin kavramsal tartışmasından yararlanacak ve erkek egemen güç yapılarının tarihsel olarak politika yapımında nasıl merkezi bir rol oynadığını kavramsallaştıracaktır. Siyasi otoritenin erkeksileştirilmiş doğasını yapıbozuma uğratmak ve ataerkil normları sürdürme kalıplarını analiz etmek, siyasi partilerin ve liderlerin siyaseti nasıl yaptıklarına dair daha miyop bir odak gerektirmektedir. Siyaset yapmak tartışmalı ve çok yönlü bir konu olduğundan, bu makale, bağlamı tanımlayan, kamuoyunun görüşünü şekillendiren, siyasi konuları çerçeveleyen ve siyasetin motorları olarak betimlenen anlatılardan (*narratives*) ve anlatı analizinden (*narrative analysis*) yararlanmaktadır. Ampirik olarak çalışma, anlatıların üç temel bileşenine - ortam, karakterizasyonlar ve olay örgüsü - odaklanarak, AfD'nin ve BSW'nin liderlerinin ve önde gelen üyelerinin Temmuz 2023'ten (BSW'nin kuruluşu) Haziran 2024'e (AP seçimleri) kadar Avrupa ve AB hakkında kullandıkları erkeksileştirilmiş söylemleri ve yapıları açığa çıkarmaktadır. Böylelikle, makale Avrupa ve Almanya'nın cinsiyet odaklı mercerler aracılığıyla söylemsel olarak nasıl 'oluşturulduğunu' ortaya çıkaracaktır ve siyasilerin ulusu ve ulus ötesini (yeniden) inşa etme konusunda popülist ideallerle nasıl eşleştiğini yeniden gözden geçirecektir.

Trees in Contemporary Women's Literature: Trees Struggling for Survival and Women Narrating Stories

Sevgin Özer

Boğaziçi University

Abstract:

Women characters in Arlin Çiçekçi's *Servi Nine ve Üç Güzeller* (2022), which received the Duygu Asena Novel Award, and in Sinem Sal's *Behice'nin Yarım Kalan İşleri* (2023) give a start to a feminist resistance with the trees that influence them for living and writing. The trees in these novels bring environmental justice and gender equality to light instead of being scenery in the background that pleases the people's eyes, provides serenity, or decorates the city. The novels show that trees who have memories are agents that shape the actions of women characters and, accordingly, the novels' plots. The emotional meaning that Suna attributed to the cypress tree in *Servi Nine ve Üç Güzeller* and Ayşe Püren attributed to the rose tree in *Behice'nin Yarım Kalan İşleri* ignites their struggle against trees being cut down or displaced for the sake of constructions. The cypress tree is vital for Suna, and the rose tree is essential for Ayşe Püren because trees teach them to live persistently, to trust in themselves, to embrace their experiences, and to turn their faces to the future. The texts open a space for communication between various species on Earth by establishing emotional empathy, rather than identification, between female characters who suffer from psychological and physical violence and trees whose rights to live and will are ignored. Furthermore, in both texts, trees and women's struggle for survival is constituted by the actions of story writing/narrating. The tales narrated by Suna and the fanzine written by Ayşe Püren focus on women's subjectivity and experience. Moreover, both author characters communicate face-to-face with their readers/listeners, showing that an individual's action can evolve into a collective consciousness. Thus, storytelling/writing becomes a form of feminist resistance. Drawing on critical plant studies, this paper aims to examine the role of trees in the novels and women's writing process. It discusses the relationship between women's practice of empowerment through storytelling and trees' consciousness and agency while referring to Luce Irigaray and Michael Marder's *Through Vegetal Being* and Marder's *Plant-Thinking: A Philosophy of Vegetal Life*.

Çağdaş Kadın Yazınında Ağaç: Yaşam Mücadelesi Veren Ağaçlar ve Hikâye Anlatan Kadınlar

Sevgin Özer

Boğaziçi Üniversitesi

Özet

Arlin Çiçekçi'nin Duygu Asena Roman Ödülü'nü alan *Servi Nine ve Üç Güzeller* (2022) ve Sinem Sal'ın *Behice'nin Yarım Kalan İşleri* (2023) romanlarındaki kadın karakterler, kendilerine yaşama ve yazma ilhamı veren ağaçlarla birlikte feminist bir direniş başlatırlar. Bu romanlarda ağaçlar, göze hitap eden, huzur veren veya şehri renklendiren manzaralar olarak arka plana itilmek yerine, çevresel adaletin ve toplumsal cinsiyet eşitliğinin gündeme getirilmesini sağlarlar. Romanlar hafızaları olan ağaçların, kadın karakterlerin yönelişlerini dolayısıyla da olay örgüsünü şekillendiren failer olduğunu gösterir. *Servi Nine ve Üç Güzeller*'de Suna'nın servi ağacına, *Behice'nin Yarım Kalan İşleri*'nde ise Ayşe Püren'in gül ağacına yüklediği duygusal anlam, onların inşaatlar nedeniyle kesilmelerine ya da yerlerinden edilmelerine karşı verdikleri mücadeleyi ateşler. Servi ağacı Suna, gül ağacı ise Ayşe Püren için yaşamsaldır çünkü ağaçlar onlara inatla yaşamayı, kendilerine güvenmeyi, deneyimlerini sahiplenerek yüzlerini geleceğe dönmeyi öğretirler. Metinler psikolojik ve fiziksel şiddete maruz kalan kadın karakterlerle yaşam hakları ve iradeleri yok sayılan ağaçlar arasında bir özdeşlik yerine duygudaşlık kurarak yeryüzündeki farklı canlı türleri arasındaki iletişime alan açar. Ayrıca ağaçların ve kadınların verdikleri varlık mücadelesini her iki metinde de hikâye yazma/anlatma eylemleri meydana getirir. Suna'nın anlattığı efsanelerle Ayşe Püren'in yazdığı fanzin, kadın özneliği ve deneyimini merkeze alır. Üstelik her iki yazar karakter de okurlarıyla/dinleyicileriyle yüz yüze iletişim kurarak bireysel bir eylemin kolektif bir bilince doğru evrilebileceğini gösterir. Böylece hikâye anlatmak/yazmak feminist direniş biçimi hâline gelir. Bu bildiri, eleştirel bitki çalışmalarından yararlanarak ağaçların romanlarda ve kadınların yazma süreçlerinde oynadığı rolü incelemeyi hedefler. Luce Irigaray ve Michael Marder'in *Through Vegetal Being* ve Marder'in *Plant-Thinking: A Philosophy of Vegetal Life* çalışmalarına referansla, kadınların hikâye anlatarak güçlenme pratiğiyle ağaçların bilinci ve failliği arasındaki ilişkiyi tartışır.

Conducting Field Research in the Fields of Gender and Sexuality: Sharing Experiences and Methodological Reflections

Tuğçe Kaban

Sabancı University

Abstract

There are different gender and sexuality dynamics encountered during every field research and experienced before, during and after the research. If we place gender and sexuality at the center of our research question and topic, all these experiences can become even more complicated. On the other hand, as much as our research question and topic, the place where we, the researchers, are socially positioned and the ways of thinking we develop through our reactions and field research (positionality and reflexivity) can deepen the complexity of these encountered experiences. In addition to all these, we may also experience secondary traumas, harassment or encountering various forms of hate speech and violence during our field research. Undoubtedly, all these become factors that directly affect our research questions, methods and findings. However, beyond this, when we consider that most of the time -especially as graduate student researchers- we may not have access to tools that protect our mental health such as therapy, it is vital to share our feelings and thoughts about all of our experiences in this field and think about them together. At this point, this workshop aims to create a meeting point where researchers who have conducted or are conducting field research in the fields of gender and sexuality can share their field dynamics and experiences, nourish each other methodologically and be in solidarity. While discussing ways to cope with the difficulties we experience in our field research, it also aims to contribute to the accumulation of knowledge and awareness in this field. This workshop invites researchers who conduct field research in the fields of gender and sexuality to both participate in in-depth discussions methodologically and to strengthen the solidarity of our community by sharing their personal experiences. Ultimately, it is aimed to create a stronger, more resilient and more inclusive research environment through sharing and solidarity in gender and sexuality studies.

Toplumsal Cinsiyet ve Cinsellik Alanlarında Saha Araştırması Yapmak: Deneyim Paylaşımı ve Metodolojik Yansımalar

Tuğçe Kaban

Sabancı Üniversitesi

Özet

Her saha araştırması sırasında karşılaşılan ve araştırma öncesinde, süresince ve sonrasında deneyimlenen farklı toplumsal cinsiyet ve cinsellik dinamikleri mevcuttur. Eğer araştırma sorumuzun ve konumuzun merkezine toplumsal cinsiyet ve cinselliği oturtmuşsak, tüm bu deneyimler daha da karmaşıklaşabilir. Öte yandan, araştırma sorumuz ve konumuz kadar, biz araştırmacıların toplumsal olarak konumlandığı yer ve saha araştırması esnasında verdiği tepkiler ile geliştirdiği düşünme biçimleri (positionality ve reflexivity) de bu karşılaşılan deneyimlerin karmaşıklığını derinleştirebilir. Tüm bunların yanında, saha araştırmalarımız esnasında ikincil travmalar edinme, tacize uğrama veya çeşitli nefret söylemleri ve şiddet türleri ile karşılaşma gibi deneyimler de yaşanabilir. Şüphesiz ki tüm bunlar, araştırma sorularımızı, yöntemlerimizi ve bulgularımızı doğrudan etkileyen faktörler haline gelmektedir. Fakat bunun da ötesinde, çoğu zaman -özellikle lisansüstü öğrencisi araştırmacılar olarak- terapi gibi ruhsal sağlığımızı korumaya yönelik araçlara erişemeyebildiğimizi de düşündüğümüzde, tüm bu sahada yaşadıklarımıza dair duygu ve düşüncelerimizi birbirimizle paylaşarak üzerine birlikte düşünmek hayati bir önem taşır.

Bu noktada bu atölye, toplumsal cinsiyet ve cinsellik alanlarında saha araştırması yapmış ya da yapmakta olan araştırmacıların saha dinamiklerini ve deneyimlerini paylaşacakları, metodolojik olarak birbirlerini besleyecekleri ve dayanışma içinde olabilecekleri bir buluşma noktası oluşturmayı hedeflemektedir. Saha araştırmalarımızda deneyimlediğimiz zorluklarla başa çıkma yollarını tartışırken, aynı zamanda bu alandaki bilgi birikimine ve farkındalığa katkıda bulunmak da amaçlanmaktadır. Bu atölye, toplumsal cinsiyet ve cinsellik alanlarında saha araştırması yapan araştırmacıları, hem metodolojik olarak derinlemesine tartışmalara katılmaya hem de kişisel deneyimlerini paylaşarak topluluğumuzun dayanışmasını güçlendirmeye davet etmektedir. Nihayetinde, birlikte toplumsal cinsiyet ve cinsellik çalışmalarında paylaşma ve dayanışma yoluyla daha güçlü, daha dirençli ve daha kapsayıcı bir araştırma ortamı yaratmak amaçlanmaktadır.

Dynamics of sexual violence disclosures: Affective solidarities and internal struggles within feminist spaces

Yağmur Çağatay

University of Cambridge

Abstract

As in other contexts, feminist disclosures have become increasingly common within university feminist circles in Turkey in recent years, mainly as a response to the shortcomings of institutional mechanisms for handling sexual violence complaints. As a result of the dissonance created by experiences of sexual violence, survivors often come together in affective solidarities to carry out disclosures not as isolated individual acts, but as collective actions. However, despite their growing prevalence and the solidarities they generate, disclosures are also highly controversial. Not only do they attract debates and ill reactions from external parties, but the practice of feminist disclosures and how they are carried out also raises significant questions within feminist groups. On this basis, this paper revolves around the question of solidarity and the internal disputes within and between feminist networks while exploring both the empowering and fragile aspects of solidarity. I argue that while disclosures can be empowering and liberating acts, they also come with challenges and deadlocks that can harm both survivors and solidarities, due to (i) the obligation placed on survivors to speak out and (ii) the framing of how to do so. In tandem with this argument, I investigate how these complexities are recognized and negotiated within feminist spaces. This paper is based on a segment of the research I conducted for my master's thesis through in-depth interviews and participant observation. Overall, it explores how subtle forms of violence can be reproduced within solidarity groups as well as the discussions surrounding the implications of the de-privatization of experiences of sexual violence while highlighting the heterogeneity within feminist groups.

Cinsel Şiddet İfşalarının Dinamikleri: Feminist Alanlarda Dayanışma ve İçsel Çatışmalar

Yağmur Çağatay
Cambridge Üniversitesi

Özet

Bir pratik olarak feminist ifşalar, özellikle cinsel şiddet şikayetlerine dair mevcut olan kurumsal mekanizmaların yetersizliğinden de dolayı, üniversite feminist çevrelerinde son yıllarda giderek daha da yaygın hale geldi. Bu bağlamda, kurtulanların yaşadıkları cinsel şiddet deneyimlerinin yarattığı uyumsuzluktan hareketle ifşalarını yalnızca bireysel değil, kolektif eylemler olarak gerçekleştirmek amacıyla *affective solidarities* içinde bir araya geldiği kesişimlere odaklanıyorum. Ancak, etraflarında yeni dayanışmalar üreten bu ifşalar, yaygınlaşmalarına rağmen oldukça tartışmalı bir zeminde duruyorlar. Bu tartışmalar yalnızca dış çevrelerden gelen tepkilerle sınırlı kalmıyor, aynı zamanda feminist ifşa pratiği ve bu pratiğin nasıl gerçekleştirileceği konusunda feminist gruplar içinde de önemli sorular doğuruyor. Bu çerçevede, makale, feminist ağlar arasındaki dayanışma ve içsel tartışmalara odaklanırken dayanışmanın hem güçlendirici hem de kırılğan yönlerini ele alıyor. Ana argümanım, ifşaların güçlendirici ve özgürleştirici eylemler olabilmesinin yanı sıra, (i) kurtulanlara yüklenen konuşma zorunluluğu ve (ii) bu konuşmanın nasıl yapılacağına dair çizilen çerçeveler konusundaki anlaşmazlıklar nedeniyle, hem kurtulanlara hem de dayanışmalara zarar verebilecek zorluklar ve çıkmazlarla birlikte geldiği. Bu argümana paralel olarak, feminist alanlarda bu karmaşıklıkların nasıl tanındığını ve müzakere edildiğini inceliyorum. Yüksek lisans tezim için gerçekleştirdiğim derinlemesine görüşmeler ve katılımcı gözlemler temelinde hazırlanan araştırmanın bir kesitine dayanan bu makale, genel hatlarıyla, dayanışma grupları içinde daha üstü kapalı şiddet biçimlerinin nasıl yeniden üretilebileceğini, cinsel şiddet deneyimlerinin mahremiyetinin kaldırılmasının sonuçlarına dair tartışmaları ve feminist gruplar içindeki heterojenliği vurgulayan bir inceleme üzerine kurulu.

The Resistance of the Borderless: The Struggles of Ugandan Women Sex Workers in İstanbul

Yeliz Kendir Gök
Çankırı Karatekin University

Abstract

How do Ugandan women sex workers under the influence of domination strategies resist these pressures and develop survival tactics? This study, based on a doctoral thesis involving extensive interviews with twelve Ugandan women sex workers and conducted through fieldwork in İstanbul, deeply examines the experiences of these women. Through fieldwork spanning approximately two years, the racialized and sexualized othering practices experienced by these women are analyzed in historical and contemporary contexts. The aim of the research is to understand the defense mechanisms and resistance tactics developed by Ugandan women sex workers against the forms of male domination they encounter. Utilizing the concept of “hidden transcripts” by James C. Scott, an important figure in resistance studies, the forms and maneuvers of women’s resistance against domination are thoroughly analyzed. This study examines the experiences of Ugandan women sex workers in Turkey from a feminist perspective, focusing on the dynamics of domination and resistance at the intersection of gender, race, and class.

Sınır Tanımayanların Direnişi: Ugandalı Kadın Seks İşçileri İstanbul’daki Mücadeleleri

Yeliz Kendir Gök
Çankırı Karatekin Üniversitesi

Özet

Tahakküm stratejilerinin etkisi altındaki Ugandalı kadın seks işçileri, bu baskılara karşı nasıl direnmekte ve hayatta kalma taktikleri geliştirmektedir? İstanbul’da gerçekleştirilen saha çalışmasıyla, on iki Ugandalı kadın seks işçisi ile yapılan kapsamlı görüşmelere dayanan doktora tezi kapsamında oluşturulan bu çalışma, kadınların yaşadıkları deneyimleri derinlemesine incelemektedir. Yaklaşık iki yıl süren saha çalışması aracılığıyla, kadınların ırksallaştırılmış ve cinselleştirilmiş ötekileştirme pratikleri tarihsel ve güncel bağlamlarda ele alınmaktadır. Araştırmanın amacı, Ugandalı kadın seks işçilerinin karşılaştıkları eril tahakküm formlarına karşı geliştirdikleri savunma mekanizmalarını ve direniş taktiklerini anlamaktır. Direniş çalışmaları alanında önemli bir isim olan James C. Scott’un “gizli senaryolar” kavramı kullanılarak, kadınların tahakküm karşısındaki direniş biçimleri ve manevraları derinlemesine analiz edilmektedir. Bu çalışma, Ugandalı kadın seks işçilerinin Türkiye’deki deneyimlerini feminist bir perspektiften değerlendirerek, toplumsal cinsiyet, ırk ve sınıfın kesişimindeki tahakküm ve direniş dinamiklerini incelemektedir.

Incompatible Men in the Square of Man(liness): Orhan Midhat's *Kanlı Muaşaka*

Yunus Emre Yaşadı
Anadolu University

Abstract

Orhan Midhat Barbaros's long story/novel *Kanlı Muaşaka* (1917) tells the dilemmas faced by the protagonist, who does not want to participate in the war because he will break up with his lover but is forced to join the war under the pressure of his family and his lover. The narrative is shaped by the efforts of the man who does not want to fight to be declared a "incompatible" in the eyes of society and to be "tamed" through indoctrination. The individual is drawn into this incompatibility through his actions, his body, and what ideal masculinity characterizes him as. As Robert Connell states in his book *Masculinities* (2019), which shaped masculinity studies, masculinities are divided into "hegemonic", "complicit", "marginalized" and "subordinated". Although these categories cover most men, they do not reflect the differentiated nature of the struggle with power. The transformation experienced by the narrator does not fully overlap with the concepts above. Therefore, the term "incompatible" is deliberately chosen to describe the anti-hero in this study. Making the incompatible male visible opens this work to a discourse quite different from the war narratives of its period. However, in the end, it is again articulated in the state discourse. The study claims that the fact that the man with an appearance far from the warrior Turkish identity is at the center causes the work not to enter the canon. So much so that the rapid evolution of the anti-hero into a hero at the end of the work does not change the result; before analyzing this work, which occupies an unknown position in the relationship between war and masculinity, the conceptual dimension of masculinity will be discussed. In this way, it will be more understandable how the struggle in which the narrator takes part differs from the classical struggle of the battlefield, what ideal masculinity expects in the process of national identity construction, and which tools it uses to fulfill its expectations. Since the author and the work are not very visible in the literature, information about the work and its author will be given first, and then the traces of the struggle for manhood in the text will be focused on.

Er(lik) Meydanındaki Uyumsuz Erkekler: Orhan Midhat'ın *Kanlı Muaşaka*'sı

Yunus Emre Yaşadı
Anadolu Üniversitesi

Özet

Orhan Midhat Barbaros'un *Kanlı Muaşaka* (1917) adlı uzun öyküsü/romanı sevgilisinden ayrılacağı gerekçesiyle savaşa katılmak istemeyen ancak ailesinin ve sevgilisinin baskısıyla savaşa katılmak zorunda kalan kahramanın yaşadığı ikilemleri anlatır. Anlatı kurgusu itibariyle savaşı istemeyen erkeğin toplum nezdinde "uyumsuz" ilan edilip telkinlerle "yola getirilme" çabaları üzerine şekillenir. Bireyin eylemleriyle, bedeniyle ve ideal erkekliğin kendisini nitelendirdikleriyle söz konusu uyumsuzluğun içerisine çekilir. Robert Connell'in erkeklik çalışmalarına yön veren *Erkeklikler* (2019) adlı kitabında belirttiği üzere erkeklikler "hegemonik", "suç ortakları", "marjinal" ve "madun" olmak üzere ayrılır. Bu kategoriler erkeklerin büyük bir çoğunluğunu kapsasa da erkle girilen mücadelenin farklılaşan doğasını yansıtmamaktadır. Nitekim anlatı kişinin yaşadığı dönüşüm, bahsi geçen kavramlarla tam olarak örtüşmez. Dolayısıyla bu çalışmada "uyumsuz" ifadesi anti-kahramanı tanımlamak için bilhassa seçilmiştir. Uyumsuz erkeğin görünür kılınması bu eseri dönemindeki savaş anlatılarından oldukça farklı bir söyleme açılmasına sebebiyet verir. Ancak sonu itibariyle yine devlet söylemine eklenir. Çalışmanın iddiası savaşçı Türk hüviyetinden uzak bir görünüme sahip erkeğin merkezde yer alması söz konusu eserin kanona giremeyeşine sebebiyet vermiştir. Öyle ki anti-kahramanın eserin sonunda hızlı bir şekilde kahramana evrimi de sonucu değiştirmez. Savaş ve erkek(lik) ilişkisinde çok bilinmeyen bir konumda yer alan bu eserin incelenmesinden önce erkeklige dair kavramsal boyut tartışılacaktır. Böylelikle anlatı kişinin içinde yer aldığı mücadelenin er meydanının klasik mücadelesinden hangi yönlerden ayrıldığı ve ideal erkekliğin millî kimlik inşa sürecinde neler beklediği, beklentilerini temin etmek için hangi araçları kullandığı daha anlaşılır olacaktır. Yazarının ve eserinin literatürde çokça görünür olmaması nedeniyle öncelikle eser ve yazarı hakkında bilgi verilecek ardından erkeklik mücadelesinin metindeki izlerine odaklanılacaktır.

Following Female Subjects Across Nationality

Zeynep Devrim Gürsel
Rutgers University

Abstract

An unmarried woman is very easy to lose in migration history. She might travel as temporarily part of another family. Or she might get married and shed the name with which she has been trackable in documents. She is also almost always absent as a protagonist in citizenship history. In the late 19th/early 20th century, her nationality was dependent on her father's until she got married when she took on the citizenship of her husband. In this paper I follow one particular female subject from the Ottoman empire to the United States to compare how women came to state visibility or invisibility according to different nationality laws. This paper draws from long-term research on Ottoman Armenian *terk-i tabiiyet* from 1896-1908 and the analysis of documents relating to more than 4300 individuals who left the Ottoman empire through this process.

Kadın Öznelerin Sınır Ötesi Tabiiyeti

Zeynep Devrim Gürsel
Rutgers Üniversitesi

Özet

Göç kayıtlarında evli olmayan bir kadının izini kaybetmek son derece kolay. Geçici bir süre için bir başka aile ile birlikte yolculuk yapmış olabilir ya da evlilik nedeniyle kendisini belgelerde bulmayı mümkün kılan adı değişmiş olabilir. Vatandaşlık tarihçelerinde ise ana karakter olarak kadına hemen hemen hiç bir zaman rastlamıyoruz. 19.yy sonları ve 20.yy başlarında bir kadının vatandaşlığı evlenene kadar babası üzerinden, evlilik sonrasında ise eşi üzerinden tanımlanmaktadır. Bu sunumda tek bir kadın göçmenin izinde Osmanlı imparatorluğundan Amerika'ya tabiiyet yasalarının kadınların devlet gözünde görünür ve görünmez hale gelmeleri açısından karşılaştırıyorum. Bu çalışma, 1896-1908 yılları arası yürürlükte olan *terk-i tabiiyet* süreci ile ilgili geniş çaplı bir araştırmanın bulgularına ve bu süreçte Osmanlı'yı terk eden 4300'den fazla bireyle ilgili belgelerin analizine dayanıyor.